

Achaarya Vruksham

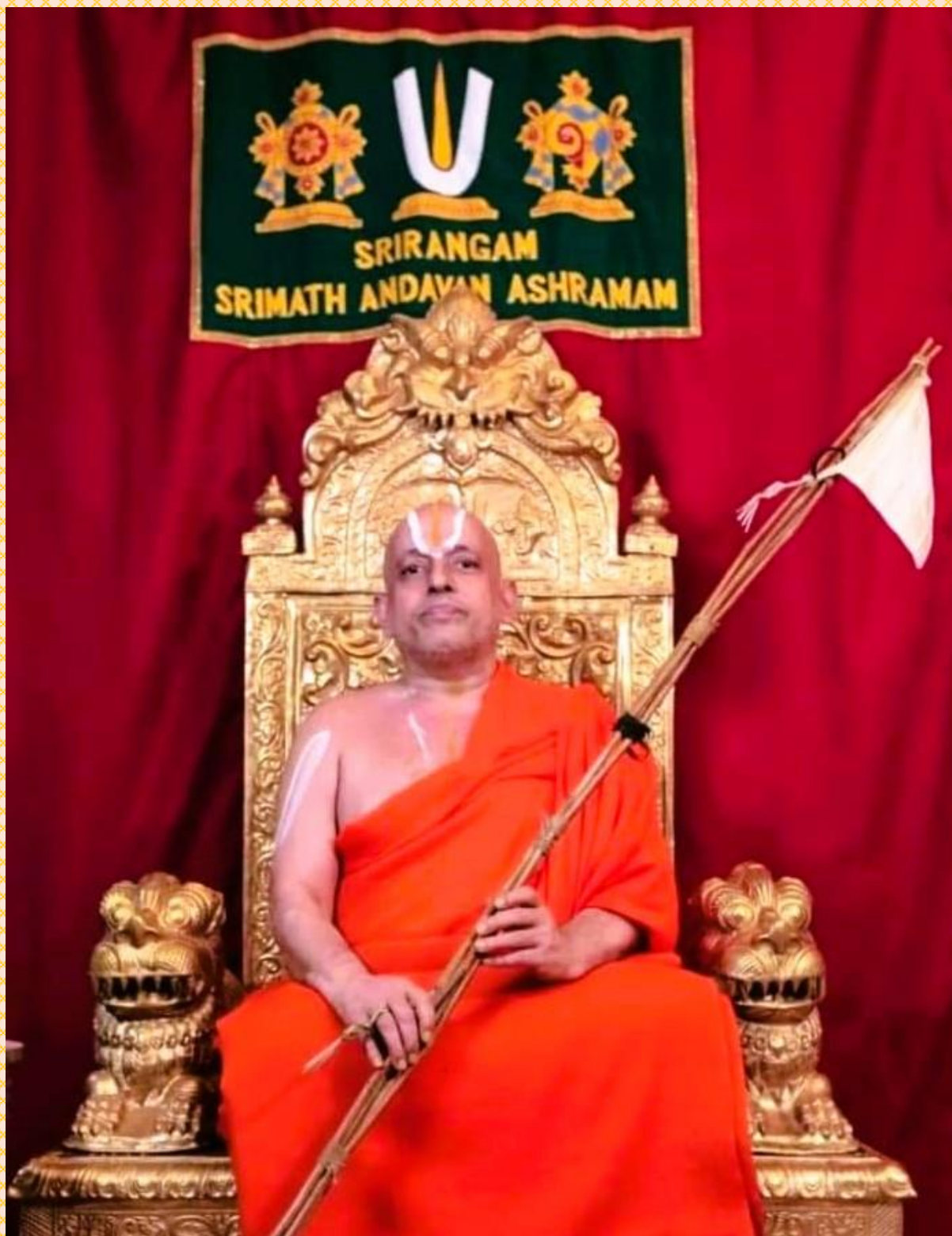
Monthly E Magazine of Srimath Andavan asramam, Covai

தூப்புல் வேதாந்த தேசிகர்

**Special Supplement on Swamy
Nigamaantha Mahadesikan
2024**

**With the blessings & Anugraham of
HH Sri Varahamahadesikan**

Srimathey Varahamahadesikaya nama:

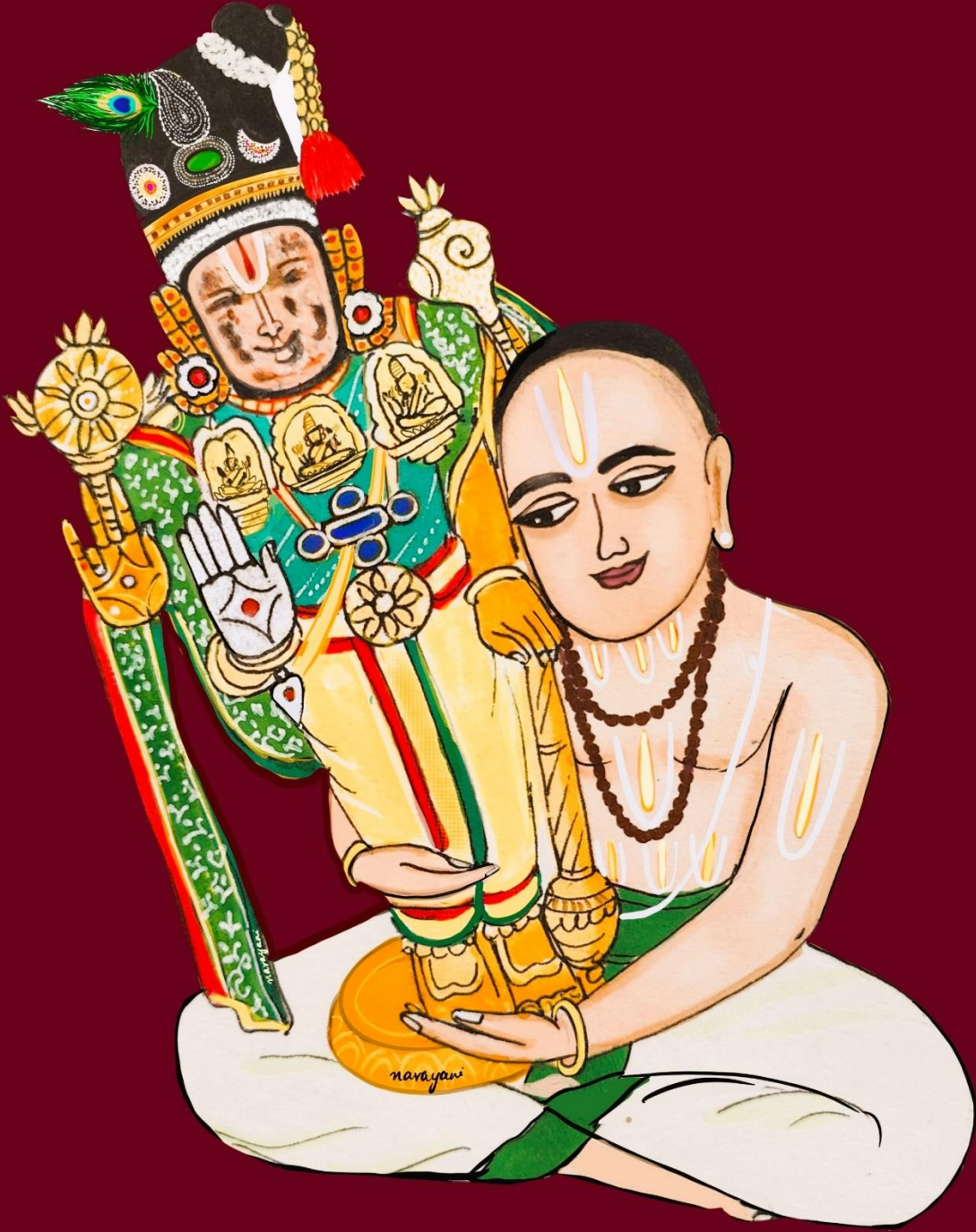

Artwork by Malathy Balaji

Artwork by Malathy Balaji

श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः।

नास्ति पित्रार्जितं किञ्चिन्न मया किञ्चिदार्जितम् ।
अस्ति मे हस्ति शैलाग्रे वस्तु पैतामहं धनम् ॥

Artwork by Malathy Balaji

श्रीरङ्गनाथ दिव्यमणिपादुकाभ्यां नमः ।
श्रीमते रामानुजाय नमः ।

श्रीमान्वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी ।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि ॥

सन्तः श्रीरङ्गपृथ्वीशचरणत्राणशेखराः ।
जयन्ति भुवनत्राणपदपङ्कजरेणवः ॥

Artwork by Malathy Balaji

நாளும் பெரிய பெருமாள் அரங்கர் நகைமுகமும்
தோளும், தொடர்ந்து என்னை ஆளும் விழியும்; துழாய்
மணக்கும் தாளும்; கரமும்; கரத்தில் சங்கு, ஆழியும்,
தண்டும், வில்லும், வாளும் துணைவருமே தமிழேனை
வளைந்துகொண்டே.

Thiruvaheendrapuram

Nellore

śrīmān veñkaṭa-nāthārya kavītārkika keśarī
vedāntācārya-varyome sannidhattaṁ sadā hṛdī

Contents of this Special supplement

S.N o.	Topic	P.N o.
1	Appaya Deekshitar & swamy desikan	1
2	Sri Bharadwaja srinivasacharyar & Swamy Desikan	2
3	Desika Bhakthi Samrajyam by APN Swamy	3
4	Greatness of Vedanta Desikan	15
5	Vairagya panchakam of Desikan by N.Krishnamachari	19
6	Pre Vedanta Desika Period by R.Raghunathan	22
7	Ramanuja & Desikan by M.R.Rajagopala Iyengar	25
8	Srimad Vedanta Desikan from www.andavan .org	27
9	Swamy as a Tarkika simham	32
10	Sri Desika's works	34
11	Swamy Vedanta Desika Vaibhavam	37
12	Desikan's art of living by APN Swamy	54
13	Thanja Paragthiyai Thantharulvon Vaazhiye By S. Govindarajan Swami	57
14	Swamy Desikan at satyakalam by K Sadagopan Iyengar	59
15	The Divine Discus by S.Chitra	66
	TAMIL	
16	எல்லைப் பாதுகாப்பு -ஸ்ரீ ஏபிஎன் சுவாமி	70
17	ஆண்டாளும் ஆரண தேசிகனும்	71
18	தேசிக பக்தி சாம்ராஜ்யம் - ஸ்ரீ ஏபிஎன் சுவாமி	73
19	ஷோடஷாயுத ஸ்தோத்திரம் அவதாரம்	87
20	தேசிகன் திவ்யவதார பெருமைகள்- கிருஷ்ணகுமார்	88
21	ஸ்ரீ தேசிகனின் தமிழ் புலமை	95
22	பகவதம்சம் ஸ்ரீ தேசிகன்	97
23	அத்திகிரியின் திகிரி -மாலதி பாலாஜி	99
24	தேசிகனின் நவமணிமாலை குறுக்கெழுத்துபுதிர்	100
25	ஸ்வாமியின் க்ரந்தங்கள் - இன்று கிடைக்காதவை	102
26	பாமணி மாலை	105
27	உகந்த பணிகள் பதினெட்டு	115

krishna

Artwork by Krishnakumar, Pune

ஓம் வேங்கடேச க்ருபாலப்த அனந்தார்ய ஸ்வப்ன
சிந்திதாய நம: 1

Desika Sabha Mumbai

Appayya Dikshitar and swamy Desikan

There was one Appayya Dikshitar - who on his own merit was a great Advaitan and a critic. On reading the works of Swami, and immersing in its charm and Swami's reasoning, Appayya Dikshitar conferred the title 'Kavi Tarkika Simha' - the Lion among poets - on Swami.

Appayya Dikshitar praised him as follows:

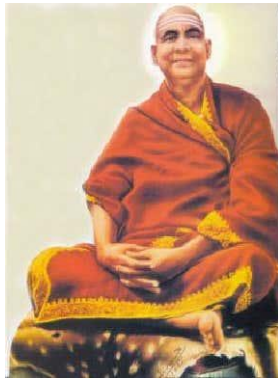
Itham Vichintyas Sarvatra Bhaavaah Santhi Padhe
Padhe |

Kavi Taarkika Simhasya Kavyeshu Lalitheswapi ||

"Even in the simple and soft compositions of this Lion of both poets and logicians, there are poetic excellence evident at every step and indeed in every word"

Appayya Dikshitar was moved by the poetic excellence of Swami Desikan. He experienced Kavitarika Simham's excellence, even in a soft and simple composition.

.....

(Among the preceptors of Advaita Parampara in the Post-Shankara Bhagavatpada era, Srimad Appayya Dikshিতendra holds foremost significance. Born in Adayapalam, Arani dt.as Vinayaka Subramania in 1520 to Sri Rangarajadhwani, in an illustrious family of Dikshitas, He attained mastery over the Vedas and the Yagnas at a young age and was accorded the title of Appayya Dikshita.)

Shri Bharadwaja Srinivasacharya and Swamy Desikan

Shri Bharadwaja Srinivasacharya had been holding different and rather opposite views compared that to Swami. Shri Bharadwaja Srinivasacharya had not even visited or met Swami but still carried on his different opinions that dangerously trekked on creating aparacharams to Swami.

Later, Shri Bharadwaja Srinivasacharya happened to read Nyaya Parishuddhi. This grantham made him realise the greatness of Swami Desikar.

Thus wrote Shri Bharadwaja Srinivasacharya:

Yethat samayan aham Vimatya
Mathi Bhedam Vivasha prapattyamana:
Swam Avanchayam Anja sadhya deivath
Nigamantharya Nibhanthathaprabuttaha!!

In the above he confesses that he had a prejudice on Swami based on listening to others and felt bad that he did apacharam to Swami Desikan. He went on to add, that it is naïve to think that he can do apacharam to Swami - as any apacharam aimed at Swami is actually aparacharam on himself. He expressed relief that his life did not end with that Dosham to Swami.

Desika Bhakthi Samrajyam

Wise words of Desikan

By APN Swami

<https://apnswami.wordpress.com/>

Desika bhakthi samrajyam is a series of teachings by Swami Vedanta Desikan.

1. Anyone with acharya samandham (association) will get moksham (liberation). At the same time, one without acharya sambandham can never get moksham.

2. Kshatrabandhu, one of the worst sinners, got moksham. Likewise, Pundareekan, one of the purest being, also got moksham. There's only reason for both these happenings and that's acharya sambandham.

3. Acharya sambandham offers bountiful health for both the body and the soul. Hence, it is very important.

4. Moksham is not just for humans. Cows, animals, birds, insects or any living being can get moksham. The only requirement for getting moksham is acharya sambandham

5. Even Lord Krishna learned sastras through the Gurukulam method from Sage Santhipini. It is this experience that helped him to preach Bhagavad Gita to the world. This is why an Acharyan is essential to give us the right guidance

6. Learn Srivaishnava sampradayam and its meaning from an Acharyan

7. Instead of pursuing material and worldly pleasures, strive to attain the permanent state of moksham.

“8. 5 order by Swami Ramanujar

1) Learn Sri Bhasyakara's literary works from a guru.

2) Learn Divya prabandham with meaning

3) Do service to Perumal and piratti at different divya desams

4) Chant dwaya mantram after understanding its meaning

5) Do service to a Sri Vaishnavan.

Swami Desikan details the same in Sashthriya Niyamanaadhikaaram – Srimad Rahasyatraya saaram.

On the occasion of Sri Bhasyakaara's 1001st Thirunatchathiram, let's all resolve to follow Ramanujar's rules in the path shown by Swami Desikan.”

9. Let your mind, word and body be in sync always. Those who take the above prescribed medicine(syrup) is sure to enjoy bliss forever.

10. A crow, Vibhishanan a rakshasan , Draupadi a lady, kshatrabandhu a sinner, Devas, Humans, Elephant and Guhan a hunter, have all attained moksham. This goes to show that there is no creed, caste or language barriers to moksham. When we learn this fact from an Acharyan we shall be able to appreciate Paramathma's compassion.

11. There are no barriers such as age, caste or education to pray to Him. When you read the stories of Dhuruva, Prahlada, Gajendra and Kusela you will understand this greatness

12. Saranagathi, also called Bhaganyasa, alone will get us moksha. Those who don't wish to be reborn again and again, should strive to submit their soul to Bhagavan through an Acharya.

13. One should never reveal the secret chants learnt from his Acharya. One should never refrain from revealing the greatness of his Acharya. Those who reveal the secret chants or those who do not reveal the greatness of their Acharya will definitely go to hell.

14. The circumstances in which one grows, determines the traits of that person. A parrot that grows in an ashrama will have good thoughts. What will be the traits of a parrot that grows in a gambling/alcoholic/meat-eating establishment? Let's strive to be the parrot that grows in an ashrama. Let's cultivate good traits and pass them on to our children as well.

15. It's not easy to cross the vast ocean of samsara with just our efforts. We can cross it only with the help of a boat called Sri Nitya Narayana. The sailor for this boat is our acharya.

16. Can we sleep peacefully in a beautiful bedroom with a snake in the ceiling? But, we're living together in the same room with a poisonous snake called samsara. How strange!

17. Saranagathi or complete surrender at His lotus feet is the only way to escape from the constant sorrow, tragedy and the temporary happiness of this birth. There is no other escape route.

18. Jivatmas like us are equal to the priceless jewel called kausthuba that was obtained from milky ocean – Thirupaarkadal. Like Mahalakshmi thayar, we are also eligible to have a place in Peruma's holy Chest. Yet, we forget and keep wandering everywhere else. We have to realize this fact.

19. We have to be living in the beautiful Srivaikunta that is surrounded by milky ocean (Paarkadal). But, we are living in the samsara that is surrounded by dirty water. And we're yet to get the zeal and perseverance to go to vaikunta!

20. There are only two paths to attain Liberation (Moksha). Bhakti Yoga is a hard path for moksha as it comes with many rules. Another path is Prapatti, also called Saranagathi. All that Saranagathi needs is complete faith (Maha Vishvasa) in Sri Nitya Narayana. Everyone is eligible for it. So, In this Kaliyuga, let us all do saranagathi to easily attain moksha.

21. One with bad habits, one who eats anything that he sees and one who is ungrateful are atheists. Despite these qualities, if he surrenders himself to Bhagavan through an acharya, there is no one purer than him.

22. If you worry that your sins will take you to hell, immediately do Saranagathi and surrender at the lotus feet of Emperuman through an Acharya. This way, you don't have to fear your sins

23. Explanation for the word "Guru"

"Gu" means the darkness of ignorance. "Ru" means one who removes.

So, "Guru" is someone who removes our the darkness called ignorance. This is why an esteemed Guru (acharya) is essential for our life.

24. The knowledge obtained by learning under the guidance of an Acharya is only proper learning.

25. Our Acharyas provide us a clear understanding of Bhagavan and in-depth explanations about moksham due to the overwhelming Compassion they have on us.

26. A cow, with infinite love for its just born calf, pours out milk from its body. Similarly, Acharyas give us nectar-like upadesams without expecting anything in return, due to their infinite compassion on us.

27. Just like how Lakshmana did Surrender(Saranagathi) to Rama through Sita and yearned to do Service(Kainkaryam) for them in the forest, We should also strive to do Sarangathi to Perumal through Mahalakshmi.

28 Jatayu sacrificed and offered himself for Lord Rama and thus got liberated(moksham). Similarly, we can also get moksham by doing Athma Samarpanam(Saranagathi).

29 Bhagavan Himself is all our relationships.

30. Don't spend your time giving excuses such as Shastra's are difficult to learn, we are not in the mental state to learn them and so on. Instead, approach a learned Acharyan, learn Bhagavath vishayam in an understandable way and involve yourself in Bhagavan's devotion.

31 Acharya's are more exalted (higher in rank) than our mother and father. Our parents give us birth, but our Acharya's give meaning to our birth through their teachings.

"32 Bhagawan Narayanan is doing three favours for us(jivatmas).

1. He teaches us as an Acharyan

2. He takes incarnations(avatarams) like Rama and Krishna to teach us.

3. He establishes the path of righteousness i.e dharma and teaches us the path of righteousness through Rishis and Acharyas"

33. The mantrams that we chant based on our acharya's upadesam is accepted by Perumal, even if we don't understand its meaning. Just like how the wealthy offer food to a small boy asking "Bhavathi Bikshaam Dehi", even if they don't understand its meaning, Perumal too accepts our mantrams (even if we don't understand the meaning) and showers blessings on us.

34. Hungry person focusses only in eating the food he has got and does not worry about "how the rice was grown?" Similarly, we need to focus on learning what is important for us from our Acharyas and not worry too much about the intricacies of the Shastras which are learned by the Pandits.

35. While doing bhakti, if we lose concentration and focus on material aspects, then it becomes difficult to get liberation from materialistic world(samsaram).

The attraction of samsaram is very treacherous, so be cautious. "Caution! caution!"

36. "When one is in great distress and is deeply saddened by it, I will be there to wipe away this pain and sorrow." is the crux of Bhagavad Gita's all-important charama slokam uttered by Krishna.

37 Just like how a tree on a riverbank is always scared that it will be washed away by floods, we're also living in a constant state of worry in this samsaram. Why? Because we don't know when death will take us.

38. Ideally, we should shine like the kausthubam jewel in Bhagavan's chest. But, we have lost our shine because we're deeply immersed in this muddy pool of samsaram.

39. We are always spinning up, down and around in the vicious wheel of samsaaram. When we get the grace of an Acharyan, at some point in time, we escape from this wheel.

40. We think devatas like Brahma and Parameshwaran are lofty. But, the truth is Sriman Narayanan is above all of them. This is why we call only Sriman Narayanan as Eswaran. SrimanNarayanan alone is our father.

41. When a jivan gets the grace of Sriman Narayanan while he is in the womb, he will take the necessary steps towards attaining moksham. On the other hand, if other devatas see him in the womb, he cannot get moksham.

42 Sriman Narayanan, also called Hari, is the only One who should always be worshipped by everyone. He is the only One who can us grant moksham.

43 Ka is Brahma's name and Eesan is paramasivan's name. "Ka Eesaha" – Kesavan. Maha Vishnu is called Kesavan because He created both Brahma and Paramasivan. This is why He is the most superior. These words are uttered by Parameshwaran.

44 From the flower called sasthanam, we have to take the delicious honey-like information, as this alone can take us in the right path.

45 Just like how the grass sways according to the strong winds, all living beings are controlled by Maha Vishnu. He knows everything and it is His compassion that gives us moksham, if we want it. All that He expects from us are the words "Save me Perumal".

46. Just like how a chaste wife enjoys a husband who has boundless love for her and like how a mother showers affection on a child who was born after years of yearning, we should also feel delighted and should experience the joy of praying to Sriman Narayanan in His archa avataram (idol form), at different temples.

47. Thathvam, Hitham and Purushaartham are three things we should learn clearly from an Acharyan. Out of these, Thathvam answers the question – "Who is the Ultimate Supreme Reality (Param Porul) ?". Hitham means "The good that gives us the utmost benefits." Purushaartham means "The Liberation(Moksham) obtained through the Supreme Reality(Thathvam)." That is, Liberation(Moksham) refers to attaining the limitless eternal bliss.

48. We are living a false life in this world. To lift us out of this samsaram, all that Perumal is expecting from us is to surrender to Him i.e Saranagathi. As soon as we surrender to Him, He rescues us from this world.

49. In some previous birth, a jeevan has performed a good deed, with or without his knowledge. When that good deed starts to yield results the jeevan gets association with an Acharyan and also gets an opportunity to surrender(Saranagathi) himself to Bhagawan.

50 We should never worry about the sorrows that taunt us after surrendering(Saranagathi) to Bhagawan because we have to face the consequences of our evil deeds. But Perumal gives us only small punishments for our evil deeds, purifies us and leads us in the right path.

51. In Bhagavad gita, Lord Krishna shows that we have to approach our guru, respect and serve him without hesitation, ego and status. Let us understand this like Arjuna, and reach the Holy feet of Lord Krishna.

52. The All-compassionate Lord Krishna gave us the enlightening Bhagavad Gita as a Gitacharyan (guru) to remove our ignorance and to lighten up our path.

53. Moksham (liberation) is the highest position one can reach. However, people like us cannot reach there with just our efforts. To get there, we need the guidance of an Acharyan. With the help of this Acharyan, we have to do a Saranagathi (surrender) called Prapatti, and this alone will give us moksham.

54. Approaching an Acharyan, learning about our tradition(sampradayam), involving ourselves in it with complete faith and doing service to our Acharyan are some things that we have to follow without fail.

55. Body and Soul (Atma) are separate entities. Body gets destroyed, but there is no death for Atma. When we surrender to Bhagavan, this indestructible Atma escapes from this material world (Samsaram) and goes on to live a blissful life in Eternal World (SriVaikuntam).

56. Just like how a philanthropist gives away more than expected charity to the receiver, Bhagavan, the biggest benefactor of all, gives us the ever-lasting Liberation (Moksham) when we pray to Him for transient small pleasures like wealth, marriage and children.

57. To experience ever-lasting bliss, i.e., to reach Bhagawan's feet, the only way is to prostrate at His feet, pray to Him through an Acharyan and to plead to accept the complete surrender of one's Atma. This act of Surrender is called Saranagathi or Bharanyasam or Prapatti.

58. Shastras are the basis for all the good things we do. We have to understand what is good and what is bad with Shastras as our guiding light.

59. Everyone in the world should understand the good principles enshrined in our Shastras. Through these Shastras, we can attain a happy state. This is why Perumal sent Azhwars and Acharyas to help us understand Shastras.

60. We have got this human birth after many countless births. We should make the most of this good birth by involving ourselves in thoughts & activities related to Bhagavan (Bhagavath Vishayam) and by taking steps to get liberated (Moksham) through an Acharyan.

61. Even if we have been consuming good food for ever, adding a drop of poison to it impacts our health badly. Likewise, even if we have been involving ourselves in good thoughts and actions, our mind gets confused with negative influence. To protect us from this negative influence, Bhagavan helps us through an Acharyan.

62. The goal of this life doesn't end with our birth. This is why Bhagavan makes us get close to a Guru who is as compassionate as our Mother, and through him helps us to learn good things.

63. An Acharyan is a person whose teachings give us benefits, one who puts others before his needs and a person who is well-versed in our Sampradayam.

64. We have to understand that temporary pleasures that we wish for are not lasting. Instead, we should take steps towards achieving everlasting happiness (Moksham).

65. We have to be remorseful for our mistakes (sins) and should resolve never to

commit them again. We have to make this resolution through an Acharyan and surrender to the Lord.

66. We have to practice what we learn from our Acharya. But how can we follow it? To follow one has to calm the mind, gradually reduce desire and anger and need to keep recollecting the preaching of the Guru. In order to get such thoughts, Bhagawan also facilitates His devotees by creating the right environment for them.

67. An Acharyan is similar to a concerned doctor who examines a patient to give the right medicine. Bhagawan doesn't neglect us because of our mistakes. Instead, He shows us the way to Liberation (Moksham) through an Acharyan. The purpose of this birth is lost if we don't make the most of this opportunity and be grateful to Him.

68. Bhagavan has bestowed us with a healthy body, good environment, excellent Acharyan, unflinching faith and Moksham on the day we wish. We have to make the most of this opportunity and live happily without worrying about imperfections.

69. It is tough to believe in Saranagathi (Unconditional Surrender) and tougher to implement it with full faith.

70. Emperuman is everything. There is no one to save us except Him. He is the only one who can give solace to our souls and help us to escape from the cycle of birth and death.

71. As per Acharya's advice, need to streamline our mind, words and action and then surrender at the holy feet of Lord and request Him to accept the responsibility of protecting us. This is known as the act of surrender i.e Saranagathi.

72. Somehow we were leading a life and finally due to the grace of Perumal and blessing of our Acharyan, we perform the act of surrendering our soul (Atma Samarpanam) and get liberated (Moksham).

73. Seeking Bhagawan through an Acharyan and accepting to an agreement with Him by saying "Oh my Lord, till now I didn't understand your greatness and also the greatness of Shastras. Because of your compassion, I have been able to understand the same. I will stay away from wrong acts till the end of this birth (i.e till you grant me liberation) and request you to excuse me for all the mistakes I have committed till now. " is known as the act of Surrender i.e. Saranagathi.

74. Pancha Samskaram gives well-being to our body and the act of Surrender (Saranagathi) provides goodness to our Soul (Atma).

75. Saranagathi is the act by which a Jivan, with the help of an Acharyan, surrenders his Soul (Atma) to Paramatma.

76. By performing the act of surrendering the athma i.e Atma Samarpanam, a Jivan escapes from this material world(Samsaram) and reaches the eternal world(SriVaikuntam), at the end of that birth.

77. An Acharyan is someone who makes us understand about Bhagawan(Paramathma) and about us (Jivathmas) and prepares us to perform the act of Surrendering our Soul (Athma Samarpanam i.e Saranagathi) to Bhagawan.

78. Prapatti is an easy path for those who cannot follow Bhakti yogam. Just like how it is tough for a person with breathing difficulties to say a sloka with 10,000

words, similarly it is difficult for us to do Bhakti yogam when we are caught in Samsaram(material world). Surrender Hence, following the path of Prapatti(Sarangathi) is very easy.

79. After Surrendering ourselves (Saranagathi) to Bhagawan, we continue to commit many mistakes due to our past habits. But Bhagavan still helps us to get liberated(Moksham) by giving small punishments for our big sins.

80. A just king gives punishment to a wrong-doer , even if that person is his son. But it is an accepted law to give the Prince simple punishment than common people. Like that, Bhagavan gives only easy punishments for the sins we commit knowingly. This way, He accepts us and helps us to get liberated(Moksham) without any hinderance.

81. After we perform the act of Surrender (Saranagathi), we have to repent for the sins that we commit knowingly and should do the necessary amends i.e corrective action(prayaschitam) for the same. Otherwise, we have to experience the punishments (sorrows) that Bhagavan gives us.

82. Just a small amount of poison is enough to bring great sorrow. But the antidote taken for the poison takes many hours to save a person. Like that, it will take time for good teachings to bring benefits. Just one moment is enough to destroy, but it takes many hours to rebuild. Similarly, it takes many days for good teachings to start giving fruits.

83. “The period from Surrender (Saranagathi) to Liberation (Moksham) should be lived happily.” We have to accept and understand that whatever is happening is a direct result of our good and bad acts and should live happily with patience.

84. Just like how a mother does everything for her child with utmost care and attention, the person who has surrendered to Bhagawan (Saranagathan/Prapannan) should do service to Bhagawan and His devotees with utmost devotion and love.

85. A person who has surrendered to Bhagawan (i.e Saranagathan/Prapannan) should be focussed and involved in Bhagavan’s service without having any expectations whatsoever.

86. A person who has surrendered to Bhagawan (i.e Saranagathan/Prapannan) should never put down or hurt Bhagavan’s devotees and should live his life based on the instructions of his Acharyan.

87. Saranagathan (Krutha Kruthyan, Prapannan) has to mediate the mantra and its meaning to deepen his faith in Bhagawan. By doing these, the faith deepens in everyone, even in those with little faith.

88. Sriman Narayanan who is Sarveshwaran grants liberation to a person whose has done saranagathi, without any regard to the time,place or actions at the time of his death.

89. It is hard to think about the Lord when everything is going well for a person, and this is also why there are no such good thoughts. But the all-compassionate Bhagawan blesses a Saranagathan to think about the Lord during the final moments of his Life even when the physical and health conditions are at its worse state.

90. Shastras say that there are 101 Nadis(energy channels) in our body. Out of these, 100 face downwards and only the 101st is upward. When our Atma leaves

the body through any of these 100 nadis, rebirth is certain. But for a Saraganathan Bhagavan ensures that the Atma leaves through the 101st Nadi, so he can get liberation.

91. The path taken by a Jivan who attains Moksham is called Archiradhi Margam i.e The path of light.

92. When a person who has done Saranagathi dies, his Atma travels in the path of light i.e Archiradhi maargam to cross the boundaries of this Prakrithi (Material World). He reaches Viraja river and takes a bath in it. By doing so, he eliminates the remaining sins and attains a divine state.

93. The radiance of a gem is not seen when it is covered in dirt. When one cleans the dirt, the radiance appears automatically. Likewise , the Jivan is a gem that is caught in the dirt of samsaram. Paramathma removes this sort and makes Jivans shine again.

94. Only the person who has done Sarangathi can travel in the archadi maargam to reach Vaikuntam after his death. He crosses the Viraja river, enters Vaikuntam and enjoys unlimited bliss.

95. Ananthan, Garudan, Vishwaksenar and others welcome a Jivan who has reached Paramapadam, with a lot of affection as if they are lifelong friends.

96. Just like how an affectionate mother and father put their child on their laps and cuddle them, like that Paramatma puts a Jivan on His lap at Paramapadam and cuddles him.

97. Just like how parents feel overwhelmed seeing their children' happiness, like that Perumal and Piratti also feel happy when they see Jivatmas.

98. Just like how parents are worried about the negative consequences of their children' actions, like that Perumal and Piratti also worry about the Jivans who feel happy living in Samsaram.

99. Sriman Narayanan, the One who is never separated from Piratti, is the primordial cause for this universe.

100 . Bhagavan Sriman Narayanan rules all living and non-living things with His will i.e Sankalpam.

101. When one understands that Sriman Narayanan is the Supreme Being (Purushotthaman), then he has understood all the essential aspects of life.

102. Lakshminathan (Sriman Narayanan) is in all jivans and objects in the form of Antaryami (Omniscient i.e. all knowing).

103. Worshipping Bhagavan according to the rules laid down in our Sastras is the only way to get His blessings.

104. Since Lakshminathan resides inside and outside of everything, He becomes the meaning of that object's name.

105. Though Bhagavan has infinite qualities, there are six important ones that describe Him. They are Knowledge (Gynanam), Power (Shakthi), Strength (Balam), Wealth(Aishwaryam), Valour (Veeryam) and Radiance(Tejas).

106. Bhagavan first created Brahma and through His infinite compassion taught him the Vedas and its meaning. Then, through Brahma, He created the universe.

107. Anyone who wants to get Moksham (liberation) should surrender to Acharyan. The foremost Acharyan for everyone is Sriman Narayanan.

108 . Enlightened sadhus (saints) envision Emperuman as their Father, Mother,

Brother, Friend, Evidence and as the Goal that has to be achieved. With such thoughts, they surrender to Him.

109. Those who get Bhagavan's grace (Jaayamaanakadaksham) at the time of their birth grow up to have good (Saathvika) qualities, follow the path of Moksham and finally attain Liberation (Moksham).

110. Bhagavan, who sees no difference between Jivatmas, has given us the easy tool of Saranagathi through which He expects us to surrender to Him. He is also the One who makes us surrender to Him and grants us Moksham.

111. The All-Compassionate Perumal wakes us up from the deep slumber of Samsaram and shows us the good path of Prapatti.

112. Perumal lifts a saranagathan from the ocean of Samsaram and saves him by giving him Moksham, at a time when the saranagathan desires it.

113. Everytime when unrighteousness (Adharmam) prevails on earth, Bhagavan takes many different forms to eradicate it and to establish righteousness (Dharmam) again.

114. While taking different avatarams (forms), Supreme Bhagavan also takes the help of hunters and monkeys, and mixes freely with them without thinking about their caste. This is the Souseelyam quality of Bhagavan. Souseelyam is the good moral quality where the superior person has as his natural quality of moving freely with inferior.

115. Even if we stay away from Bhagavan due to unfounded fears, He takes the form of a great Acharyan, preaches the true meaning of life and helps us to attain Moksham (liberation).

116. When we worship the Divine Body (Thirumeni) of Bhagawan, all our sins vanish.

117. When a short man is unable to pluck fruits from a tree, he requests a tall man to pluck it for him. Like that, we have to surrender to Bhagavan and request Him to give us Moksham.

118. A person who performs Saranagathi, pledges never to do anything that displeases Perumal. This is a limb (angam) of Saranagathi called Praathikoolya Varjanam.

119. A person who performs Saranagathi, pledges to do all things that will please Perumal. This is a limb (angam) of Saranagathi called Anookoolya Sankalpam.

120. A person who performs Saranagathi, understands his powerlessness and helplessness to follow other ways to attain Moksham. He pleads for Perumal's grace to help him. This is a limb (angam) of Saranagathi called Kaarpanyam.

121. A person who performs Saranagathi, believes wholeheartedly that Perumal will grant him Moksham (Liberation) and does not have any doubt about the fruits of performing Saranagathi. This is a limb (angam) of Saranagathi called Maha Vishvaasam.

122. A person who performs Saranagathi, prays to Perumal to be the means (i.e. way / Upayam) for Moksham and to protect him in every possible way. This is a limb (angam) of Saranagathi called Goptruthva Varnam.

123. A person who performs Saranagathi places their plea for protection at the Sacred Feet of Perumal, the One with Matchless Powers. This is called Bharasamarpanam / Saranagathi / Bharanyaasam.

124. Just like how a chaste lady does not even think of other men and celebrates her husband as her God, like that a person who has done Saranagathi should pray only to Sriman Narayanan.

125. A person who has done Saranagathi should be subservient and should do Kainkaryam (service) to Bhagavan and His devotees.

126. Those who do Saranagathi should always treat Bhagavan's Bhagavathas (devotees) as their leader.

127. Those who have done Saranagathi should stay away from people who disrespect Perumal, just like how one would stay away from snakes.

128. Those who have done Saranagathi should not waste their sense organs. Instead, they should use their senses for doing Kainkaryam (service) to Bhagavan and His devotees, for the rest of their life.

129. There are no time-based restrictions for death such as Uttarayanam, Suklapaksham and daytime for those who have done Saranagathi at Perumal's feet. Regardless of the time and nature of their death, they will get Moksham (Liberation).

130. A person who has done Saranagathi is taken by Bhagavan to SriVaikuntam through Archiraadimargam (path of light) after his death.

131. Bhagavan considers His Compassion towards His followers as His biggest duty. He has said this truth in His own words in Bhagavad Gita and in Varaha, Rama and Krishna avatarams.

132. Bhagavan is One who takes responsibility for Chetanas(those with intelligence) and Achetanas (things without intelligence).

133. If Sriman Narayanan decides to protect someone, there is no need for that individual to pray to other Gods. At the same time, if Bhagavan decides to punish someone, there is no use praying to other Gods.

134. Problems come in three ways.

1) Adhyatmikam – Problems like headache, cold, anger, lust and fear.

2) Aadiboutikam – Problems that come from animals, birds humans and other creatures.

3) Aadidaivikam – Problems from heat, cold, rain and wind.

Sriman Narayanan alone saves us from all these problems.

135. Medicine is first given to cure a disease and later the same medicine is used to improve strength. Similarly, for those who wish to do Saranagathi, Bhakti (Devotion) acts as the medicine to guide us to perform Saranagathi and after performing Saranagathi, the same Bhakti becomes the best way to spend the rest of our time.

136. Compassionate Acharyas take the responsibility of saving us from Samsaram and help us get out of it.

137. Acharyas teach us concepts and their in-depth meanings to help us streamline our thoughts and avoid distractions.

138. Acharyas help us to follow Saranagathi, a practice that Bhagavan likes and expects from us.

139. Acharyas save us from the pain of subsequent births by helping us get Moksham (Liberation). We should feel blessed to be involved in Sampradayaic

activities with them and to follow them.

140. Our Acharyas show us the lotus feet of Bhagavan that grants us Moksham. Bhagavan's lotus feet are sweeter than nectar itself.

141. A Jeevan (Chetanan) can get Moksham only due to Perumal's grace.

142. To get the grace of Emperuman, Jeevatmas like us must understand the three concepts of Chetanam, Achetanam and Bhagavan with this understanding, we should strive to follow the right path.

143. We can get out of Samsaram when we understand the three secrets namely Thirumanthiram, Dwayam and Charama slokam and follow the path of Moksham.

144. The Vedas are blemish less and are not created by anyone. These Vedas glorify Bhagavan.

145. Our Acharyas glorify Bhagavathas as they consider these Bhagavathas to be more exalted than God.

146. Emperuman's Holy feet are the only way to reach Him and these Holy feet are also the result we enjoy after Moksham.

147. After doing Saranagathi, we should live in Bhagavan's thought and spend the rest of our life in His service. Such a life is equivalent to the life of Nithyasuris(never unbounded Jeevatmas) in SriVaikuntam.

148. The eight good qualities (Athma Guna) that have to be practised by a Saranagathan are – Compassion, Patience, Lack of jealousy, Purity, No worry for anything, Good thoughts, no greed and no desire.

149. Things that continue to keep a Jeevan in the vicious cycle of Samsaram: 1. Doing actions for temporary goals related to this Materialistic world and 2. Doing things that should not be done according to our Sastrams.

150. Those who wish to attain Liberation(Moksham) must know the following:-

1. Sanskrit Vedas
2. Dravida (Tamil) Vedas, which are works(SriSookthis) written by Azhwars and Acharyas.
3. Ithihaasam (Ramayanam and Mahabharatham)
4. Sathvik Puranams (Vishnu puranam, Narada puranam, Srimad Bhagavata puranam, Garuda puranam, Padma puranam, Varaha puranam).

151. The five forms of Perumal are:-

1. Para 2. Vyuha 3. Vibhava 4. Antaryami 5. Archai

152. Perumal's four forms and 12 avatarams are:-

1. Vyuha vasudevan – Keshava, Narayana, Madhava
2. Sankarshanan – Govindan, Vishnu, Madhusudhanan
3. Pradyumnan – Trivikraman, Vamanan, Sridharan
4. Anirudhan – Hrishikesan, Padmanabhan, Damodaran

153. The six qualities of Bhagavan are:-

Knowledge, Strength, Wealth, Bravery, Power, Illumination.

154. Perumal's colour in the four yugas.

Krtha yugam – white colour; Treta yugam – Gold colour

Dwapara yugam – Green colour; Kali yugam – Black colour

155. Sriman Narayana alone gives us the following benefits

1. Ishwaryam (Enjoys jeevans and achetanas)

2. Kaivalyam (Jeevan enjoying Himself)

3. Moksham (Jeevan enjoying Bhagavan)

156. Three important things we must know

1. Para thatthuvam (Knowledge about the Supreme Being) – Sriman Narayana.

2. Paramahitham (The path to Him) – doing Saranagathi to Perumal.

3. Param purushartham (The final goal) – Experiencing Bhagavan after attaining Moksham.

157. With his infinite powers and divine will (Sankalpam), Bhagavan takes care of both Nithya vibuthi (SriVaikuntam) and Leela vibuthi (Prakruthi).

158. We are always Bhagavan's Followers, slaves, subordinates and are bound to serve Him forever. It is important to understand this fact and act accordingly.

159. Jeevan is someone who possess Paarathanthriyam (ability to serve Him as per His wish and will). This is why we should understand the following and act accordingly.

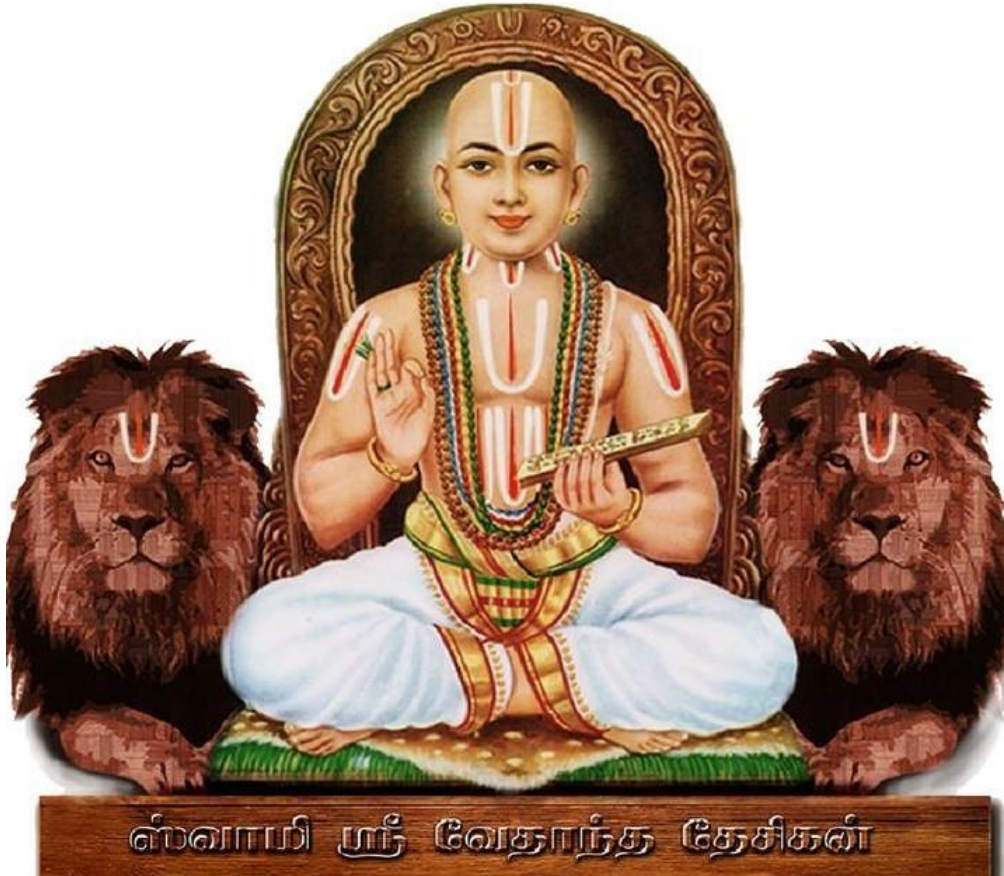
1. One should consider performing Kainkaryam as the sole interest and do Kainkaryam (service) only for Perumal's happiness.

2. One should act as per his wish.

3. One should understand that Jeevan is always a Servant to Lord.

160. As followers of Swami Desikan, we have to take blessings of our Acharya and with the help of Piratti do Saranagathi (surrender) to Perumal.

161. Swami Desikan explained the path of Saranagathi as shown by Sri Bhashyakarar for all of us to attain liberation. Hence, Swami Desikan is the only Lord.

Greatness of Vedanta Desika

Who is Vedantha Desika? [Sri Seva Swamy writes:]

Vedanthi among Vedanthins;
Vidwan among Vidwans;
Poet among poets;
Acharya among Acharyas
Devotee among devotees;
Rasika among Rasikas
Literary genius among writers
avathAra purusha among them;
A great Tamilian among Tamilians (who
enjoyed every letter and spirit of Alwars
4000)
Saviour among saviours

Most detached among detached
(Parama vairAghi and virakthar)
Equal to Rishis;
Equal to even Alwars- in terms of their
anubhavams (and the only Acharya to
have had naayika bhAvam identical to
Alwars]
Utthamar (most virtuous)
Sulabhar (easily accessible by one and
all- even today in his archA avathar)
Saanthar
A MAHAAN..

How can we end this search for the answer for who is Desika?
To refer to books?
To meditate and ask ourselves and find out from our intellect and
jnAnam?
To get flabbergasted from his enormous works and sit in front of
awesome granthas..
To keep talking about Swamy and to listen from others about our
Acharya saarvabhoutman..

pEsuvaar ? those who talk- how long will they be able to sustain? Till
their ability.. but one can never complete their quest for an answer as
HE IS ineffable. pEsiRRE pEsalallaal perumai onRu uNaral aagaathu..

Swamy Desikan said.. [on his Tamil prabhandham]:
aruLALarthaameninum thamakkovvaarE.. We can read as
Desikarthaameninum thamakkovaarE..

Look at the way Swamy crystal clear mentions the following:
(i) seyyathamizh maalaigal theLiyavOdhi theLiyaadha maRainilangaL
theLiginROmE.. [By reciting the wonderful Tamil prabandhams of
Alwars ? the Tamil Vedas- we are able to get the [hidden- unclear]
Vedic statements clarified crystal clear]
(ii) maasil manantheli munivar vagutthathellaam maalugantha Asiriyar
vaarthaiaku ovvaa [The clear minded- pure hearted Sages words can
never be equal to those of [our Alwars and] Acharyas blessed by the
Lord Sriman Narayanan. ? reason: Sages were also blessed by the
Lord; but performed Bhakti yOgam- with individual efforts; Our
Acharyas and Alwars realised the doctrine of Saranagathi and our best
qualifications to perform the same with our inabilities (not the
Acharyas?) and hence compassionately for our sake- practised and
preached the same- the Prapatti maarga]

- (iii) madhurakavi thOnRak kaattum tholvazhiyE nalvazhigaL
thuNivaargatKE..[The path paid by Madhurakavi Alwar- being at the
feet of Acharya and surrendering to the lotus feet of Acharya- with a
steadfast unconditional unflinching faith on one?s acharya and his
Lord?s lotus feet- declaring there is no Lord [that we know of] other
than the Acharyan and performing Prapatti at his feet. Take to this
correct path realizing its greatness ? the path laid out by Madhurakavi]
- (iv) Thamizhpalaandisaiyudan paaduvamE.. [Once we take the path as
in (iii) then, in Paramapadham Swamy Desikan says- we will sing
ThiruppallaaNdu enjoying the Parippoorna Brahmaanubhavam in its
entirety]
- (v) Ivainaalaayiramum aDiyOngaL vaazhvE.. {These 4000 of Alwars-
are our life itself]
- (vi) nanRE varuvadhellAm namakku baram onRiladhE [after
performance of Saranagathi, all sins accrued so far for ages? are all
burnt to ashes and we get the kaimkarya Sri ? eternal servitude in this
birth and thereafter at Srivaikuntam- no more burden of any kind]
- (vii) ALavandhar adiyOm padiyOm inialvazhakKE [having been blessed
to be servants ? disciples of Alavandhar- Bhagawath Yamunamuni- and
being blessed with unamibiguous works of his, we will never ever read
any other stuff [of other religions] any more?]
- (viii) NaaraNanai naanmaRaiyaal thaan kaNdEnE.. [I have seen Lord
Sriya: Pathi Sriman Narayanan- SarvEshwaran- the Supreme Lordship-
only based on Vedas- and its affirmative declaration about His
Parathvam and the way and the goal being his Lotus Feet. [based on
saasthra yOnithvaath- sUthram..]]
- (ix) Thanthai ena ninRa thanith thirumaal thaaLil thalaivaitthOm
SATAKOPAN aruLinaaLE.. [We are blessed to have the jnAnam and
performed our Saranagathi placing at our heads at the lotus feet of the
ONE AND ONLY GOD Sriman Narayanan ? and that jnAnam has come
to us only due to the unparalleled grace and dayA of SRI
NAMMAZHWAR- Sri SatakOpan and his unambiguous
THIRUVAYMOZHI- the Dravida Veda Saagaram]
- (x) pORRi ugapaathum pundhiyil koLvadhun pongupugazh saaRRi
vaLarppathu saRRallavO munnam peRRadhaRkE.. [praising him;
enjoying and propagating his glories; keeping in mind his greatness
and his grace on us; spreading his greatness to the whole world and
glorifying his name- doing all that to one?s Acharya is meagre nothing
compared to what HE HAS DONE TO US by initiating with the most
esoteric mantras (Rahasya thrayam); and placing us at the lotus feet
of the Lord..

WHERE else can one get such most clear, crisp statements as above?
Who else can give us such wonderful unambiguous statements! It can
be only Thooppul Kula maNi- Thoppul ThiruvEnkadamudaiyaan. Even
one sloka (or one prabandham) of Thoopul Thiruvenkadamudaiyaan is
enough for us to take us to the SrivaikuNtam- says PillailOkacharya.

The Lord's sankalpam for protecting us- must have been completely

fulfilled by this avatar of His in the name of Vedantha Desikan.
jnAnam, bhalam, aishwaryam, veeryam, sakthi and thEjas are the six
opulent qualities for the Lord- Bhagawaan. That asserts his Parathvam.

Sarvagnathvam- omniscience- is known by Tattvamukthakalapam and
thereby jnAnam; in one night and in one jaamam (three hours)- 1008
gems in the name of Padhuka sahasram- thereby Shakthi; bhalam by
demolishing the other religious (non vedic and avaidhik) doctrines with
SatadhUshaNi, Paramatha bhangam, etc.. ; veeryam in Vishesha
vitparishadheshu natha
Vidhaktha khoshti samaranganeshu JigheeshathO mE
Kavitarkikendran... and thEjas in vEnkatESAhvayam maha: - Thus we
enjoy the Bhagawathvam in Swamy Vedantha Desikan.

Swamy Desikan says: Achaarya should be worshipped as God if not
better and none else should be considered equal to Acharyan.

Adhyaaseethuranga vakthravilasath jihvaagrasimhaasanaath
Achaaryaamiva dhEvathAm samadhikaam anyaaam na manyaamahE..

Why should we feel shy to call our Swamy Bhagawath Nigamantha
Desikan. Our Acharya saarabhouman is the Lord
Thiruvengkata mudaiyaan himself who appeared as the Thuppul
Thiruvengkatanathan.. why should we not call him Bhagawadh
Nigamantha Desikan. He is verily Bhagawaan's avatar.

svAmi deSikan concludes the nyAsa vimsathi stotra with a gist of how
he was led to prapatti, and how he lives his life as a prapanna after
performing prapatti. This concluding Slokam is included as part of the
nitya-anushandhAnam at the end of the nyAsa daSakam which is
recited during the nitya bhagavad-ArAdhanam.

samSArAvarta vega praSamana Subha-dr*k deSika prekshito'ham
samtyakto'nyairupAyair-anucita cariteshvadya SAnTAbhisabshih |
niS-Sankhah tatvat-dr*shtyA niravadhika dayam prArthya
samrakshakam
tvAm nysya tat-pAda padme varada nija-bharam nir-bharo nir-
bhayo'smi ||

"I chose a good AcArya who could instruct me on how to get out of the
whirl of samsAra, and had his divya kaTAKsha. Because of the AcArya's
teachings, I obtained the knowledge that could help me analyze and
understand the difficulty of bhakti yoga and the realization that
prapatti is the only recourse open to me, which I could perform easily,
and attain the desired moksham by performing it once and only once. I
learnt the facts about prapatti and so had no doubt whatsoever about
its efficacy. I sought refuge of peraruLALan with pirATTi as the sole
refuge who could protect me. I surrendered all responsibility for my
protection at the feet of peraruLALan and performed prapatti at His

feet. Since I am now living the life of a prapanna, I feel completely relieved of all responsibility for my self from that point. Since all my acts from that point on have been directed to only kaimkaryam for bhagavAn, there is nothing more to fear about any accumulation of karma. So I continue to lead a life of nishkAmya kaimkaryam to bhagavAn while spending the rest of my life in this world, and deriving infinite happiness from it". [translation by Sri N Krishnamachari]

It may please be noted that though there are two sects (namely Vadakalai and thenkalai) in srivaishnavam, they are only different on very few subtle issues and both follow strictly AchArya YathirAjar-Bhagavath Ramanuja sampradayam in all respects with fullest sincerity. In fact, in as much as Sri Bhashyakarar is the common Acharya for both kalais, Swamy Desikan is the common Sri Bhashya Acharya for both kalais as well and he comes under Acharya lineage under Sribhashya Guruparamparai.

It is our duty to talk in praise of and contemplate on the glories and greatness of our Acharya. Let us continue to do so every day and every minute.

Swamy Desikan at Oppiliappan koil

Vairagya Panchakam of Swami Desikan

Sri N. Krishnamachari • May 15, 1998

Vairāgyam is translated by SrI rāmadeshikācāryār svāmi as “detachment from worldly matters”. The term pa~ncakam refers to the number 5. The composition has its name because it is on vairāgyam and consists of 5 Sloka-s. We may recall that SrI dayā Satakam is a composition of 100 Sloka-s describing one guṇa of the Lord, viz. dayā, with which He is overflowing. Vairāgya pa~ncakam is a composition on one guṇa of man viz. vairāgya, which is extremely wanting in most humans.

In order to appreciate the significance of this composition, it is useful to take a diversion on the history behind this work. One of the childhood friends of svāmi deshikan by name Vidyāraṇya became an influential person in the service of the king of Vijayanagaram when he grew up. In parallel, svāmi deshikan grew up to relish the kainkaryam of the Lord, and was serving his Sishya-s through religious discourses etc., but as far as the monetary side was concerned, he was living on uñcavṛtti. SrI vidyāraṇya very much wanted to help svāmi deshikan by getting him to the palace so that he can demonstrate his scholarship and skills in composing poems etc. by singing the praise of the king, and in return be rewarded monetarily by the king. So he sent a note to svāmi deshikan suggesting that he should visit the king’s palace. svāmi deshikan first sent a one-Sloka response to SrI vidyāraṇya declining the offer. The latter sent a renewed request because of his sincere desire to help his friend. vairāgya pa~ncakam is the response from the ācārya in response to this second request.

The composition as it is presented in traditional text books consists of the first Sloka and the second set of five Sloka-s presented together as six Sloka-s under the tile of vairāgya pa~ncakam.

In vairāgya pa~ncakam, svāmi deshikan points out his dismay and wonder at the action of the learned poets who praised the “kings” that ruled a tiny parcel of land in this vast universe but felt a feeling of enormous superiority because of this. He is at a loss to understand those who can indulge in the praise of these petty beings when there is the “alpa santusṭan” who can be pleased with a handful of pounded rice offered by kucela and shower on him all that can ever be sought. (The reference to the quote “alpa santusṭan” is from the vyākhyāna of Sri aṇṇangarācārya).

He is unable to understand why learned people live this kind of life when all they need is a few grains that lay spilled on the paddy fields to take care of their hunger, a palmful of water from the public pond to quench their thirst, and a rag lying on the roadside to serve as a loin cloth. The depth of his vairāgyam can be felt when he declares that no matter how high the fire of hunger (jaṭharānalah or jaṭharāgni) in his stomach burns, he will not resort to asking for even a shred of grass from these kings and waste his precious skills with words which are fragrant like the jasmine flower because they are used for praising His guṇa-s. He declares that he has the greatest of wealths already in his possession in the form of the charioteer of arjuna, and he bids good-bye forever to the humiliating situation of waiting at the doorsteps of these kings for their convenience to just have the opportunity to have a visit with them.

If we take a moment to really think about why we want to accumulate wealth, it is clear that it is all for just filling this stomach. Think of what we have to go through all our lives to painfully accumulate this wealth by praising these so-called great people constantly all our lives till we die. It is not as if we just accumululate this wealth once over a brief period of time, and then go on being happy doing other things. No, we have to keep on praising these people just to keep what we have accumulated, since otherwise we will displease them and our wealth will be at risk. Is this worth it, svāmi deshikan rhetorically asks, when we already have at our possession Lord kṛṣṇa the Eternal Wealth, the One who showed the path of dharma to arjuna and gave him eternal fame, protected the people of Ayar-pādi with the govardhana mountain when they were exposed to hardship, always fills those who pray to Him with joy, Indestructible, and can bestow all that is needed.

shvāmi deshikan concludes this short work with the declaration that while he neither has property accumulated by himself nor by his father, he has the great wealth earned by the “grandfather” - pitā-maha (referring to brahma) and stored on top of the hasti-giri, and so he does not need anything else from anyone else. Recall that Lord varadarāja is in the svayam-vyakta kshetram of kā~nci in response to brahma’s intense penance, which we had reviewed as part of SrI varadarāja pa~ñcāsat. Given this Eternal wealth sitting on top of hasti-giri, svāmi deshikan does not see the need for him to seek the impermanent pleasures of the world.

Thus in very simple terms in a few verses, the great mahān has explained how simple and logical it is to renounce the worldly pleasures. If we meditate on these concepts even intermittently, He will bless us with His karuṇa so that we realize the enormous Wealth that is always available to us in the form of the Lord with no effort on our part.

SvAmi DeSikan in Ratnangi, Thiruvahindrapuram

Pre-Vedanta Desika Period

By R. Raghunathan

The century and a half- which passed after Sri Ramanuja produced many critics of his system, who brought to bear against it all the skill and learning of which they were capable. Then there descended in to this world, the great Acharya, Sri Vedantha Desika, [1268 CE] the greatest among the master intellects ever produced. The gifts of natural talent, memory and intelligence with which he was endowed with were of such highest order that, by the age of twenty, he attained mastery of all vidyas and thereby acquired intellectual equipment covering the entire range of literary, ethical and religious wisdom handed down from the past. Such was the superhuman pre-eminence to which he quickly rose among the scholars of his age and that, in every field of knowledge, poetic, dialectics, religions, logic and philosophy, that he was acclaimed and accepted as an Avatara purusha by almost all his contemporaries.

The dizzy eminence he reached in the domain of philosophy and dialectics is only matched by the brilliance of his intellectual energy exhibited in every one of his writings. [we will see and enjoy them all briefly] It is no exaggeration to say that the moral and intellectual forces that radiated from the long line of great poorvacharyas of the Visishtadvaita School were all more genuinely and actively embodied in him that in any other religious teacher known to history. The powerful influence that he exercised, as much during his life as after, is in no small measure due to the fascination of his great and attractive personality which was an embodiment of uprightness and nobility, simplicity and wisdom. No frame work in which we try in words to enclose this towering personality, can do justice to the varied powers of his intellect, the wide range of his knowledge, or the burning faith of his simple life. No wonder than eminent scholars even of divergent faiths and religious thoughts joined in paying their unstinting homage to his greatness as a thinker, writer and poet. He built a fortress for Ramanuja drasanam so that no other non vedic religious scholars can destroy the green fertile fields of Ramanuja siddhantham.

Among the renowned acharyas who have been born in the Great Bharatha varsha, the unquestioned and unquestionable pre-eminent place belongs to Acharyavarya, Swami Nigamantha Mahadesikan, the luminary among Acharyas.. If all other sthothras (verses) shine forth because of their literary merit, devotional involvement and mantric qualities, the sthothras by Swami Desika stand apart and distinct on a much higher pedestal. Swami Desika whose erudition, ease of flow of language, command in diction and inherent power to mix the Bheejaaksharams in them are unexcelled. In such circumstances, it is no wonder that the best religious literature in Sanakrit and Tamil pertaining to Vishishtadvaita are those bestowed on us by Swami Desika. Let us glean the various incidents of Swami's life in detail before looking at the sthothras.

Sri Krishna declares in the Bhagavad Gita:- whatever being is endowed with power, splendour and firmness of mind, know that it was sprung from a tiny part of my irresistible power?

yadh yadh vibhUthimadh sattvam srImad UrjithamEva vA |

tat tadEvAvagaccha tvam mama tEjOmSa sambhavam || [10-41]

But with reference to these great and learned men- acharya purushas, who impart right spiritual knowledge to others for their redemption the saasthras state that they are Bhagawaan Narayanan Himself. Bhagawaan who comes into this world taking the body of a human being as an acharya, and with sympathy lifts up the beings in this world, sunk in ignorance, with saasthras as his hand.

saasthrAnnArAyaNO dEva: kruthvA martyamayIm tanum |
magnAn uddharathE IOkAn kAruNyAth SaasthrapANinA || [Jayaakhya samhitha]

So a preceptor, especially in the field of philosophy and religion, is really an incarnation of God. A study of the life of Acharya Sri Vedantha Desika will reveal that he was really one such. This manifestation of Divinity in him can be seen even from before the time of his birth.

There was a great renaissance of the Philosophy of the Upanishads and the religion of the Alvars during the time of Acharya Sri Ramanuja. He sought several acharyas [preceptors] who belonged to the school of Sri Nathamuni-Sri Yamunamuni- [as explained in earlier posts in the series] and acquired a knowledge of every branch of philosophy. First he was a student of Yadavaprakasa at Kanchi. Then he became a disciple of Mahapoornar (Periya Nambhi). Under his advice Sri Ramanuja approached Thirukkottayoor Nambi from whom he learnt the essence and inner meanings of esoteric mantras. He learnt the Divya prabandham of alvars from Thirumalai Andaan; He studied SRimad Ramanyana from Thirumalai Nambhi- all of these acharyas were sishyas of Sri Yamunacharya. He had a strong desire to spread knowledge [he had acquired] for the benefit of all and he set a band of religious minded and well trained scholars and advised them to go from place to place and enlighten people coming to them. Some were enthroned in the under the name as Simhasanaadhipathis. He wrote elaborate commentaries on the Brahma sUthras and Gita Bhashya. He also asked one of his main disciples Sri Kurukesa- to write a detailed commentary on Thiruvaymozhi of Nammalwar.

Srirangam and Kanchi became centres of learning and there was an unbroken chain of Acharyas in both the cities from that time. Kidaambi Acchaan (also known as MadappaLLi Acchaan) stayed at Srirangam and taught his students; who in their own turn carried on the torch of learning. His grandson was Sri Rangaraja who had a son by name Athreya Ramanuja and a daughter TotthAramba. Athreya Ramanuja was very intelligent and was called AppuLLAr (the incarnation of Garuda). He was given the title of Vadhihamsaambhuvaahar when he defeated those who belonged to other schools of thoughts- in disputation at Kanchi.

NadAdhUr AzhwAn was a nephew of Sri Ramanuja. He chose Kanchi as the place for his teaching. After him, his grandson Vaathsya Varadaachaarya became the preceptor. His exposition was clear, lively and interesting. So many students and disciples came to learn from him. Sudarsana Bhattar, grandson of Parasara Bhattar (great grandson of KooratthAzhwAn) of Srirangam and appuLLAr (great grand son of Kidaambhi Acchaan) were the two of the intelligent and promising disciples of Vaatsya Varadacharya who was most

popularly known as Nadadhoor AmMAL because of his devotion to Lord Varadaraja with maternal motherly love like Yasodha had on Kutti KaNNan. He used to teach Sri Bhashya to his disciples in the maNdapam which is within the precincts of the temple just behind of the sanctum sanctorum of the Lord.

Among all the Rahasya granthams written by Swami Desikan for our benefit, three stand out in their loftiness to help us develop the clearest understanding of the sacred tenets of Sri VaishNavism . These are :

(1) His Magnum Opus, Sri Rahasya Traya Saaram

(2) VirOdha ParihAram and

(3) PradhAna sathakam.

In 2 & 3 above, Swami Desikan out of his compassion for us as a ParamAchArya takes us by hand as it were and removes the doubts and confusion that may arise in our mandha mathis (dull minds) in comprehending the esoteric meanings of these rahasyams and other tattvams. He flags the most important Tattvams among peer groups of Tattvams.

SRI RAMANUJA AND SRI VEDANTA DESIKA

(By Sri M.R. Rajagopala Iyengar Swami)

Sri Ramanuja and Sri Vedanta Desika are held in the greatest honor and reverence by all followers of the Visishtadvaita system of religious philosophy, the former as its founder and the latter as its stalwart champion against its critics.

Both of them had the greatest devotion and reverence to their Gurus. Sri Ramanuja looked upon his Gurus like Tirukkachi Nambi and Mahaapoorna as semi divine. To Alavandar with whom he had no personal contact, his reverence was boundless. He thought that he was raised from his state of insignificance by a contemplation of the feet of Alavandar. Desika had similar devotion to his uncle Atreya Ramanuja under whom he studied the Sastras. He considered himself as the Sishya of Sri Ramanuja also and dedicated himself to the defence of his system from the criticism of rival schools of philosophy. In the "Sankalpa Suryodaya" Act II, he introduces a character called Sishya as the disciple of Ramanuja. Though two centuries intervened between them, Desika was proud to call himself Ramanuja's Sishya.

Desika was a more versatile and prolific writer than Ramanuja whose works including Sri Bhashya are only nine in number. Desika's works are more than a hundred in number. They are in Sanskrit, in Tamil, and in Manipravalam, which is Sanskritized Tamil. To Desika, Sanskrit verse was as it were his mother tongue and he was truly a "Kavi Simha". Even his philosophical writings like "Tattvamuktakalapa" and "Adhikarana Saravali" flow easily into lengthy Sanskrit meters. He mastered Tamil prosody and composed verses in Tamil explaining the doctrines of Visishtadvaita and defending them from its opponents. Ramanuja was content with writing only in Sanskrit and even in Sanskrit he seems to have preferred prose to verse. It was his object to be easily understood by even the layman who did not know much Sanskrit. Ramanuja's Slokas in Sanskrit may not number more than a dozen.

The late Jawaharlal Nehru said in one of his writings that Sankara was more intellectual than Ramanuja and that Ramanuja was emotional rather than intellectual. This statement cannot be seriously maintained. Anyone who has read Ramanuja's elaborate commentary of Sri Bhashya will realize that he was as much a logician as Sankara. Those who are acquainted with the seven reasons that he formulated against Sankara's theory of "Maya" will have to admit that he was in no way less intellectual than Sankara. But, there is much truth in Nehru's remark that Ramanuja was emotional. Whenever he has to speak of Bhagavan Narayana in his "Vedartha Sangraha", "Sri Bhashya and prose writings, he rises to rapturous ecstasy.

With regard to Vedanta Desika, it is admitted on all hands that he was a "Tarkika Simha, his mastery of logic and dialectic was profound and unquestioned. His "Tattva mukta kalapam" and "Satadushani" bear ample testimony to the keenness of his logic and dialectic. Desika also wrote a large number of books and pamphlets in

Tamil. He has written eloquently in Tamil on "Divya Prabhanda" and has written commentaries on it. Ramanuja on the other hand is scrupulously silent in regard to Alwars and their views. This is because in his days there was much prejudice against vernacular literature as being inferior in quality and authority to Sanskrit works. As he was deeply interested in Sri Bhashya making headway among scholars, he made no reference to the Tamil writings of Alwars.

Ramanuja was a little more liberal in the matter of caste restriction than Desika. We learn from "Guru Parampara" that in his "grihasthasrama", he once invited to breakfast Tirukkachi Nambi because he held him in great veneration. Nambi came earlier than expected. Ramanuja was not in the house. The lady of the house served the breakfast and after it was over, cleaned the house and all the vessels and herself took a bath because Nambi was a Vaisya and not a Brahmin. Ramanuja was greatly incensed when he returned to the house and found no "uchishtam" (left overs) at all. Whether "uchishtam" meant the leavings on the leaf or what remained in the vessels and pots as Desika explains, it is clear that Ramanuja was for relaxing caste restrictions in exceptional circumstances and in the case of exceptional individuals. Desika, on the other hand, insisted on the scrupulous observance of caste restrictions even in the case of highly spiritual persons of the lower castes. "You may show them great regard but not interdine or intermarry with them. As long as a non-brahmin is in this body, his caste will remain. He writes: "Surabhiyaanaalum Gotvam kazhiyaadhire" Even though Surabhi is a temple cow whose milk serves as offering to the temple deity, on that account its being a cow cannot be ignored" Similarly, *if the Guruparampara may be relied upon*, Ramanuja proclaimed the Mulamantra in the temple of Goshtipuram to all and sundry, so that everyone might obtain salvation.

Ramanuja had what might be called personal magnetism and inspired his countless followers not only with reverence but love and affection to himself in their minds. Though scholar of Prathivadi Bhayankaram Annangarachariar family who was a thenkalai Sishya of Desika tells us that his master was full of generous kindness, Desika was perhaps more reticent in outward manifestation of love to his disciples. (Source: Swami Desika's 7th Centenary Commemoration Volume)

Srimad Vedanta Desikan

www.andavan.org

BIRTH STAR: PURATTASI THIRUVONAM (SHRAVANAM)

Thaniyan

*śrīmān veṅkaṭa-nāthārya kavītārṁkika keśarī
vedāntācārya-varyome sannidhattam sadā hṛdī*

Srimad Vedanta Desika or Thoopul Nigamaantha Desikan (1268–1369)[1] is the most brilliant stalwarts of Sri Vaishnavism in the post-Ramanuja period. He was a poet, devotee, philosopher, logician and master-teacher (*desikan*).

He was a disciple of Kidambi Appullar, also known as Aathreya Ramanujachariar, who himself was of a master-disciple lineage that began with Ramanuja. Swami Vedanta Desika is considered to be the *avatar* (incarnation) of the divine bell of Venkateswara of Tirumalai.

Early life

Srimad Vedanta Desika was born in the year 1268 CE, to a pious couple named Ananta Suri and Totaramba, who named him ‘Venkatanatha’. When he was five, his maternal uncle, Kidambi Appullar took him to attend a spiritual discourse of Nadadhoor Ammal, a revered Sri Vaishnava scholar of that time. As soon as Ammal saw the divine radiance of the child, he stopped his discourse, and hugged Venkatanatha affectionately.

When Ammal told the audience that he had forgotten where he had stopped his discourse, it was Venkatanatha who reminded him immediately, to the astonishment of the assembled scholars. Deeply impressed, Ammal blessed him and predicted that Venkatanatha would become the main torch-bearer for Sri Vaishnavism.

When Desika turned seven, Kidambi Appullar accepted Venkatanaatha as his disciple, and taught him arts, sciences and scriptures. By the age of 20, Desika became famous for his mastery over poetry, logic, linguistics, science, Vedanta, debate, and allied arts.

Even though Desika was multi-faceted and famous, he lived a humble and simple life with the support of his wife, Thirumangai. He undertook a vow called *uncha-vritti*, whereby he depended wholly on the Supreme Lord for his household needs by accepting grains and vegetables donated by disciples voluntarily, without actively seeking it.

Desika stayed in several cities and towns throughout his life such as Thiruvaheendrapuram, Kanchipuram, Srirangam, Sathyagala and Melkote. He also travelled widely all over India on foot.

Literary works

At each place, he composed many different works in languages such as Tamil, Sanskrit, Prakrit and Manipravala (a mixture of Sanskrit and Tamil) that revealed his ingenuity, creativity, logic, linguistic expertise, devotional fervour and erudite scholarship.

- He composed over hundred works in the following genre:
- 28 devotional poems in Sanskrit such as Hayagriva-stotram, Kamasika-ashthakam and Gopala-vimshati
- 24 devotional poems and treatises in Tamil such as Gitartha-sangraham and Charama-sloka-churkku
- 11 philosophical treatises such as Shata-dushani, Mimamsa-paduka and Tattva-mukta-kalapam
- 10 commentaries on the works of previous acharyas such as Stotra-ratna-bhashya, Chatus-shloki-bhashya and Tatparya-chandrika
- 5 Narrative poems such as his magnum-opus, the Paduka-sahasram, and the epic poem called Yadavabhyudaya which rivals the decorative poetry of Mahakavi Kalidasa's works, and the Hamsa-sandesha
- 32 esoteric texts revealing the hidden meanings of prappati-marga such as Srimal Rahasya-traya-saram, Paramapada-sopanam, Amrita-ranjani and Amrita-svadhini
- 1 drama named Sankalpa-suryodayam
- 13 works on arts and sciences such as Bhugola-nirnayam and Silpartha-saram
- 4 works that codified religious rites and practices such as Sri-vaishnava-dinasari and Bhagavad-aradhana-vidhi

Appaya Dikshitar, the great mediaeval scholar appreciated Desika by composing a verse in Sanskrit:

*evam vichintyas sarvatra bhavaah santi pade padhe kavi tarkika simhasya
kavyeshu laliteshvapi*

“Even in the simple and soft compositions of this lion of poetry and lion of logic, there is poetic excellence evident at every step he took, and indeed in every word he wrote.”

Desika composed his poems in various poetic metres. Vedic literature is written in the form of hymns set rhythmically to different metres, called ‘chandas’. Each metre is governed by the number of syllables specific to it. Poets are expected to conform to these norms in their compositions. Swami Desikan has employed 22 metres in the 862 verses he composed on presiding deities of various temples in India. The following are some of the compositions of Vedanta Desika that provide a glimpse of his mastery over poetry, logic, grammar and philosophy:

Hayagriva Stotram: a hymn on Lord Hayagriva, the Lord of Learning, who bestows real knowledge to the reciter, banishing the darkness of ignorance from within him.

Abheethistavam: a prayer to Lord Ranganatha for relief from different types of fear, ultimately seeking and being bestowed refuge at the lotus feet of the Lord

Achyutha Satakam: hundred verses in praise of the Lord of Lords Devanatha, in which Desika expresses his passionate love in the form of a bride

Bhagavat Dhyana Sopanam: twelve stanzas that describe the steps for meditating upon the Lord of Srirangam, Ranganathaswami

Dasavatara Stotram: describes the ten important incarnations of the Lord to protect the world and uphold the principles of dharma or righteousness

Daya Satakam: hundred verses eulogising the mercy or daya of the Lord of Tirumala. The work is divided into 10 decads, each portraying different qualities of the personified mother, Dayadevi. It commences with the short anushtab metre. Each successive decad employs a more complex metre, till it culminates in decorative poetry that is a sheer delight to hear.

Garuda Dandakam: A complex stotram composed in the Dandakam meter style, and has 108 aksharas in every Paadam. It is believed that Desikan composed it when a snake charmer challenged him to summon the mighty Garuda.

Sri Suti: a prayer to 'Sridevi' the Goddess of Fortune that is said to have been composed when a bachelor was sent to Desika, seeking financial help for his marriage. Since Desika himself lived a life of voluntary poverty, he took him to the temple of the Goddess and sang Sri Suti. This culminated in a shower of gold coins, solving the financial problems of the young bachelor.

Sudarshanasthaka: eight verses set in the rare '*dhritichhandas*'; metre praising the holy discus-weapon of Lord Vishnu, wielded by the Lord to protect the virtuous.

Kamasikasthaka: is prayer of eight verses to Lord Narasimha who assumed a man-lion form to slay the demon Hiranyakashpu, and protect His devotee, Prahlada. Nyasa sutras: are texts composed by Desika which extract the essence of the *sharanagati* doctrine of self-surrender. These are the Nyasa Dasakam, Nyasa Vimsathi and Nyasa Tilakam.

Vairagya panchakam: five verses that describe the importance of renunciation or vairagya. The word 'dhana' or wealth, occurs eleven times, each with a different contextual meaning.

Hamsa-sandesha: is a lyric poem of 110 verses, reminiscent of Kalidasa's Meghaduta. It describes Lord Rama sending a message via a swan to his wife Sita, who was abducted by the demon king Ravana.

Yadavabhyudaya: is an epic poem of 24 cantos describing the destiny of the Yadava Kings, the dynasty in which Lord Krishna appeared. It is on par with the Kalidasa's work called Raghuvamsa, which describes the dynasty of the Raghu kings, in which Lord Rama appeared.

Paduka Sahasram: composed of a thousand and eight verses spread over 32 divisions called *paddhatis*, on the holy sandals of the Lord Ranganatha. Desika was challenged by another scholar to compose 1000 verses in a night, and he completed this work in three hours. Verses in one section form pictorial patterns with the arrangements of the letters used.

Tamil works: Swami Desikan's Works in Tamil are numerous, out of which two need special mention: Paramathabhangam, where he describes and refutes 15 schools of philosophy, and Aharaniyamam where he describes the correct types of food to be consumed by a Vaishnava.

Titles and honours

Sri Vaishnava books record how Goddess Lakshmi, known as Ranganayaki in the holy town of Sri Rangan, personally conferred on him the title of ‘Sarva-tantra-svatantra’ or master of all arts and crafts. It is also believed that Lord Rangantha who is the presiding Deity of Srirangam, awarded the title of ‘Vedanta Desika’, meaning: the supreme teacher of the conclusion of all knowledge. This was done because the Lord was immensely pleased when Desika debated with differing scholars, and established the supremacy of the path of loving surrender or *prapatti-marga*. He received other titles such as ‘Kavitarkika-kesari’ and ‘Kavitarkika-simham’, the lion amongst poets; and ‘Ramanuja-daya-patram’, the recipient of Ramanuja’s causeless mercy, given in a laudatory verse composed by the famous Brahma Tantra Svatantra Swami.

Anecdotes from Desika's life

Several anecdotes and stories of Desika’s life illustrate various aspects of his character: his unflinching faith in *prapatti-marga* as revealed by Srimad Ramanuja, his scholarly sophistication, his mastery over scores of arts and sciences, his immeasurable humility, and his unparalleled spirit of detachment and renunciation.

Swami Desika chanted the Garuda Mantra given to him by his Guru, Appullar, at a place called Thiruvaheendrapuram. Sri Vaishnavas believe that Garuda appeared before Desika and awarded him a sacred *mantra* in praise of Lord Hayagriva, who is the abode of all knowledge. Pleased with his devotion, Lord Hayagriva appeared before Desika, and blessed him with the nectar flowing from his mouth. It is believed that the Supreme Lord resided on the tip of Desika’s tongue, and all his writings and works are therefore specially blessed by the Lord.

In the year 1327, Srirangam city was invaded by Malik Kafur, the General of Allauddin Khilji, who wanted to loot the temple and destroy its Deities. Desika hid the main Deity of the temple behind a newly built wall, and placed a duplicate Deity in the front. The smaller festival Deity was smuggled out by Pillai Lokachariar and his men, and carried to Tirupati, where it was worshipped secretly for many years. Back in Sri Rangan, Desika wanted to protect rare manuscripts like the Sruti-prakasha, a commentary on the Sri Bhashya of Ramanuja. Desika and the sons of the author of Shruti-prakashaka hid amongst the dead-bodies of thousands of Sri Vaishnavas killed by the marauding invaders. They escaped with the rare manuscripts to Karnataka.

Twelve years later, General Gopanna of the Vijaya Nagara empire, defeated the invaders and restored the city of Srirangam to its previous glory. Swami Desikan came back to Srirangam, and established the rituals and ceremonies for worship in the temple, which are still in vogue today. In particular, he established the chanting of the Tamil compositions called the Divya-prabandhams, and installed Deities of the twelve *azhwar* saints for worship in the temple.

A few admirers of Desika, feeling sympathy for Desika's voluntary poverty and abstinence, decided to mix gold coins along with the rice that went to his house as alms. Desika handed the alms to his wife, who promptly showed him the coins. Desika informed her that they were worms that had got mixed with the rice, and separated them using a blade of grass, and threw them out without touching them. A few envious scholars wanted to insult Desika. They strung a few shoes just outside his door. When Desika came out of his house the next day, the shoes hit his head. The watching scholars felt that Desika would become angry at being insulted. Instead, Desika exclaimed in great joy, "Oh, what good fortune do I have that the sandals of the great devotees of the Lord have blessed me by touching my head?" Incidents from Desika's life teach us how he followed what he preached: and was totally surrendered to the lotus feet of the Lord in a mood of utmost humility and detachment.

Desika's expertise in sciences, technology and the arts

Vedanta Desika is known as Sarva-tantra-svatantra or a master of science, philosophy, arts and crafts. His knowledge in these fields were frequently put to test by those who could not comprehend how a single mind could be so competent in so many diverse fields of knowledge. A few episodes from Desika's life will illustrate this.

Masonry

A mason challenged Vedanta Desika to construct a well by using bricks with uneven dimensions. The Shilpa Sastra, an ancient treatise on arts and crafts from India says that bricks which are uniform in size, have square corners, have a specific size, and are red in colour are the best for construction. Even though the bricks given to him did not fulfil these requirements, Desika used his extraordinary acumen to arrange these bricks in a unique sequence and plastered them to form the circular periphery of the well, which can still be seen in Salutation

In Sri Vaishnavism, a Thanian is a laudatory dedication in verse composed about an acharya by another acharya who is the subject's pupil and someone whom the subject greatly admired.[citation needed] The Thanian of Desika is:

rāmānuja dayā-pātraṁ jñāṇa-vairāgya bhūṣaṇaṁ
śrīmad veṅkaṭa-nāthāryaṁ vande vedānta-deśikaṁ

This Thanian was composed by Brahmatantra Swatantra Jeeyar of Parakala Mutt on the day the star of Hastam, the star of Varadharaja Perumal of Kanchipuram was in ascendance, in the Tamil month of Avani. It is recited before starting recitations of the Divya Prabandham — the works of Alvars – by Vadakalayars.

It translates as "I salute the great Venkata Natha also called Vedanta Acharya and Lion among poets and logicians. He was well adorned by both spiritual knowledge and discretion and a recipient of the the grace of his acharya, Athreya Ramanujar who also had the same name [as Bhagavad Ramanuja)."

Swami as a Tarkika Simham

Swami Desikan's brilliance as a poet was matched only by that as a philosopher. He was a "tArkika-simham", a lion that struck terror in the hearts of ideological adversaries.

The word "tarka" in Sanskrit refers to the branch of logic called dialectics. It is a highly technical method of reasoning based on complex and formal rules of ratiocination. In Desikan's times it involved never-ending debate ('vAdA') and discourse between exponents of rival schools of philosophy. It was the principal occupation of philosophers in Desikan's times, challenging each other frequently to debating duels. Around 13th century CE some extreme elements in the school of Advaitins ('mAyAvAdins') began to undermine, through aggressive polemics and propaganda, the vast influence which the school of VisishtAdvaitic Vedanta wielded amongst its followers in its own bastion viz. the holy temple-town of Srirangam. These Advaitins began to seriously question the Vedic basis for the authority and validity of Ramanuja's 'siddhAnta'.

The pundits of SriRangam badly needed the services of a redoubtable philosopher from within their own ranks who could resist and overcome the spread of a dangerously specious brand of aggressive Advaita. They found none amongst themselves until they finally discovered their man in Swami Venkatanathan at Kanchi. He was summoned to SriRangam.

Venkatanathan left Kanchi and moved to SriRangam, and during the 50-odd years of

his life there, he authored some of the most profound and formidable works ever to be written in the annals of VisisistAdvaitic Vedanta.

The philosophic system of Sri Ramanuja, as constructed in his seminal work called "sri-bAshyam" about two centuries earlier, found its fullest and most sophisticated expression in Desikan's philosophical works some of which were pure treatise and some counter-polemics.

Swami Desikan's most famous works, the "tattva-muktA-kalApA", 'sarvArtha- siddhi' and the 'sata-dUshani' were all authored around this time. Together they constituted by far the most solid and irrefutable defense of the school of Ramanuja's Vedanta against every known rival Vedantic system that dared to challenge his philosophy.

In recognition of Swami Desikan's services to the firm establishment of one of the greatest schools of Vedantic philosophy -- viz. 'sri-rAmAnuja-siddhAntam' -- he came to be known as "tArkika-simham".

Venkatanathan reputation as a "tArkika-simham" grew for yet another reason also.

A certain section of Vedic orthodoxy -- we might call them "die-hard" elements -- in SriRangam during Desikan's times was totally against the AzhwAr's Tamil "divya-prabhandham" which Sri Ramanuja had introduced into temple rituals and festivities. They resented the status given to the Tamil 'marai' by Ramanuja equal to that of the timeless Vedas that were in Sanskrit.

Desikan, though a deep Vedic adherent himself, stoutly defended the mysticism of the AzhwAr's Tamil 'marai'. In 2 magnificent works titled "dramidOpanishad-tArparya-ratnAvali" and "dramidOpanishad sAram", Venkatanathan demonstrated how NammAzhwAr's "tiruvoimOzhi" was the perfect and peerless Tamil equivalent of the Vedantic Upanishads and how together they constituted the bed-rock of a unique tradition of Vedanta called "ubhaya-vEdanta" -- the twin-fold way to VedAnta.

Today, if the AzhwAr's "divya-prabhandham" prevails and flourishes in all SriVaishnavite temples in India, it is due in no small measure to the efforts of the "tArkika-simham", Swami Desikan.

Swami Desika's works:

A: DEVOTIONAL POEMS (STOTRAS)- (in alphabetical order)- 28

1. Abheeti Sthavam	16. Nyaasa Dasakam
2. Achyuta Sathakam	17. Nyaasa Tilakam
3. Ashtabuja Ashtakam	18. Nyaasa Vimsathi
4. Bhagavad Dhyana Sopanam	19. Paramaatha Sthuthi
5. Bhoo Sthuthi	20. Raghu Veera Gadhyam (aka) Mahaveera Vaibhavam
6. Dasaavataara Stotram	21. Saranaagathi Deepikai
7. Dayaa Sathakam	22. Shodasa Aayudha Stotram
8. Dehaleesa Sthuthi	23. Sree Sthuthi
9. Devanaayaka Panchaasath	24. Sudharsana Ashtakam
10. Garuda Dhandakam	25. Vairaaghya Panchakam
11. Garuda Panchaasath	26. Varadaraaja Panchaasath
12. Godhaa Sthuthi	27. Vegaa Sethu Stotram
13. Gopaala Vimsathi	28. Yathiraaja Sapthadhi
14. Hayagriva Stotram	
15. Kaamaasika Ashtakam	

B: KAAVYA GRANTHAS -5

1. SUBHASHITHAANIVI	4. HAMSA SANDHESAM
2. YAADHAVAABHYUDHAYAM	5. Samasya Sahasri (Luptham-Lost)
3. PAADUKAA SAHASRAM	

C: DRAMA -1 :: 1. SANKALPA SURYODHAYAM

D: RAHASYA GRANTHAS (ESOTERIC WORKS) -32

1. Sat Sampradaaya Pari Suddhi	17. ABHAYA PRADHAANA SAARAM
2. Tattva Padhavi	18. Rahasya Sikhaamani
3. Rahasya Padhavi	19. ANJALI VAIBHAVAM
4. Tattva Navaneetham	20. PRADHAANA SATHAKAM
5. Rahasya Navaneetham	21. UPAKAARA SANGRAHAM
6. Tattva Maatrukai	22. Saara Sangraham
7. Rahasya Maatrukai	23. Muni Vaahana Bhogam
8. Tattva Sandhesam	24. Madhura Kavi Hridhayam (Luptham-Lost)
9. Rahasya Sandhesam	25. PARAMA PADA SOPAANAM
10. Rahasya Sandhesa Vivaranam	26. PARA MATHA BHANGAM
11. Tattva Ratnaavali	27. HASTHIGIRI MAHAATHMYAM
12. Tattva Ratnaavali Prathipaadhya Sangraham	28. RAHASYA THRAYA SAARAM
13. Rahasya Ratnaavali	29. Saara Saaram
14. Rahasya Ratnaavali Hridhayam	30. Virodha Parihaaram
	31. Nigama Parimalam (Lutham-Lost)

15. Tattva Thraya Sulakam
16. Rahasya Thraya Sulakam	32. Thiru Mudi Adaivu (Luptham- Lost)

E: VEDANTHA GRANTHAS -11

Group 1:

1. Tattva Mukthaa Kalaapam
2. Adhikarana Saaraavali
3. SATHA DHUSHANI (aka) Satha Doshaani)
4. Nyaaya Parisuddhi
5. Seswara Mimaamsa
6. Mimaamsa Paaduka

Group 2:

7. Nikshepa Raksha
8. Sat Charitha Raksha- containing-
(i) Sudharsana Paancha Janya Vidhi
(ii) Oordhva Pundra Dhaarana Vidhi
(iii) Bhagavan Nivedhitha Upayoga Vidhi
9. Rahasya Rakshaa

Group 3:

10. DRAMIDOPANISHAD TAATPARYA RATNAAVALI
(A commentary on Nammalwar's Tiruvoimozhi)
11. Dramidopanishad Saara (A shorter version of above)

F: VYAAKHYAANA GRANTHAS (Commentaries) -10

1. Sarvaartha Siddhi
2. Tattva Teekha
3. Chatus Slokee Bhashya
4. Stotra Ratna Bashya
5. Gitaartha Sangraha Raksha | 6. Taatparya Chandrika
7. Isaavaasyopanishad
8. Vedaartha Sangraha (Luptam-Lost)
9. Rahasya Raksha (aka) Gadhya Thraya Bashya
10. Adhikarana Darpanam |
|--|---|

G: ANUSHTAANA GRANTHAS -4

1. Bhagavad Aaraadhana Vidhi
2. Yagnopaveetha Prathishta | 3. Hari Dina Tilakam
4. Vaishnava Dinasari |
|---|---|

H: MISCELLANEOUS GRANTHAS -13

1. Bhoogola Nirnayam
2. Silpaartha Saaram
3. Stheya Virodham
4. Chakaara Samarthanam
5. Vaadhi Thraya Khandanam
6. Vaisvadeva Kaarika
7. Guru Parampara Saaram | 8. Dathi Panchakam
9. Yamaka Ratnaakaram
10. Daasa Deepikaa Nigantu
11. Vedaartha Sangraha Vyaakhyaanam
12. Saara Dheepam
13. Tattva Sikhaamani (Luptham-Lost) |
|--|---|

I: TAMIL PRABHANDHAMS -24

1. Amrita Ranjani	13. Dvaya Churukku
2. Adhikaara Sangraham	14. Charma Sloka Churukku
3. Amritaaswaadhini	15. Gitaartha Sangraham
4. Parama Padha Sopaanam	16. MumManik Kovai
5. Para Matha Bhangam	17. Navaratna (aka Navamani) Maalai
6. Mei Vratha Maanmiyam	18. Prabhandha Saaram
7. Adaikkalap Pathu	19. Aahaara Niyamam
8. Artha Panchakam	20. Pandhu (Luptham-Lost)
9. Sri Vaishnava Dhinasari	21. Kazhal (Luptham-lost)
10. Tiruchchinna Maalai	22. Ammaanai (Luptam-Lost)
11. Panniru Naamam	23. Oosal (luptham-Lost)
12. Tiru Mantira Churukku	24. Yesal (Luptham-Lost)

Adding one more: :: Chillarai Rahasyangal

Desikan at Satyakalam

Swami Vedanta Desikan Vaibhavam

<https://anbezhil.wixsite.com/blog/post/swami-vedanta-desikan-vaibhavam>

**sriman venkata natharrya kavitarika kasari
vedantacharya varyome sannidhatam sadahrudi**

The name Desikan by itself means Acharyan. Swami Desikan was a Srivaishnava Acharya and one of the most brilliant exponents of Visishtadvaitam after Sri Ramanuja. He upheld the concepts preached by Sri Bhagavad Ramanuja. It is because of him that 'Ramanuja Darsanam' came to be recognized by the world. He was a polymath who wrote philosophical as well as religious and poetical works in several languages, including Sanskrit, Manipravalam (a Sanskritised form of literary Tamil), Tamil and Prakrit. He was called Kavitaarkika Simham. He was an expert in all forms of arts and science and His works are still standing after 750 years of His birth. He was also called 'Sarva Tantra Swatantra' (master of all arts, crafts and artefacts) because his works show his intimate knowledge of almost all arts and sciences known to human intelligence.

His lineage is an abundantly blessed one. In the Varadaraja Perumal Koil, there was one Anantha Somayaji of Viswamitra Gotram, who was one of the 74 Simhasanadhipathis nominated by Bhagavad Ramanuja. His son was Pundareeka Yajvaa. His son was Ananthasuri. Pundarika Yajvaa approached Appullaar (belonging to the Vamsam of Atreya Ramanuja Kidaambi Aachaan) and requested to give the latter's sister Totaramba in marriage to his son, Ananthasuri. That night, Lord Devaraja appeared in a dream of Appullaar and seconded the proposal saying that by this marriage will be born one who would be the prime torch-bearer of Ramanuja Darsanam. The very next day, the marriage of Ananthasuri and Totaramba was celebrated and they lived a happy and devout couple.

After their marriage, as ordered by Lord Srinivasa and Padmavati Thayar, the couple went on a pilgrimage to Tirumalai. The Lord appeared in their dreams in the garb of a Srivaishnava youth and handed over a small gold bell which Totaramba swallowed.

Next morning, they were astonished to find how both of them had the same dream. As the Archaka opened the doors of the Sanctum Sanctorum, he found the bell missing. During an investigation ordered into the loss of the bell, the Lord appeared by Avesa (spiritual trance) on Tirumalai Nambi and told that He had himself presented the bell to the Ananthasuri couple and thence forward, the small hand- bell need not be used in the Tiruvaradhana in the temple. Even today, when the Naivedyam is offered to the lord, it is only the huge bell suspended in the front hall that is being rung.

12 years after this incident, the Ganta of the Lord was born as [#Gantaavataara Aazhwar](#). The Tiruvavataara of Thooppul Kulamani was in the Kali yuga year 4370 which corresponds to 1268 CE, Year Vibhava, month Purattaasi, on the Dasami day of Sukla Paksha, a Wednesday, in the constellation of Sravanam (the same as that of Lord of Tirumalai). Perhaps, he had Guru Udhara

Vaasam for 12 years instead of 12 years of Guru Kula Vaasam, since he was destined to be the Vedanta Acharya. He was born in [#Thooppul](#), (meaning pure grass, dharba) near Tiruttangaa adjacent to the temple of Deepa Prakaasar in Kanchipuram, the birthplace of Poigai Azhwar. As he was born during the Theerthotsava of Tiruvenkadamudaiyaan, Appullaar, his uncle named him [#Venkatanathan](#).

After Abdapoorthi (the first birthday) Appullaar took the child to [#Perarulalan](#) Temple at Kanchi. The Lord blessed the child to become the "beacon light" of "Srivaishnava Darsanam" like Ramanuja. Swami Desikan himself mentions this in his [#Amritha Ranjanai](#), thus: "Anre Adaikkalam Konda Nam Athigiri Thirumaal". One day, Appullaar took his nephew, who was then hardly 5 years old, to the Eastern praakaaram of Lord Varadaraja temple to attend the Sri Bhashya Kalakshepam of *Nadadur Ammaal*. Ammaal was so impressed with the captivating brilliance of the kid that he stopped the discourse to exchange pleasantries. Later, when he tried to resume the discourse, Ammaal was fumbling as to the context where he left off. This little boy reminded him where he had stopped the discourse. Ammaal was overwhelmed and took the boy on his lap, hugged him and blessed him saying

"Pratishtapita Vedaantah Prati- Kshipta Bahir Mathaa Bhooyaah Traividya Maanyas Tvam Bhoori Kalyaana Bhaajanam"

meaning "you will establish Vedanta on a firm footing demolishing the misrepresentations of other faiths". Even today, one can see the painting of the scene of Ammaal blessing the boy on the ceiling in front of the Kachi Vaithaan Mandapam in the temple of Lord Varadaraja in Kanchipuram. He bade Appullaar to initiate the boy in all the Sastras and other esoteric doctrines.

Performing the Upanayanam at the age of 7, Appullaar initiated the boy into Veda Adhyayanam, Saamaanya Sastras, Sri Bhashya and other scriptures. He was surprised to notice that he was so smart as to grasp all that he was taught instantly ("Eka Sandha Graahi"). By the age of 20, Desikan became famous for his mastery over poetry, logic, linguistics, science, Vedanta, debate, and allied arts. His exposure to Vedas, Divya Prabandhas and Sastras was at a very early age and he was a treasure house of knowledge. *What was laudable was the fact, equal to his knowledge was his humility.*

Appullaar got Venkatanathan married at the age 21 to a beautiful maiden called Tirumangai (Kanakavalli). He initiated Swami into the *Garuda Mantra*. Venkatanathan was carrying out his daily chores with Anushtaanam appropriate to his stage of life as a householder, with Oupaasana, Panchakaala Prakriya. He lived by "Uncha Vritti" (begging for grains) true to the norms prescribed for a Srivaishnava Grihasta. By age 27, he had already become an Acharya delivering discourses on Granthas and Mantras to his Sishyas. He is reputed to have delivered discourses on Sri Bhashya over 30 times in his lifetime.

On the demise of Appullar, Swami proceeded to [#Tiruvaheendrapuram](#) as per his instructions, where he climbed the *Oushaadri hillock*, sat under an Aswatha tree and meditated on the Veda Maya Swaroopa Garuda, the divine bird vehicle of Lord Vishnu reciting the *Garuda Mantra* taught to him by his Guru.

Garuda appeared before him and taught him the [#SriHayagriva Mantra](#). As he recited it, Lord Hayagriva appeared before him, fed him with the nectar flowing from His mouth and presented an icon of Himself to Desikan. Lord Hayagriva, took His seat on the tip of the tongue of Swami as prayed by him. Like Rama to whom All Astras and Sustras became slaves due to the Upadesam of Viswamitra, due to Hayagriva's grace, all Sastras became slaves to do the bidding of Desikan. Feeling grateful, Swami composed [#Hayagriva Stotram](#), [#Garuda Panchaasath](#), [#Devanaayaka](#) Panchaasath, [#Achyuta Sathakam](#) and many more in Sanskrit and Mummanikkaovai, Navamani Maalai and more, in Tamil.

There was no branch of knowledge, literary or scientific in which he was not proficient. Of the many deities he sang about, Devanatha of Tiruvaheendrapuram is the only one who has been praised in 3 languages, Sanskrit, Prakrit, and Tamil. Swami himself catalogued all his works on Devanatha in the serial order thus:

**Antam-II Seer Ayindai Nagar Amarnda Naathan Adiyinai Mel Adi Uraiyaal
Aimbadetti Chintai Kavar Praakritam Nooru Koori Senthamizh Mummanik Kovai
Seriyaich Serthu Pandhu Kazhal Ammaanai Oosal Yesal Paravu Navamani Maalai
Ivaiyum Sonnen Mundhai Marai Mozhiya Vazhi Mozhi Neeyenru Mukundan Arul
Thanda Payan Petren Naane ||**

But, unfortunately, the Tamil poems mentioned above which are in the nature of love lore are lost for us.

On his way back to Kanchi, he visited Gopapura (Tirukkoyalur) where he composed the famous [#Dehaleesa Sthuthi](#). Swami Desikan came back to Kanchipuram, he performed the Atma Raksha Bhara Samarpanam and composed various Stotrams explaining the concept of [#prapatti](#) or surrender. These Stotrams are [#Nyasa Vimshati](#), [#Nyasa Dashakam](#), [#Varadaraja Panchasath](#) and [#Nyasa tilakam](#) in Sanskrit and [#Adaikkala pathu](#) and [#ArthaPanchakam](#) in Tamil. While in Kanchi, Swami Desikan was enchanted by the beauty of Varadharaja Perumal and composed fifty Shlokas on Him. He also wrote Stotrams on Perumal by visiting the various temples in and around Kanchipuram, composed stutis of incomparable beauty on the Lords in the various shrines. He composed in Sanskrit: [#Saranagathi Deepika](#) on Lord Deepa Prakasa. (Vilakkoli Perumal), [#Kaamaasikaashataka](#) on Lord Narasimha whose temple is on the banks of the river Vegavathi, [#Ashtabuja Ashtaka](#) in praise of the eight armed Lord in Ashtabuja temple, [#Vegaasethu Stotra](#) on Lord Yatotkaari,

[#Paramaarthha Sthuthi](#) on Lord Vijayaraghava at Tirupputkuzhi. He also composed Sri Vaishnava Dinasari, Panniru Naamam, Tiruchchinna Maalai In Manipravala.

Swamy was blessed with an illustrious son Varadachrya (Nainacharya) in 1317 CE. He followed the footsteps of his father and shone like a lamp lit from another lamp.

Later, Swami Desikan undertook a pilgrimage to the North. The first halt was Tirumalai where he composed the famous [#DayaaSathakam](#) and the Lord conferred on him the honorific of [#Vedaantha Aachaarya](#). Swami himself refers elsewhere that it was Lord Ranganatha who conferred the title on him. It must be understood that the Swami did not treat any deity with any partiality but considered as one and the same. He exclaimed [#VedaantaDesikaPadheVinivesyaBaalam](#) meaning "Oh ! How the Lord had elevated me a mere boy into a competent Acharya."

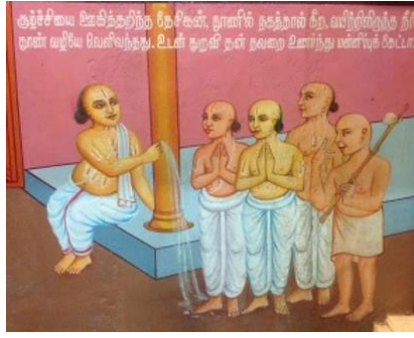
He went on a pilgrimage to several Kshetras like TirukKadigai, Tiru Ayodhya, Kaasi, Mathura, Avanti, Badarikasramam, Puri, Brindavan, Dwaraka, Triveni, Gaya , Salagramam, Purushothamam, Srikoormam. Before returning to Kanchi, he also visited Tiruvallikkeni and Tiruvallur.

He stayed in several cities and towns through his life such as Thiruvaheendrapuram, Kanchipuram, Srirangam, Sathyagala, and Melkote. He also travelled widely all over India on foot. There exist several anecdotes regarding the life of Desikan furnished by his followers.

The archa murthi of Hayagriva which was originally worshipped by Goddess Saraswati and handed over by her to Bhagavad Ramanuja was being subsequently worshipped by Pillaan and Pundarikaaksha. This Pundarikaaksha was the son-in-law of Appullaar, and was working as the Rajaguru of the Rayar Samasthaanam in the north. As ordered by the Lord, Pundarikaaksha handed over the murthi to Swami Desikan with royal honours. This is reported to have happened while the Swami was in Kanchipuram.

Once a magician confronted him. As the magician drank the water of a pond, Swami's belly bulged filled with water and caused unbearable pain. Swami just scratched with his fingernail a pillar nearby and all the water flowed out there from and His belly regained the normal position. The magician begged to be excused and disappeared but not before the Swami thanking him for helping in cleaning the streets of Kanchi without any effort on his part!

Once, his boyhood friend, Vidyaranya, a Court official of 'Vijayanagara kingdom' wanted to help Desika financially and invited him to the court for the purpose. But, Swami declined and sent him a letter containing his famous [#Vairagya Panchakam](#) depicting his renunciation of and detachment from worldly wealth.

Swami was requested to preside over and moderate in a debate between the Advaita Vidwan, Vidyaranya and Dvaita Vidwan, Akshobhya, After hearing the arguments of both he gave a ruling impartially that Akshobhyas views were in accordance with Pramanas even though Vidyaranya was his childhood friend and settled the dispute.

Instigated by some jealous people, with the intention of embarrassing Swami sent a bachelor to Swami for financial help for his wedding, knowing full well that Swami had no means to help him. Swami Desikan took him to the Sanctum Sanctorum of the divine mother (some say Perundevi Thayar sannidhi, some say Ranganayaki Thayar sannidhi) and sang the famous 'Sri Sthuthi'. Immediately there was a rain of gold coins. Swami asked the bachelor to take them. The mischief makers were shamed.

Once a band of Maayaa Vaadhis landed in Srirangam for a debate condemning Ramanuja Darsanam. Periya Vaachaan Pillai, Pillai Lokaachaarya and others resorted to the Grand old Master Sudarsana Bhattar for advice. Sudarsana Bhattar said that it was only Swami Desikan who could save the situation and caused a letter to be sent to Kanchi inviting Thooppul Pillai to face the opponents. Swami immediately set forth to Srirangam but on the way he halted at Sriprumpudur and prayed to Yathirajar and composed the famous [#Yathiraja Saptadhi](#). On reaching Srirangam, Swami fell at the feet of Sudarsana Bhattar and sought his blessings. Bhattar blessed him saying that it was Perumals command that he should re-establish our Siddhanta like our Ramanuja did earlier. The debate went on for 7 days in which Swami demolished every single argument of the opponents. The Maayaa Vaadhis accepted defeat, became Srivaishnavas and his Sishyas. The essence of the debate is what we now have as [#SathaDushani](#). It was at this time that Periya Perumaal conferred the title [#VedantaDesikan](#) and Periya Piraatti the title [#SarvaTantraSvatantra](#)". Sudarsana Bhattar and Periya Vaachaan Pillai commended on this and declared that he was the one who deserved the honorific most eminently.

As ordered by Udaiyavar, Swami composed 15 Vedanta Granthas like Bhagavad Dhyaana Sopaanam, Dasaavataara Stotram, Tattva Muktaa Kalaapam, Sarvaartha Siddhi, Nyaaya Parisuddhi, Nyaaya Siddhaanjanam, Seswara Mimaamsa, Tattva Teeka. Periya Vaachaan Pillai requested Swami to compose a shorter version explaining the essence of Prapatti Saastras. Accordingly, Swami composed Nyaasa Vimsati, Nyaasa Tilakam and Nyaasa Dasakam.

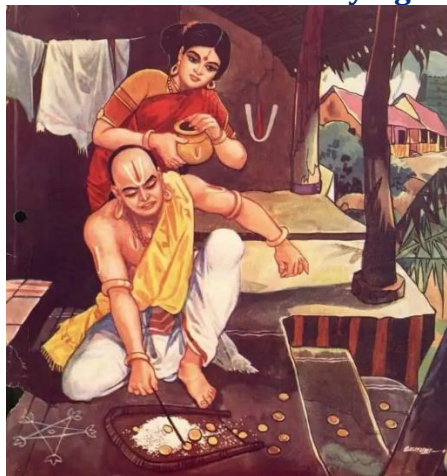
Once, when the Swami was staying in a Kshetram, he could not get anything to offer as Naivedyam to the Lord, he just offered some water to the Lord and went to bed with an empty stomach and a heavy heart. Suddenly, he was awakened by a farmer who reported that a white horse was grazing the crops in his field. Swami understood that it was the leela of Hayagriva and comforted the farmer. He asked

the farmer to bring some milk and offered it to his upasana murthi. Thereupon, the horse disappeared. Next morning, when the farmer went to the field, it was fully laden with fresh and green crop (some say golden crop) where the horse had grazed.

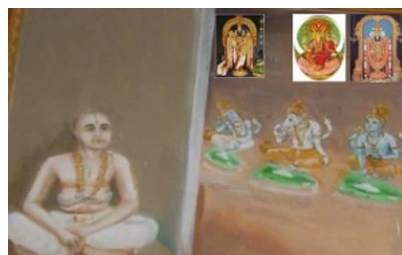

A Vidwan by name Kandaadai Lakshmanaachar had committed some Apachaaram to Swami. Subsequently, he was found suffering from serious and incurable ailment. He rushed to Swami and begging his forgiveness, partook Swamis Sri Paada Theertham. Not only was he cured of his ailment completely but he was also blessed to have a son. He was named "Theertha Pillai" in honor of the drinking of the Sri Paada Theertham.

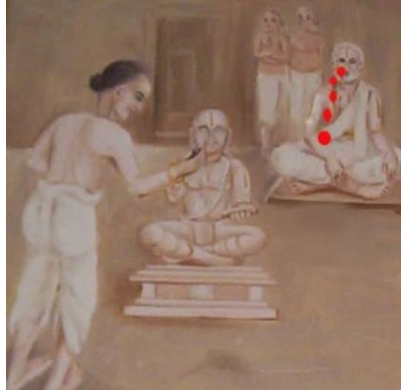
Once when he returned after his daily rounds of begging for rice (Uncha vritti), somebody out of pity at his utter penury had deposited a few gold coins to help him. When he noticed them he threw them out saying they were like Vermin.

Once Swami Desikan was performing the annual rites for his late parents. Unfortunately nobody came for eating on the occasion of the observance, but Swami did not lose heart. He put the banana leaf and served all the items and prayed to the Lord. Lord answered his prayers and instantly Lord Devaraja, Lord Hayagreeva and Lord Srinivasa came in person and partook the offering on the occasion.

A sculptor challenged swami whether he can make an idol of himself and fitted in the pedastal that was made by the sculptor. Swami made an idol and the sculptor tried to fix it in the pedastal and could not do so. He thought that the idol was wrong and tried to chisel some part of the idol to fix it. Blood flowed out of desika's corresponding part of the body where he chiseled out. The sculptor accepted that the pedastal is of wrong size and then Swami Desikan corrected the pedastal and installed the idol on it. *This image is even today available in Thiruvaheendrapuram.*

Once, a mason wishing to test his skills, as Swami was called Sarva Tantra Swatantra (master of all arts), challenged him to construct a well with broken and irregularly shaped bricks that were supplied to him. Swami built a well almost in no time which stands to this day as a testimony of his dexterity as professional mason at Thiruvaheendapuram.

In 1327, during the Muslim invasion of Srirangam by Malik Kafur, the General of Allauddin, Sultan of Delhi, there was a great commotion. The Srivaishnavas who were Satvic by nature were no match to the Muslim plunderers. Fear gripped the minds of everyone as to what might happen to the temple and the Lords Archa murthis. The Acharyas deliberated under the guidance of the Centenarian Master, Sudarsana Bhattar. It was decided that one group under *Pillai Lokacharya* (who was equally advanced in age) was to take the Utsava Murthi and His consorts covered up in a palanquin to Tirupati. The party under *Sudarsana Suri* was to stay put at Srirangam, after erecting a stone wall in front of the Sannidhi of Moolavar to cover him from the sight of the invaders. Swami took Sudarsana Bhattars two sons and the manuscripts of [#SrutaPrakaasika](#) (the elaborate commentary on Sri Bhashyam chronicled by Sudarsana Bhattar during the Kalakshepams of Nadadur Ammaal) to safety at Tirunarayanapuram via Satyagalam. But, before he could do that, the Muslim army attacked them and massacred many of them. Swami hid himself with his wards amidst the corpses and spent the night. Morning, they moved to Satyakalam enroute to Tirunarayanapuram.

It was at this time, Swami composed the famous [#Abheeti Sthavam](#) (bheeti means fear, abheeti means fearless. He prayed to Sri Ranganatha to remove the fear brought about by the invasion and to restore the temple back to as it was.) seeking the Lord to restore the worship of the Lord at Srirangam. He lived in Satyagalam for nearly 12 years (reciting incessantly the Sthavam) until news of restoration of the Lord in Srirangam reached his ears. The Aswatha tree under which Swami rested in Satyagaalam can still be seen in the village even today. The stone slab on which Swami sat is kept preserved in the temple of Lord Vardaraja in the village. There is also the image of Swami which is unique. Unlike in other places, the Swami is seen in a standing posture as if he was on his toes ever ready to move to Srirangam awaiting the good news of reinstallation of the Lord there. At Tirunarayanapuram, his son, Kumara Varadachariar delivered discourses on Pillaans commentary of Tiruvoimozhi called 6000 Padi with the help of Swamis notes called "Nigama Parimalam"

Swami Desikan had great compassion and was acutely aware of the social ills and problems of the world around him and deeply empathized with the community and wished for their welfare. An example of Desikan's compassion for the commoner is the [#Sudharsanashtakam Stotram](#). He composed this Stotram upon seeing the plight of the people struck by a devastating epidemic in a village near Kanchi. It became at once both a prayer of hope and a therapy for relief at a time of great calamity for the people of Kanchi.

When Swami Desikan returned to Srirangam after 12 years in Satyagalam, it was time for yearly utsavams when the entire Divya Prabandham are recited in 20 days. The first ten days the utsavam is during the day and for the next 10 days it is in the night (*raa pathu, pagalpathu*). Since this utsavam was stopped for many years due to Muslim invasion, the orthodox people objected to recitation of *Divya Prabandham* since it is in Tamil and only Sanskrit Vedas should be recited. They

also objected to install vigrahas of Azhvars because they were just human beings and many of them were not Brahmins. Swami Desikan argued with them at length proving that the Divya Prabandham is nothing but the essence of Vedas and Upanishads and the Azhvars are great devotees of Sriman Narayana and they are fit to be worshipped inside the temple. Finally the orthodox devotees agreed with Sri Desikan and the utsavam has been since celebrated in a grand manner. Swami was pained to see the objections and to make sure no such problems in the future arose, he has got the details of the utsavam written in a stone and installed in the temple. Sri Ranganatha was pleased with this and commended that the Thaniyan glorifying Swami Desikan "*Ramanuja daya patram*" should be recited every day in the temple before starting the Divya Prabandham recitation. While at Srirangam Swami composed the famous [#Bhagavad Dhyana Sopanam](#) glorifying the beauty of the Sri Ranganatha from the feet to the head. This Stotram is like the Amalanaadhipiran of *Sri Thirupaana Azhwar*. In recognition of Swami Desikan's services to the firm establishment of one of the greatest schools of Vedantic philosophy, Sri Ramanujacharya's Visishtadvaita Siddhantam, and for stoutly defending the recitation of Divya Prabandham in the Srirangam Temple, the elders gave him the title [#Tarkika Simham](#). He explained the mysticism of the *Azhwar's Tamil 'marai'* in two magnificent works titled 'Dravida Upanishad-tatparya-ratnavali' and 'Dravida Upanishad Saaram', Swami Desikan demonstrated Sri Nammazhwar's *Thiruvai Mozhi* as the perfect and peerless Tamil equivalent of the Vedantic Upanishads. He explained how the Vedas and the Divya Prabandham together constituted the bed-rock of a unique tradition of Vedanta called 'Ubhaya-Vedanta' — the twin-fold way to Vedanta. The recitation of Azhwar's Divya-prabandham prevails and flourishes in all Sri Vaishnava temples is due to the relentless efforts of Swami Desikan, the 'Tarkika Simham'. He re-instituted the practice of 'Adhyayana Utsava'- the ceremonial honoring of the Azhwars.

Swami Desikan out of his deep involvement in the arulicheyals of Azhvars has composed [#Desika Prabandham](#). Here Swami Desikan codifies the birth place of Azhvars, their thirunakshatram and month, names of the prabandhams blessed by them, their verse total count and most importantly the main purport of their prabandham. The brilliance of Swami Desikan shines extremely well in every line of the prabandham as all the above information is packed in one pasuram dedicated to one Azhvar. Swami prays to each azhvar to bless him with their prabandhams for his anusandhanam or recitation. In the end Swami summarises the names of all azhvars and their prabandham count in two pasurams and in the next pasuram he prays to all the 12 azhvars and Swami Emperumanar and finally concludes that the arulicheyals are the only means to overcome this samsara sagaram. Swami calls himself proudly as "*Tamizh mariyon*" ie the one who follows the tamil vedam divya prabandham. Swami also states that, one who recites this prabandham, will be blessed by Perumal. This prabandham provides the meaning of the 32 chapters present in the Srimad Rahasya trya saram in brief and so got the name adhikara sangraham. *In this prabandham swami desika praises the ten azhvars, madhura kavi azhvar and eight acharyas.*

[#Ahara niyamam](#): This prabandham stipulates the rules that are to be observed on food habits and hence got this name. If the food we consume is impure then the mind won't be pure and impure mind can't do any good deed and he is unfit to do any vaidika karmas. Swami Desikan has given clear instructions what to eat and what to avoid based on the sastras which are given to us by the sages.

He was the first Acharya in the Vedantic tradition who boldly went as far as to define God's quality of Universal compassion as being not merely a theological necessity but a philosophical axiom and said that a God without compassion would be a contradiction. Since we see that compassion exists in this world, therefore we should conclude that God too must exist. He added a fourth dimension 'Daya' to the Upanishad definition of Brahman namely, Satyam, Jnanam, and Anantham. It became the central theme of his famous [#DayaSatakam](#), a Stotram only someone possessing great 'Daya' could have ever composed.

Swami Desikan was bestowed with many rare qualities and was aptly called 'Kalyana Guna-Shali'. Two of his outstanding qualities were his courage and his compassion. He was utterly fearless ('nirbhaya') and full of compassion ('Karunyan'). And because he was utterly fearless, he was also utterly compassionate towards a world around him that was mired in fear of every conceivable kind. The fears and anxieties that beset ordinary men in life held no dread for Desikan. Poverty, sickness, old age, social approval never mattered to him.

As a critic, he was as searchingly critical as he was sympathetically tolerant. He ennobled his poetry through philosophy and embellished his philosophy through his poetry. He preached only what he practiced and practiced what he preached. He was a saint par excellence though he remained a Grihasta throughout. It is difficult to find such a harmonious blend - of Precept and Practice, of exalted thinking and simple living.

He composed over 2000 Shlokas of exquisite Sanskrit poetry on a variety of religious themes mostly in praise of SriRangam Raganatha, Thiruvengadam (Venkateswara), Kanchi Varadar etc. His poetry flowed in an impressive variety of forms ranging 'Stotras', 'Gadyams' to 'Dandakams'. in every known metric rhythm - from the simple 'Malini' metre to the long-winded 'Saardulavikreedita'. In his famous work praising the Lord Thiruvengadam, 'Daya-Satakam', Swami Desikan composed 108 Shlokas in 10 different meters each most appropriate to the underlying theme of the verse. He was known as 'Kavi Kesari', 'Tarkika Simham', 'Kalyana Guna Shali' and 'Vedanta Guru'. His magnum opus is his 'Rahasya Traya Saram' in Manipravala style (a mixture of Sanskrit and Tamil) explaining Tattva, Hita And Purushartha as well as the significance of the three great Mantras of Ashtakshara, Dvaya and Charama Sloka. This [#RahasyaTrayaSara](#) is said to be one of the four works that any Srivaishnava should study, the other three being Sri Bashya, Gita Bashya and the Nalayira Divya Prabandams. He wrote a poem entitled '[#Hamsa Sandesam](#)' which excelled the famous poem of Kalidasa [#Megha Sandesam](#)

Some of his works are

Desika-prabhandham which enjoys a status equal to that of the Azhwars' Divya Prabhandham

Many Stotrams such as - Bhu Stuthi, Daya Satakam, Godha Sthuthi, Hayagreeva Stotram, Kamasika Ashtakam, Paduka Sahasram, Shodasha Ayudha Stotram, Sri Sthuthi, Sudharsana Ashtakam, Yathiraja Saptati etc.

Gadyams - Raghuveera Gadyam (a.k.a. Mahveera Gadyam)

Dandakams - Garuda Dandakam

Adaikkala Patthu, Artha Panchakam, Nyasam Vimshati, Nyasa Dashakam for Saranagati

Paramapada Sobanam (Way of Living)

#Padhuka Sahasram A rival poet challenged him to compose poetry on a pair of common footwear, as a heap of insult. Next morning Swami Desikan astounded the rival, and the rest of the poets, with a poetic work of 1008 stanzas entitled 'Paduka-Sahasram'. Over one thousand stanzas in chaste Sanskrit, in praise of the sacred Sandals of Sri Ranganatha, composed within the course of one night! Such was his genius!

In the 'Paduka-Sahasram', Swami Desikan demonstrates with telling effect where seemingly meaningless words are woven to create enchanting sound. In his Verse 933, the Acharyan uses only two syllables: paa paa dha paa paa dha paa paa paa dha paa dha dha paa dha paa | dha paa dha paa paa dha paa dha paa dha paa dha dha paa dha paa ||933||

A mere reading of the above, if penned by someone of a lesser stature than Swami Desikan, would have invited derision for passing it off as poetry.

paapaadhapa paa paadhapaapaaa paadhapa dhadhapaadhapa I
dhapaadhapa paa dhapaadha paadhapa dhadhapaadhapa II

Meaning: The Paadhuka cleanses our sins; it bestows lustre to the Lord's feet (It confers effulgence to individual souls, which are aspects of the Lord). Its water used to cleanse His Padhuka protects those who perform this service of respectfully and adorn it to the Lord's feet. Those Paadhukas saved me from sins!

It is a profound construction of two syllables. He effortlessly intertwined sound and meaning that are tightly coupled to celebrate the glory of Sri Ranganatha Paadhukas. It is no wonder why Swami Desikan is hailed by all as 'Kavi-Kesari'. In the course of the 32 paddhatis or chapters, Desika makes frequent allusions to Nammalvar, to Srimalad Ramayanam from which the idea of the greatness of the sandals comes, as well as other aspects of religion and philosophy.

When in Srivilliputtur, he composed **#Godha Sthuthi** Sri Andal Naachiyaar was so pleased that she ordained that the Stotra should be recited during Her Utsavam days along with Divya Prabhandams. This recitation is being followed in Srivilliputtur to this day.

#Godha Sthuthi First Shloka

Sri Vishnuchittha Kulanandana Kalpavalleem Sri Rangaraja Harichandana yoga dhrusyam | Saakshath Kshamam Karunaya Kamalamivanyam Godham Ananya Sharana Sharanam Prapadhye ||

Meaning: Godha Piraatti is the wish-granting Kalpaka tree in flower garden of the clan of Sri VishNu Chitthar; She is most beautiful as She gives us Her darsanam as the Karpaka creeper united with Her Lord Sri Rangarajan standing majestically as the Harichandana tree in that Nandavanam; She is the incarnation of Bhumi Devi known for Her auspicious qualities of forbearance; Godhai is the embodiment of forbearance; When it comes to the quality of Her Mercy, Godhai is a veritable Maha Lakshmi (Kamala). I, who has no other refuge, seek Her as my sole refuge.

A poet by name Dindima, a junior contemporary of Swami challenged him to write an epic poem to match his work entitled 'Rama abhyudhayam'. Swami wrote 'Yadhava abhyudhayam'- a poem of exquisite beauty which was praised by all especially by Appayya Dikshitar of Advaita philosophy and yet an ardent admirer of Swami Desikan. The following verse was created by Dindima Kavi in praise of Swami.

Vede Sanjnaata Khede Muni Jana Vachane Praapta Nityaavamaane Sankirne Sarva Varne Sathi Tadanugune Nishpramaane Puraane | Maayaavaade Samode Kali Kalusha Vasaat Soonya Vaade Vivaade Dharma Thraanaaya Yo Bhooth Sa Jayathi Bhagavaan Vishnu Gantaavataarah ||

(meaning) "Due to the nature of Kaliyuga, great confusion arose; Vedas were misinterpreted; The sayings of great men were ignored; There came about an admixture of castes; The sacred scriptures lost their validity; Maayaavaadis were gloating in glee; Soonyavaada pervades everywhere untrammelled; Swami Desika appeared at this juncture as the very incarnation of the great bell of the Lord, vanquished all and established Dharma. All Glory unto him"

ஸ்ரீ குமாரவரதாசார்யார் - ஸ்ரீ தேசிகன் - ப்ரம்ஹதந்த்ர ஜீயர்
பரகாலமடம்

Swami Desikan lived for 101 years and in the year 1369 CE, he felt that the time had come for him to leave for the spritual abode of Sriman Narayana. He went to Sri Ranganatha and took his permission. His disciples and his son were sobbing inconsolably. Swami Desikan consoled them and instructed them to continue their divine works and follow the Ramanuja Darshanam. Praying to Udaiyavar and Appullaar, he placed their Paadukas on his head. He kept his head on the lap of his son Kumara Varadhachariar and his feet on the lap of Brahma Tantra Svatantrrarar, while his Sishyas chanted Tiruvoimozhi and Upanishads, he left his mortal coils. This was in Sowmya year in the month Kartigai 1369 CE. Later Sri Ranganayaki Thaayar ordered that a Sannidhi should be made for Swami Desikan

close to her Sannidhi inside the temple. One can see the Swami Desikan's Sannidhi in front of the Thaayaar Sannidhi in Srirangam.

Some say He is an avatara of Tirumalaiyappan, some say He is the avatara of His bell, some say He is the reincarnation of Swami Ramanuja. one may argue that all three may be correct. That is the greatness of Swami Desikan's Vaibhavam. His Thiruvavathaaram is so special as He got upadesa through Acharyas deep rooted in tradition and imparted knowledge in the same way. We are so blessed to receive this infinite grace.

A number of [#Thanians](#) (laudatory dedication verses) were dedicated to him.

1. His son Varadacharya implores "the great lion of poetics and dialectics and the great preceptor of Vedanta (that Swami Venkatanatha was) should reside in his heart always."

"Sriman Venkata Natharyah Kavitarikika Kesari | Vedantacharya Varyo Mey Sannidhattam Sadaa Hridhi ||"

(2) Another one was by his disciple Brahma Tantra Swatantra which says:- " I salute the great Venkata Natha also called Vedanta Acharya and Lion among poets and logicians and who was well adorned by both Knowledge and discretion and who well deserved the grace of Srimalad Ramanuja":

"Sri Ramanuja Daya Patram Gnana Vairaghya Bushanam | Srimalad Venkata Natharyam Vande Vedanta Desikam ||"

(3) Pillai Lokaacharya, the doyen of Tenkalai Sampradaayam lavished a praise on Swami Desika that " For a person who desires to ascend up to the Heavens,

even a single statement of the great Acharya , Tooppul Tiuvankadamudaiyan (Vedanta Desika) uttered by him for the benefit of humanity would be sufficient to lift him up to his desired goal

"Seeronru Tooppul Tiruvenkata mudaiyan Par onra chonna pazhamozhiyul |
OronRu thane Amaiyado Dharaniyil Vazhvorkku Vanerap Pomalavum Vazhvu ||"

After Swami Desikan's time his son Varadacharya installed the vikragams of Sri Deiskan and Sri Hayagreevar In Tiruvaheendhapuram.

We may not know Veda but knowing how Swami Desikan lived is equivalent to knowing the Vedas say our elders. Let us read his Vaibhavam and revel in his glory. By his sambandham we are getting Sri Ramanujar's sambandham and through him Perumal's sambandham. This is the purpose of our birth here. What more do we want!

**Kavi Taarkika Simhaaya Kalyaana Guna Saaline |
Srimate Venkatesaaya Vedaanta Gurave Namah ||**

*Sri Thoopul Nigamantha Maha Desikan thiruvatikale charanam.
Sarvam Sri Krishnarpanam*

Reference <https://swamydesika.tripod.com/life.html>

Sri KumAra varada MahA Desikan, thirukkumaarar of Swami Desikan in "Sri Desikan MangalAsAsanam" firmly concluded that Swami Desikan is the amsam/avatAram of YathirAjar (yatheendrAm SothavetyEvam vidhArkyAyAstu mangalam).

Swamy Desikan's Art of living

– Sri APN Swami's Anugraha Bhashanam to Shishyas

8 June 2024 was a **Sudhinam** as we Kalakshepa Shishyas had the opportunity to hear an **Anugraha Bhashanam** by Sri APN Swami on account of his Thirunakshathira celebration (7-June-2024 – vaikasi Mrugasheersham).

It was a captivating session with a **very clear and impactful life message** for each of us on what we should do and what we shouldn't.

Universal Problem Statement

In this era of a very busy and hectic life, it is tough to find time. Even if we find time, it is challenging to list what we need to do effectively. There are a **hundred hurdles** before we even start an activity. Most of the time, we realize it is a waste of effort and time after we have done it. Also, when it comes to learning and following our tradition(sampradayam), it gets more challenging to prioritize. So, **how do we prioritize our time and effort for an effective impact on our lives? What is the secret formula for a happy life? What do we need to learn? How do we lead a sampradayaic life? How do we follow Sampradayam?**

Universal Solution is a sweet energy tonic says Swami Vedanta Desikan

उपयुक्तेषु वैशद्यं त्रिवर्गनिरपेक्षता ।

करणत्रयसारूप्यमिति सौख्यरसायनम् ॥ श्रीमत् रहस्यत्रयसारः तत्त्वत्रयचिन्तनाधिकारः Meaning – Clarity in essential matters, detachment from the three pursuits (Dharma, Artha, Kama), And harmony of thought, word, and deed – this is the elixir of happiness. In this sloka, Swami Desikan details that there is an effective, tasty medicine that exists for a happy life, and it is all about following the three things below. 1. One needs to learn the **basic aspects of Shastram** and gain clarity in them. One needs to invest a good amount of time to learn in order to get concept clarity. This is told by Swami Desikan as उपयुक्तेषु वैशद्यं – உபயுக்தமான(சாஸ்திரங்கள் ஏற்கும்) அர்த்தங்களில் தெளிவு.

Sri APN Swami says that learning needs to be like how bamboo grows. Bamboo takes a lot of effort and time to strengthen its roots inside the soil to safeguard against stormy winds and heavy rains. Then, suddenly, it starts growing tall. **Similarly, one needs to invest time in gaining crystal-clear clarity in our Shastric meanings.**

2. Next, we need to stay **detached when it comes to Dharmam, Artham, and Kamam**. We need to focus on long-term happiness, which is **Moksham**, i.e., our journey towards salvation. This is known as त्रिवर्गनिरपेक्षता (Trivarganirapekshata) – தர்மம், அர்த்தம், காமம் என்ற மூன்றில் ஆசையின்மை (detachment from Dharmam, Artham, and Kamam). Focusing on long-term happiness is essentially **performing the act of Saranagathi**, which assures us of Moksham at the end of the current birth.

3. One needs to have **commonality in what they think, speak, and act**. This is known as Karanathraya Saaroopyam – करणत्रयसारूप्यमिति – மனம், வாக்கு, காயம் ஆகிய மூன்று கருவிகளும் ஒரே விதமாக இருத்தல். We often see examples where there is a lack of synchronicity between our mind, words, and actions. There is a saying, “न हि सुप्तस्य सिंहस्य प्रविशन्ति मुखे मृगाः,” meaning a lion will not get food if it only thinks about food; it needs to go for a hunt. There is a proverb on

similar aspect – मनस्येकं वचस्येकं कर्मण्येकं महात्मनाम् । मनस्यन्यत् वचस्यन्यत् कर्मण्यन्यत् दुरात्मनाम् ॥ meaning – This means the difference between the Mahatma and the evil is that the Mahatma's thoughts, words, and actions are in harmony, while the evil person's mind, speech, and actions are not aligned. The Mahatma's consistency makes them noble, whereas those who think one thing, say another, and do something else are considered evil. This same is told by Andal in her Thiruppavai – “தூயோமாய் வந்து நாம் தூமலர் தூவித்தொழுது, வாயினால் பாடி மனத்தினால் சிந்திக்க”. So, we need to **convert our thoughts into words and then actions and not just think**. We need to have **execution skills**.

Swami Desikan says that this is a tonic, **an energy-filled sweet tonic** that gives us strength and builds immunity too.

Let's ponder more on point #1 since it raises more questions on how to gain crystal-clear knowledge of our Shastras.

What to do and how do we learn the basics of Shastra?

When we learn something, we need to acquire knowledge in such a way that we **gain crystal-clear clarity**. As Kannan says, “संशयात्मा विनश्यति..” doubtful knowledge is very problematic. So, what are the basic things we need to learn and how do we learn them?

What we need to learn is **Vedantaartham**, i.e., Vedanta meanings. Sri APN Swami at this juncture quoted another beautiful slokam from a Sanskrit play called Sankalpa Suryodayam. In that play, the character Vivekan explains to the character Shishyan how to acquire good knowledge. They are as follows.

1. Always think and talk about Vedanta Vishayam and Shastra Artham. This will automatically **divert you from unwanted materialistic** things and activities.
2. **Cut yourself off** from other Vishayams. Cut yourself off from those who speak against Vedanta. Cut yourself off from people who confuse you, bring negativity, or are not ready to be convinced. **Save your energy** and stay away from unwanted arguments with such people.

This leads to the question: **won't we be without friends?** which is answered by the next point.

3. Do Kainkaryam to good people and associate with acharyas and their shishyas. Don't worry; go to elders. The **more time you spend with acharyas, the more benefit you will receive!** Without impacting a lowkika lifestyle, they will teach you to follow Sampradayam. We often don't know how to balance our lives, but they will help us. They are the best counselors and will provide clarity. When you need directions to a place, you need to ask someone who has traveled there, not someone who is new. How can a new person help? Our **Acharyas are our best guide** and hence go seek them and spend time with them.

4. Use the gained knowledge to fight and answer those who speak against Sampradayam. It is our duty to speak up; it is a command (niyamanam) from Paramathma to fight against dooshanam. Should we keep quiet if someone hurts our parents? Hence, one need to **participate in debate when it impacts our traditional value system**. परिचिनु निगमान्तभारतीं परिहर बाह्यजनेन संगमम् । परिचर नियमेन सज्जनान् परिभव बाह्यमुखान्विरोधिनः ॥

परिचर नियमेन सज्जनान् परिभव बाह्यमुखान्विरोधिनः ॥

2.39 सङ्कल्पसूर्योदयः: Meaning – “one need to delve into the essence of the Vedas, avoid association with unwanted elements, serve and learn from the Acharyas with dedication, and confront those who are against our tradition.”

Sri APN Swami concluded by saying that – We need to focus in our Sampradayam as laid in the path advised by Swami Vedanta Desikan. Swami Desikan has faced many crises, and his life is an art and hence he has given us the art of living. He has given these pieces of advice to us. There is no better association than with Swami Desikan, his adiyars, and his books.

Adiyen Sriranjani Jagannathan

Thanja Paragthiyai Thantharulvon Vaazhiye

Sri S. Govindarajan Swami, Advocate, Srirangam

In every yuga, Sriman Narayana takes an Avatar to propagate the doctrine of surrender or SaraNagathi, out of extreme compassion towards the millions of suffering human beings, so that they could offer SaraNagathi to Him and attain salvation or mOksha.

In the VarAha Avatar, He gave us the VarAha charama sLOka:
stithE manasi sukhasthE sareerE sethi yO nara:

DhAtusAmyE stithE smartha visvarupam cha mAm ajAm/
ThAsas tham mriyamANAnAm thu kAshTa pAshANa sannibAm
Aham smarAmi madbhaktham nayAmi paramAm gathim//

In the Rama Avatara, He gave Abhaya pradhanam:
Sakrudeva prapannAya thavAsmi ithi cha uchyaathe/
Abhayam sarva bhuthebyO yethath vrutham mama//

In Krishna Avatar, He gave the Srimad Bhagavad Geetha Charamaslokam:
Sarva dharmAn parityajya Mam ekam saraNam vraja/
Aham thvA sarva pApebhyO mOkshayishyAmi MAa Sucha://

For the salvation of suffering humanity, the Lord took 10 Avatars (Dasa avtAras). Again, He appeared as Azhvar Saints (abhinava Dasa avatAra) and later as AchAryas in the Kaliyuga.

One such AvatAra is Swami Desika. He is an AvatAra Purusha the incarnation of Lord SrinivAsa. As in previous AvatAras, Swami Desikan as the incarnation of the Lord propagated only the SaraNagathi tattva. He declares SaraNagathi as the only mode of salvation for the suffering humanity.

SaraNagathi, as we all know, can be understood only when one knows the three aspects Tattva, Hita and Purushartha.

Tattva deals with Sriman Narayana as the Para Tattva, the human beings (jeevAtmas) and insentient things (achEtanas) being His body (sareera), the inter-relation between them, the Lord as the Supreme master and they as His servitors.

Hita is the mode of salvation Bhakti or Prapatti aka SaraNagathi. Swami Desika stresses the importance of SaraNagathi as the only means to attain mOksha surely and easily.

PurushArtham is the phala or the fruits of our saraNagathi. Swami Desika traces the PurushArtham from Bhagavad kainkaryam right upto AchArya and ultimately to BhAgavatha kainkaryam.

In his magnum opus, the Srimad Rahasya Traya SARA, Swami Desika has dealt in extenso with Tattva, Hita and Purushartha and the interaction thereof with the Rahasya mantras of Ashtakshara, Dvaya and Charamasloka leading in effect and

essence to SaraNAgathi.

In his other important Rahasya granthas called ?Sillara Rahasyangal? also he has dealt extensively with the Prapatti SAstra. Again, in his monumental works ?The StOtras?, ?Sri PADuka Sahasram?, TAtparya Chandrika, DramidOpanishad TAtparya RatnAvaLi, Adhikarana SArAvaLi etc. he has meticulously incorporated the SaraNAgathi Tattva in a variety of ways to suit the tastes and levels of understanding of people of different mental calibres.

In all his numerous works and in all his Upanyasams to his several sishyas. His sole mission in life was to inculcate unequivocally the yearning for SaraNAgathi as the only means for salvation.

So, it is most appropriate to remember him as "Thanja Paragathiyai thandarulvOn" and prostrate before him singing his VAzhi ThirunAmam.
Thanja paragathiyai thandarulvOn vAzhie

**Om Venkatesha krupalabdha anantaarya swapna chintithaya
nama:**

**Om Thotharambha Garbha surya sankya abdha aavasa
baasuraya nama:**

A beautiful report on Swamy Desikan and Satyaagaalam Kshetram by Sri K.Sadagopan Iyengar

Srimate SrivanSatakopa Sri Vedanta Desika Yatindra Mahadesikaya nama:

Karnataka Divyadesam

I can almost see your eyebrows going up in surprise—“Divyadesam in Karnataka? Since when?” I hear you ask. By definition, Divyadesams are those abodes of the Lord which have been sanctified by eulogies of Azhwars. The tribute Azhwars have paid to a particular sannidhi might consist of a hundred or more verses (as in the case of Tirukkannapuram and Tirunarayur) or a mere phrase (like the cryptic *Aatrankarai kidakkum Kannan* in the case of Kapisthalam): still, even if Azhwars have sung just a word about a particular temple, it becomes a Divyadesam. And conversely, any other abode of Emperuman, however popular and however significant it may be spiritually, is not entitled to the epithet “Divyadesam” (for instance Tirunarayanapuram, Mannargudi, Madhurantakam, etc.). And all the 108 Divyadesams are identified and well-documented by Sri Pillai Perumal Iyengar, (in his *Nootrettu Tirupati Andaadi*) with none being able to add or subtract from the number or substitute one temple with another—there are 40 Divyadesams in the Chozha Naadu, 18 in Pandya Naadu, 2 in Nadu naadu, 22 in Tondai Mandalam, 13 in Kerala, 11 north of Tamilnadu, with two more located beyond this mundane universe. There is thus no question of a Divyadesam cropping up anew in Karnataka.

“Why then the caption?”, you may ask. For us samsaris, the Lord is pretty much beyond reach. Though it was the Azhwars who sung His glory in magnificent verses dripping with devotion, travelling over hill and dale to His abodes located in the nooks and crannies of Bhaarata varsham, the fact remains that they lived in the distant centuries past: we learn of the Lord and His auspiciousness only through our current Acharyas, who in turn have inherited the priceless heirloom of wisdom and devotion from their own preceptors. By this reasoning, Acharyas (and their entire lineage) are much dearer to us than even Azhwars and Emperuman—*Achaaryaat iha devataam samadhikaam anyaaam na manyaamahe* says Swami Desikan, placing our preceptors on an extraordinarily lofty pedestal. Going by this, the temples frequented by our Acharyas, present and past, would be as venerable to us as any sung by Azhwars and while we may not call them Divyadesam in popular parlance, any abode of the Lord which was the favourite of our Acharyas would definitely qualify for the description, if

not in word , at least in spirit. I may hence be excused for terming **Satyaagaalam** a Divyadesam.

Karnataka boasts of several *Abhimaana Sthalas*-- magnificent abodes of the Lord consecrated with love and devotion by maharshis and monarchs and patronized by our Acharyas for several generations. It is a land of unalloyed devotion and unadulterated veneration, which has provided a willing refuge for successive Sri Vaishnava Acharyas facing persecution in their own Tamil homeland. Be it Sri Ramanuja or Swami Desikan, it is to Karnataka Desam that they repaired, when they encountered hostility in Srirangam. And to the further credit of Karnataka, it has given birth to several Acharyas of repute like Sri Anantaazhwan, Sri Nanjeeyar, Sri AdivanSatakopa Swami, *et al.* A small indication of the immeasurable Acharya bhakti that the land has for Acharyas is this--if you interact with Sri Vaishnavas from Karnataka, you would find that they refer to Nigamaanta Guru invariably as “Desikar”, deeming it more respectful and appropriate than the “Desikan” we of Tamilnadu casually use.

Satyaagaalam, the subject of the present piece, is rather off the beaten track, as far as the average pilgrim to Karnataka is concerned—people normally visit Sriranga Patnam, Tirunarayanapuram, etc. near Mysore and the more adventurous tour the interior districts of Karnataka, filled with Hoysala temples dedicated to Sri Nrisimha and Chenna Kesava. Nonetheless, Satyaagaalam is definitely equal to the other kshetras, whether it is in spiritual significance, on account of Preceptor’s patronage or the invigorating presence of Kaveri.

Any narration of Swami Desikan’s life and times would be woefully incomplete without a mention of Satyaagaalam, for, so close is its association with the Acharya. It would be no exaggeration to say that apart from Srirangam and Kanchi, and perhaps Tiruvaheendrapuram, Satyaagaalam is the only kshetram where Swami Desikan spent a significant portion of his extremely productive spiritual life—various accounts place the total length of the Acharya’s sojourn at this place between 12 and 40 years. And according to most versions of his history, Swami Desikan dwelt here for two fairly long spells, making Satyaagaalam a definite place of pilgrimage for Desika bhaktas.

Once, during his stay at Srirangam, Swami Desikan was perusing the Sri Bhashyam, as was his wont, seated in the forecourt of his house. Sri Kandaadai Lakshmanacharya, an AcharyaPurusha, passed by in his palanquin, in the street where Swami Desikan had his humble residence. Immersed in the delightful lines of Sri Bhashyam, Swami did not notice the Acharya's procession, till some of Sri Lakshmanacharya's disciples barged into Swami Desikan's house and berated him for not having paid his respects to the passing Acharya. Immediately, Swami Desikan rushed to the Acharya's residence, apologized to him for the unintended omission and returned with regret for having occasioned such a response on the part of Sri Lakshmanacharya's disciples.

The episode however was the final straw on the proverbial camel’s back, for it added one more instance to a series of insults that Swami Desikan had to face from jealous opponents unable to tolerate his erudition and growing fame as an unparalleled exponent of the Sampradayam. The Acharya’s pain at being repeatedly persecuted is very much evident in the lines of his prayer to Sri Ranganatha, seeking the company of well-wishers—*paraspara hitaishinaam parisareshu maam vartayasva.*

Rather than remain at Srirangam and face further impediments to his spiritual quest, Swami Desikan decided to move away to a far off place, where he would find peace and solace. And being a true disciple of Sri Bhashyakara, Swami Desikan too chose Karnataka as his second home and set off from Srirangam, passing through Coimbatore, Sathyamangalam and Kollegala. A little distance beyond Kollegala, he was received by a party of villagers, along with their chieftain. Their village had been affected by severe drought for the previous couple of years, but all of a sudden there were copious rains within the space of a couple of days, reviving prospects of agriculture and animal husbandry. When they wondered as to the cause of the sudden precipitation, a village elder told them that it must have been due to the presence of a mahatma in the neighbourhood. Anxious to find and invite the sage to their village, they set out and came across Swami Desikan, shining with the halo of wisdom, and his disciples. Learning about the Acharya's self-imposed exile from Srirangam, the village chieftain fell at the Acharya's feet along with his acolytes and prayed to the former to stay at their village, known as **Satyaagaalam**, for as long as he liked.

Though our Swami did not accede immediately to the request, when he found that the village had a beautiful shrine of Sri Varadaraja and Sri Perundevi Tayar, (his mentors from his favourite Kanchi) along with Sri LakshmiNrisimha and that Mother Kaveri too flowed nearby, he decided to spend some time at Satyaagaalam.

The idyllic ambience, the atmosphere of peace and quiet reigning at the village in contrast to the strife and hurt rampant elsewhere, the suitability of the place for pursuing his faultless anushtaanam as well as spiritual studies and dissemination, etc., tempted Swami Desikan into spending quite a few years at Satyaagaalam. His days at the village were spent in performing his morning ablutions and Sandhyavandanam at the Kaveri, seated on a naturally-formed Koormaasanam on its banks, returning to the Kote Varadaraja Swami temple for worship, study of the scriptures and dissemination of Sri Bhashyam to the ardent disciples who had accompanied him from Srirangam. Twelve years were spent thus, which also included occasional visits to Tirunarayanapuram. So enamoured was Swami Desikan of Satyaagaalam that every time he went to Melukote for worshipping his icon Sri Bhashyakara and Selvanaaranan, he stayed there but for a few days, returning to Satyaagaalam and his spiritual routine. The grand old Peepal tree under the shade of which Swami Desikan performed his anushtaanam on the banks of the Kaveri, known as the *Gnaana Asvattha*, survived for several centuries as a mute witness to the glorious times past (despite the impermanence of river-bank trees as brought out by Sri Kalia—*aatrancarai vaazh maram pol*), till it was struck down recently due to natural forces.

And what was happening at Srirangam in the interregnum? Sri Lakshmanacharya, whose disciples had offended Swami Desikan, developed several health problems, apparently *apropos* of nothing. His health began to deteriorate day by day. Suspecting this to be the outcome of some major sin, he enquired of his sishyas whether any of them had indulged in unbecoming conduct. Two of them confessed to having abused Swami Desikan verbally and physically, for reasons indicated above. Overcome by remorse at the bhaagavata apachaaram committed by his disciples, Sri Lakshmanacharya immediately rushed to Satyaagaalam and prostrated before Swami Desikan, seeking his pardon. Sri Lakshmanacharya resided for a whole year at Satyaagaalam, imbibing Sri Vedantacharya's

Sripaada teerttham and regained his health. As an additional and beneficial fallout of imbibing the Sri Pada Teerttham, he was also blessed with a son. To remind him eternally of this episode, he named his newborn son, "Teerttha Pillai".

After a sojourn of several years at Satyaagaalam, Swami Desikan developed a longing to see Namperumal and set off to Srirangam, bidding a tearful farewell from the villagers of Satyaagaalam, who sought his early return. The Moovaayirappadi Guruparampara Prabhavam tells us that the Acharya left his family at Satyaagaalam, which would indicate his intention to return there early. Reunited with the favourite deity of Azhwars and Acharyas alike, Swami Desikan stood before Sri Ranganatha with tears of joy in his eyes and continued the kainkaryams he had been performing earlier. Then occurred the Muslim invasion of Srirangam, causing the loss of more than 12000 lives of Sri Vaishnavas. In the melee, to save Namperumal, Sri Pillailokacharya and others hid Him in a palanquin and spirited Him away to Madurai. Swami Desikan was entrusted by elders with the task of safeguarding the two sons of Sri Sudarsana Bhattar and also Bhattar's commentary on Sri Bhashyam, the Shrutaprakasika. To escape the murderous muslim army, Swami Desikan hid in the fields, lying on the ground with the other dead bodies. After dark fell, he set off once again with his new wards. And when he wondered where he could go, immediately Satyaagaalam came to his thoughts and there he went with all expedition. Having reached the safety of Satyaagaalam, Swami Desikan resumed his spiritual routine, to which was added the exposition of the Shrutaprakaasika. The sons of Sri Sudarsana Bhattar underwent upanayanam and other qualifying ceremonies at Satyaagaalam and learnt Sampradaayic lore from Swami Desikan along with his other disciples.

Though Satyaagaalam did afford Swami Desikan security, solace and peace, the sufferings Sri Vaishnavas underwent at the hands of the invading army of infidels remained green in his memory and concerns for the safety of Namperumal constantly plagued his thoughts. He was forever awaiting news of the utsavamurthy and of the bhagavatas who accompanied Him. It is thus that we find Swami Desikan's vigraham at Satyaagaalam in a standing posture, not to be seen at any other of the hundreds of temples boasting of the Acharya's icons-- the stance symbolic of his constant thoughts of Srirangam and the eagerness with which he awaited news of restoration of Sri Namperumal to Srirangam. (There is indeed one more idol of the Acharya in a standing posture, at Srirangapatnam, but this is reported to be of subsequent origin).

This constant concern for the wellbeing of Sri Ranganatha and His devoted acolytes led Swami Desikan to compose at Satyaagaalam a beautiful stotram seeking the banishment of fear generated by external causes—*turushka yavanaadibhi: jrumbhamaanam bhayam* and the return of Namperumal to His original abode. Aptly named *Abheetistavam*, this stotram contains some of the most poignant verses that ever originated from Swami Desikan's prolific pen.

When one of His dearest devotees seeks something, how can the Lord remain silent? He immediately arranged for the re-capture of Srirangam from alien forces and the re-establishment of Himself under the holiest of holies, the Ranga Vimaanam. With normalcy in religious routine having been restored, word was sent to Swami Desikan about the restoration of Srivaishnavite supremacy in Srirangam. Even before the emissary could reach the Acharya, Namperumal appeared in Swami Desikan's dreams and announced that He was back in Srirangam, ordering the Acharya to resume his kainkaryams at the holiest of holies.

Swami Desikan worshipped Sri Varadaraja and Perundevi Tayar at Satyaagaalam for a lost time, his eyes brimming at the thought of parting with the Perumal who had afforded him refuge not once but twice. Perumal too, though loathe to part with

Tooppul Pillai, gave him a reluctant farewell (*piriyaa vidai*) along with the residents of Satyaagaalam, whose grief knew no bounds. Compelling himself to leave, Sri Nigamaanta Guru bid *adieu* to all his admirers at the village and set off to Srirangam. Thus ended Swami Desikan's second sojourn at Satyaagaalam.

During his enforced but enjoyable exile at Satyaagaalam, Swami Desikan found his separation from his beloved Periya Perumal compensated to a great extent by the invigorating presence of a beautiful Sri Ranganatha at Madhyarangam, a mere 7 km from Satyaagaalam, where he used to go frequently. Also situated on the banks of the Kaveri, this is a small but wonderful temple housing the idols of Sri Ranganatha, Sri Ranganayaki and Swami Desikan, perhaps in memory of his mangalasasanam. And there are those who say that the following slokam of Abheetistavam is addressed to the Emperuman Jagan Mohana Rangan of Madhyarangam and not to the Lord of Srirangam as is popularly attributed—

*Rama dayita! **Rangabhooramana!** Krishna! Vishno! Hare!*

Trivikrama! Janaardana! Triyuganaatha! Narayana!

Itiva subhadaani ya: patati naamadheyaani te

Na tasya yama vasyataa naraka paata bheeti: kuta:?

Local historians recount an episode which occurred in the life of Swami Desikan during his sojourn at Satyaagaalam. One night, Swami Desikan had a dream, in which a sagacious person sought the opportunity to do kainkaryam to Swami Desikan. Pondering over the dream and its possible purport, Swami Desikan was returning from his morning bath in the Kaveri, when a tortoise followed him to the temple and *raced* past him. The same night, Sri Varadaraja appeared in the Acharya's dream and instructed him to bless the stranger by affording him an opportunity for service. The next morning when he went to the Kaveri, Swami Desikan found a stone peetham in the form of a tortoise (known as a koormaasanam and an ideal seat for performance of penance), under a Peepal tree. Till he left Satyaagaalam, Swami used this koormaasanam for the performance of anushtaanam. This unique koormaasanam remained on the banks of the Kaveri till 1924, till Sri Abhinava Ranganatha Mahadesikan of Sri Parakala Mutt, concerned at the possibility of its being washed away in river floods, had it removed and reinstalled at Swami Desikan's sannidhi at the Varadaraja Swamy temple. This Acharya also arranged for a partial renovation of the temple.

Coming back to Satyaagaalam, the village appears to have been quite famous even prior to Swami Desikan's visit. Folklore handed down from generation to generation speaks of Sri Rama's stay at the village. Adding credence to these accounts is the presence of a hill nearby known as Gavi Rama Male, where Raghunandana is reported to have slain an asura hidden in a cave, on his way to Lanka. It was at the Kaveri at Satyaagaalam that Sri Rama performed obsequies for Dasaratha Maharaja with *pinda pradaanam*, say the local bhagavatas, proudly proclaiming that the kshetram is also known as Dakshina Gaya, a place to propitiate forefathers.

After Swami Desikan's times, his son and heir to the spiritual throne, Sri Kumara Varadacharya, is reported to have visited Satyaagaalam and consecrated the idol of his illustrious father at the Varadaraja Perumal sannidhi. Even prior to Swami Desikan's visit, Satyaagaalam appears to have been a flourishing centre of spirituality, with the temple of Sri Varadaraja quite well known. This is borne out by a 11th century royal

edict recording the donation of lands to the temple, for its maintenance. And it is quite possible too that Sri Ramanuja had visited the temple, for Talakkadu, where the Bhashyakara had established the Kirtinarayana Temple, is but a short distance from Satyaagaalam.

Such a glorious and magnificent sannidhi appears to have fallen into disrepair in the recent centuries and the utsavams performed for the Lord gradually stopped due to the emigration of the Sri Vaishnavite population from the village and its vicinities. In fact, even the identity of the village, as the place of choice for Swami Desikan's prolonged sojourn, appears to have been almost lost, for the Guruparampara and subsequent works indicate the name of the village variously as Satyamangalam, Saktimangalam, etc. However, since there is no Kaveri or Swami Desikan's sannidhi at Satyamangalam, the fame and name of Satyaagaalam have been reestablished and its credibility reinforced by the visit of various Acharyas. Sri Parakala Matham has a close association with the temple, as is borne out by a branch of the Mutt adjoining the temple. For quite a long time, Acharyas of the Mutt performed regular worship at the temple periodically, the frequency of which appears to have reduced with time.

Srimad Akkur Andavan performed mangalasasanam at Satyaagaalam in 1934 and is reported to have expressed his distress at the state of the temple, overgrown with bushes and offering refuge to hundreds of bats, with the Lord's idol not being offered due worship. Srimad Tirukkudandai Andavan visited the temple twice during the sixties and arranged for building a room for the archaka. The idols of Sri Varadaraja, Sri Perundevi and Swami Desikan were removed for some time and installed at Madhyaragam for security reasons, since the doors and windows had been eaten away by moth. Just to keep the tradition alive, a one-day utsavam was performed for Swami Desikan, between 1964 and 1995. In 1995, prakritam Srimad Azhagiasingar, Srivan Satakopa Sri Narayana Yatindra Mahadesikan, performed mangalasasanam at the sannidhi and, concerned with the serious dilapidation that had occurred, constituted a committee of committed servitors for bringing the temple back to its original glory, kick-starting the effort with his own munificent contribution. Around ten years ago, Sri Rangapriya Swami visited the temple and contributed for the building of a bathing ghat at Kaveri, near the haloed spot where Swami Desikan is reported to have performed his anushtanam. This elderly Yati's association with Satyaagaalam is very close, as his ancestors are reported to have arrived at Satyaagaalam along with Swami Desikan from Srirangam. Swami's own tirunaamam in his poorvaashramam was Satyaagaalam Varada Desikacharya.

The power of mangalasasanam by numerous Yativaras did have its effect and soon things started moving, with the committee cleaning up the temple premises, building a compound and a madaippalli, renovating the well, arranging for beautiful flooring for the entire temple and making it a worthwhile abode for its divine dwellers. The trustees then took up an ambitious project of building a Rajagopuram and finished it in record time. Funds for all these kainkaryams came from enthusiastic devotees from India and abroad. The temple now presents a majestic, spruce and magnificent appearance, well-maintained and managed. From its looks, you really wouldn't believe that this is a temple situated in a small village. An annexe has been built with facilities for pilgrims to stay overnight, with modern toilet facilities including WC. Realizing the importance of the place to Desika bhaktas, the secretary and committee members have tried their best to provide intending pilgrims with all facilities not only for a glorious spiritual experience, but also a comfortable stay. There is perhaps none who has visited the temple and gone away hungry—the hospitality of the archaka swami and other temple staff is to be experienced to be believed. The committed members of the

managing committee are extremely helpful (Mr. Selvanarayanan, Secretary, is available to all Desika Bhaktas any time over his phone no 09880417514). And all this is done solely in the spirit of bhaagavata kainkaryam, with no expectations of a *quid pro quo*. Though the utsavams are yet to recommence in all their erstwhile glory, for the present, an annual event is held in Nov. in the month of Iyppasi (**this year it falls on 13th Nov., a Sunday**) with Sri Parakala Swami gracing the occasion, when a grand tirumanjanam is performed on the banks of the Kaveri for Swami Desikan and his mentor Sri Hayagrivan. This is indeed an event not to be missed, for such is its grandeur and the spiritual rejuvenation that the participants experience and for the opportunity of having a sacred dip in Kaveri in the month of Thula.

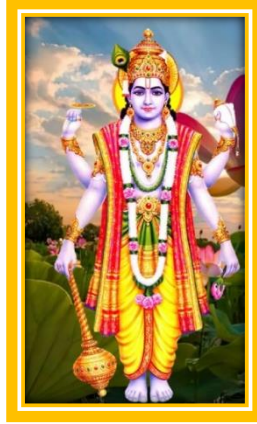
Having gone to Satyaagaalam recently and returned with rich memories, I would request all devotees of Swami Desikan to make a pilgrimage to this village, which is no less significant than divya desams like Srirangam, for it was the favoured abode of the Acharya for quite a long time. The temple has its own well-designed website with a wealth of information—www.sathyagalamentple.info, which may be accessed for further details.

Srimate Sri LakshmiNrisimha divya paduka sevaka SrivanSatakopa Sri Narayana Yatindra Mahadesikaya nama:

THE DIVINE DISCUS

BY S.CHITRA BENGALURU

There are five weapons of Lord Vishnu which are considered to be the protectors of the devotees and the whole universe from the atrocities of demons and other evil elements of nature. It is believed that whoever worships these weapons is blessed with protection from evil spirits and all problems of life.

The five weapons are:

1. Shankh or conch
2. Chakra or wheel
3. Gada or Mace
4. Asi or sword
5. Shaarng or Arrows with a bow

We now discuss about the Divine Discus of the Lord called 'Sudarshana chakra.'

The word Sudarshana is derived from two Sanskrit words – Su (सु) meaning "good/auspicious" and Darshana (दर्शन) meaning "vision". In the Monier-Williams dictionary the word Chakra is derived from the root क्रम् (kram) or ऋत् (rt) or क्रि (kri) and refers among many meanings, to the wheel of a carriage, wheel of the sun's

chariot or metaphorically to the wheel of time. In Tamil, the Sudarshana Chakra is also known as Chakaratalvar (disc-ruler).

The Sudarshana Chakra is generally portrayed on the right rear hand of the four hands of Vishnu, who also holds the Panchajanya (conch), the Kaumodaki (mace), and the Padma (lotus).

In the Rigveda, the Sudarshana Chakra is stated to be Vishnu's symbol as the wheel of time. The discus later emerged as an ayudhapurusha as a fierce form of Vishnu, used for the destruction of demons. As an ayudhapurusha, the deity is known as Chakraperumal or Chakratalvar. Sudarshana Perumal is a divine figure in Vaishnavism. He is the anthropomorphic form of Vishnu's discus weapon, the Sudarshana Chakra, which is a symbol of cosmic order and protection.

sphuratsahasrāśikhātītīvraṃ sudarśanaṃ bhāskarakōṭitulyam |
suradviṣāṃ prāṇavināśi viṣṇōḥ chakraṃ sadā'haṃ śaraṇaṃ prapadyē ||
(Panchayudha Stotram)

I take constant refuge in the wheel, Sudarshana of Lord Vishnu, which shines brighter than the radiance of a thousand sahasras, which is comparable to a million suns, and which is the vanquisher of the enemies of the suras.

Swami Desikar extols this Chief Angel of Perumal, through his eight verses called 'Sudarsana ashtaka.'

'Sudarsana' is conceived as the most powerful weapon and receives separate worship in shrines in some leading Vaishnavite temples. The Ahirbudhanya Samhita, one of the early Pancharatra Agamaas has several chapters devoted to the glorification of Sudarshana.

Sri Desika is said to have composed this beautiful Stotra known for its lyrical beauty and powerful expression, to relieve the inhabitants of Tirupputkuzhi (near Kanchi) from the grip of a terrible fever they were suffering from.

Another view is that Desika composed it before he entered into a fierce debate with advocates of other schools, whom he vanquished in the end. That debate blossomed later as the Sri Sookthi of ParaMadha Bhangam, an exceptionally terse analysis of the defects in other siddhAnthams and a celebration of Bhagavath RaamAnuja SiddhAntham over them all. Swami Desikan won that debate in front of Lord DevanAtham and thereby established the supremacy of Sriman nArAyana and Vishishtadvaitam.

Swami Desikan chose the Dhrithas Chandas as a meter for the 8 verses praising Sudarsana. He chose the Oupachandasikam meter for the Phala Sruti sloka. Both these meters hint at the Vedic origin of Sudarsana as indicated by Swami Desikan in one or more verses of this Stotram. The last quarter of all the eight shlokas has the same words in the form of a refrain- "Jaya jaya Sri Sudarshana" Hail, victory to Sri Sudarsana.

प्रतिभटश्रेणि भीषण वरगुणस्तोम भूषण
जनिभयस्थान तारण जगदवस्थान कारण ।

निखिलदुष्कर्म कर्शन निगमसद्धर्म दर्शन
जय जय श्री सुदर्शन जय जय श्री सुदर्शन ॥ (1)

Oh Sri Sudarsana! All the enemies of your Lord's devotees run away fearing your prowess. All auspicious attributes find their home in you. Those, who worship you cross the shore less ocean of Samsara and free themselves from their cycles of Births and Deaths. The entire Universe is stabilized by your mighty power. You cut asunder all the sins of those, who approach you as their refuge. You bless all of your devotees with the knowledge about the righteous conduct prescribed by the Vedas. Oh Lord Sudarsana of these auspicious attributes! Hail to Thee! Hail to Thee!

Shri Sudarshana! You are resplendent as a precious decoration on the hand of Shriman Narayana, who has the universes as His body. Through your grace, Devas are freed from the fear caused by the Asuras. Indra and Brahma always worship you. The Satapatha Brahmana belonging to Sukla Yajur Veda hails your glories and pays its tributes to you. The scholars of this universe seek your help to overcome their contestants. Ahirbudhnya Samhita states that Ahirbudhnya (Siva) worships you and sought the boon to see your beautiful form with His own eyes. O Lord Sudarshana of illustrious attributes! Hail To Thee! Hail to Thee! (Shloka 2)

निजपदप्रीत सद्गुण निरुपधिस्फीत षड्गुण
निगम निर्व्यूढ वैभव निजपर व्यूह वैभव ।

हरि हय द्वेषि दारण हर पुर प्लोष कारण
जय जय श्री सुदर्शन जय जय श्री सुदर्शन ॥ (4)

O Lord Sudarshana! The Righteous people have firm attachment to your holy feet. The Six Kalyana GunAs --- Knowledge, Power, Strength, Wealth, Heroism, and effulgence-- find their natural home in You. The Vedas have firmly established Your glory in their many chapters. Like your Lord, you have the forms of para and vyuha. You cut asunder the fear caused by the foes of Indra, the foremost among your devotees. You were responsible for the burning down Kashi, the city of Siva to ashes. You stood at the tip of Siva's arrow, when He was engaged in the campaign to destroy TripurAsura. O Shri Sudarshana of such Kalyana Gunas! Hail to Thee! Hail to Thee!

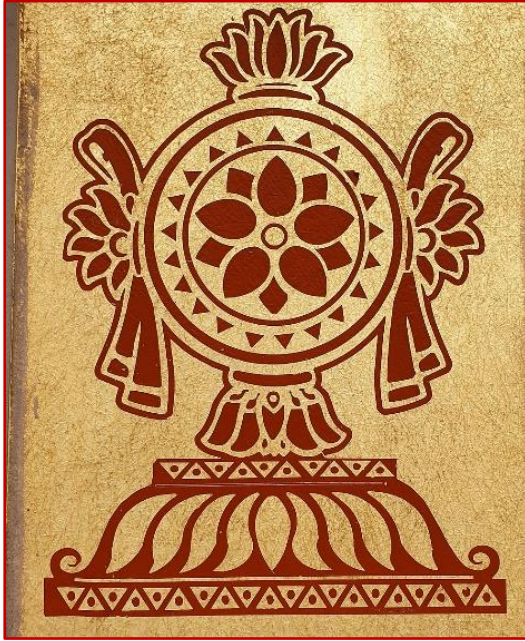
O Lord Sudarshana, the eye of the Universe! You are of the form of the three Vedas. You are of the form of the three fires -- gArhapatyam, Ahvaneeyam and dakShinAgni -- of the YagAs. You are of the delectable form of true knowledge! You have the power to accomplish every deed. You have taken the form of the Universe and its contents. You are worshipped thru the sacrificial rituals of your devotees. In return, You destroy the fears and diseases of those, who worship You from all directions. O Lord sudarshana of auspicious qualities! Hail to Thee! Hail to Thee!

Takeaway to the bhakthas:

द्विचतुष्कमिदं प्रभूतसारं पठतां वेङ्कटनायक प्रणीतम् ।
विषमेऽपि मनोरथः प्रधावन् न विहन्येत रथाङ्गं धुर्य गुप्तः ॥

Those who recite this Stotram consisting of eight verses in praise of Sudarshana composed by Venkatanatha known as Vedanta Desikan comprehend the deep references to the glory of Lord Sudarshana will have the fulfilment of all their wishes. The boon-granting powers of Lord Sudarshana will make them realize all their wishes by overcoming all obstacles that stand in the way.

This stotra of eight shlokas (plus one phalashRuti) is in praise of Sudarshana—the weapon known as chakrAyudha held by the Lord in His right hand. Sudarshana is **hetirAja** or King of weapons. His Power to protect those who seek his help, His beauty of form, His greatness and glory on which all the devas rely--are all sung about in a very attractive metre (vRittam) called dhRiti Chandas. Even if our mind-chariot runs over uneven terrain, we will be protected by this great wheel (chakra) if we read and recite this stotra in his praise.

***bhAadrapadam Asagata viShNuvimalarkshe venkaTa
mahIdhrapati tIrthadinabhUte /
prAdurabavat jagati daitya ripughaNTaa hanta
kavitArkika mrgendra gurunUrtyA***

"எல்லைப் பாதுகாப்பு"

-ஸ்ரீ ஏபிஎன் சுவாமி.

"எல்லைப் பாதுகாப்பு" குறித்து நம் ஸ்வாமி தேசிகன் அருளியதை அனுபவிக்கலாம். ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரைய ஸாரம் எனும் நூல் உயர்ந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவக் கருத்துக்களை விளக்குவதற்காக சுவாமி தேசிகனால் அருளிச் செய்யப்பட்டது. அக்காலத்திலேயே இருமொழி கல்வி திட்டத்தை சுவாமி தேசிகன் கையாண்டுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. இந்நூலின் முக்கிய கருத்தான சரணாகதியை நன்கு விளக்குகிறார். குறிப்பாக பகவானான நாராயணனுக்கே நாம் அடியவர்கள் எனும் ஸித்தாந்தம் வலியுறுத்தப் படுகிறது. இதில் "நமது பக்தி அதாவது பகவானுக்கே தாசர்கள் (ஆட்பட்டவர்கள்) என்பதின் அளவு என்ன?" எனும் கேள்வி உண்டாகிறது. இதன் விளக்கத்தைச் சற்று கவனித்தால் கட்டுரைத் தலைப்பின் முக்கியத்துவம் புரியும்.

அதாவது நாம் பகவானுக்கு மட்டும் தாசர்களா? அல்லது நமது தாசத்வம் - அடியேனாகும் தன்மை மேலும் விரிவடைந்து மற்றைய எவருக்காவது தாசர்களாகிறோமா? எனும் கேள்வியை இங்கு எழுப்ப வேண்டும். இவ்விஷயத்தில் தீர்ப்பளிப்பவை சாஸ்திரங்கள் தானே. பகவத் தாஸத்வம் - பகவத் பக்தருக்கு அடியவராகும் வரை எல்லையாயுள்ளது.

ஆம், நமது அடியேனாகும் எல்லை பாகவதர் வரையிலும் உள்ளது. "அடியார்க்கு என்னை ஆட்படுத்தும் விமலன்" - "பகவத் தாசனாகிய என்னை, அந்த பகவான் அவனது அடியார்க்கும் அடியேனாக்கினார்" என்கிறார் திருப்பாணாழ்வார். எனவே நமது தாசனாகும் எல்லை பாகவதர்களேயாவார்.

அதெல்லாம் முடியாது. நான் பகவானுக்கு மட்டுமே தாசன். அவன் அடியார்க்கு இல்லை" என்று முரண்டு பிடித்தால் என்னவாகும் என்பதை தேசிகன் எல்லைப் பிரச்சனையை உதாரணமாக்கிக் காட்டுகிறார். ஒரு கிராமத்தின் எல்லை நிலம் தரிசு பாய்ந்துள்ளது. தரிசு என்றால் கவனிப்பாரற்று, சமன்படுத்த படாமல், முள்ளும், கல்லு மாய் இருக்கிறது. இதனால் அத்தரிசு நிலத்தை ஓட்டியுள்ள பகுதிகளுக்கு பல ஆபத்துக்கள் உண்டாகும். அதாவது மழைநீர் வெள்ளம் பாயலாம், அல்லது கள்ளிச் செடிகள் உண்டாகி முக்ய பயிரை அழிக்கலாம், அல்லது தரிசுக் காட்டில் புதர்கள் மண்டி விஷ,கொடிய ஜந்துக்கள் உண்டாகலாம், குற்றங்கள் நடக்கும் வாய்ப்புகளுண்டு. இவை எல்லாவற்றையும் விட முன், பின் கிராமங்களுக்கு இடையே எது எல்லை? என்பதில் பெறும் தகராறு உண்டாகும். ஆகையால் எல்லை நிலத்தை தரிசு-கரம்பு நிலமாக அலட்சியப்படுத்தாமல், அதை நன்கு கவனித்து செப்பனிட்டு பாதுகாத்து வந்தால், உள் நிலமும் நன்னிலமாகத் திகழும். எனவே எல்லை பாதுகாப்பு இன்றியமையாதது. அதை waste land என்று தள்ளிவிட முடியாது.

அதுபோன்றே தற்போது பகவத் பக்தி மட்டும் செய்து வந்து, பாகவத பக்தி (பெரியோர்களை பூசிக்காமல்) செய்யாமலிருந்தால் எல்லை நிலத்தை தரிசு பாய விடுவது போன்று ஆபத்தாகிவிடும் என்கிறார் சுவாமி தேசிகன். எல்லை கடப்பது எவ்வளவு தீயதோ! அஃதுபோன்று, எல்லையைக் காப்பதும் இன்றியமையாததன்றோ! இதை நன்கு கவனத்தில் கொண்டு நாமும் எல்லை பாதுகாப்பில் இணைந்திடுவோம். தேசிய பக்தியும், தேசிக பக்தியும் நமது உயிரன்றோ!

இக்கட்டுரையின் கருத்திற்கு வித்திட்ட ஸ்ரீ உ.வே. நாவல்பாக்கம் வாசுதேவாசாரியார் சுவாமிக்கு ப்ரணாமங்கள்.

ஆண்டாளும் ஆரண தேசிகனும்

(பகவத் விஷய பூஷணம் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் ஸ்ரீமத்ரங்கம்
ஸ்ரீ. உ.வே. என்.ராமஸ்வாமி அய்யங்கார், ஸ்ரீரங்கம்)

முன்னுரை:

அருள்தரும் ஆரண தேசிகன் ஆழ்வார் திருமகளரான ஆண்டாளிடம் அகலாத பக்தி கொண்டவர். அவர் தமது ரஹஸ்யங்களிலும், தமது ப்ரபந்தங்களிலும், யாதவாப்யுதயம் முதலிய காவியங்களிலும் தமக்கு ஸ்ரீ ஆண்டாளிடம் உள்ள பக்தியை வெளியிட்டுள்ளார். அவைகள் ஈண்டு விவரிக்கப்படுகின்றன.

ஆண்டாளுக்கும் ஆரண தேசிகனுக்கும் உள்ள ஒற்றுமைகள்: (சில)

1. ஆண்டாள் பூமிப்பிராட்டியின் அவதாரம். "ஸாக்ஷாத் க்ஷமாம்" என்பர் ஸ்வாமிதேசிகன். ஆதிசேஷனால் தலைமேல் வைத்து லாலனம் செய்யப்பட்டவர் பூமிப்பிராட்டி. ஸ்வாமி தேசிகன் திருத்தகப்பனாரின் திருநாமம் அநந்தார்யர். "அநந்தார்ய புத்ரக:" என்கிறது ஸ்ரீதேசிகதிவ்ய ஸஹஸ்ரநாமம். "நாநாஸித்தாந்த நீதிஸ்ரம விமலதியோநந்த ஸுரேஸ் தநூஜா:" என்று ஸ்வாமி அருளிச் செய்துள்ளார்" அவரால் லாலனம் செய்யப்பட்டவர் ஸ்ரீதேசிகன். "பிதா யஸ்யாநந்த ஸுரி:" என்பது காண்க.
2. ஆண்டாள் அம்புவாஹ ஸமன் என்ற கார்வண்ணனான எம்பெருமானால் ஆதரிக்கப் பட்டவர். ஸ்வாமி தேசிகனும் "குரௌவாதி ஹம்ஸாம்புதாசார்ய பரிஷ்யே" என்ற தம் ஆசார்யனால் ஆதரிக்கப்பட்டவர்.
3. ஆண்டாள் விஷ்ணுசித்தர் என்ற பெரியாழ்வாரின் திருவடியால் ப்ரகாசம் அடைந்தாள். ஸ்வாமி தேசிகனும் விஷ்ணுசித்தர் என்ற எங்கள் ஆழ்வானின் திருவடியான நடாதூர் அம்மாளால் ப்ரகாசம் அடைந்தவர். ஆக இருவரும் 1) அநந்த லாலிதர்கள் 2) அம்புவாஹஸ மாத்ருதர்கள் 3) விஷ்ணு சித்த பாதேத்தர்கள்.

ஆண்டாளிடம் ஆரண தேசிகனின் பிரார்த்தனை:

வேயர் புகழ் வில்லிபுத்தூர் ஆடிப்பூரம்
மேன்மேலும் மிக விளங்கவிட்டு சித்தன்
தூய திருமகளாய் வந்து அரங்கனார்க்கு
துழாய் மாலை முடிசூடிக் கொடுத்த மாதே!
நேயமுடன் திருப்பாவை பாட்டு ஆறைந்தும்
நீ உரைத்ததையொரு திங்கள் பாமாலை
ஆயபுகழ் நூற்று நாற்பத்து மூன்றும்
அன்புடனே அடியேனுக்கு அருள் செய் நீயே

(ப்ரபந்த ஸாரம்.10)

வேயர்புகழ் வில்லிபுத்தூர் ஆண்டாளின் பெருமை அனுபவிக்கப் படுகிறது. இப்பாசுரத்தில் "வேயர் தங்கள் குலத்துதித்த விஷ்ணு சித்தன்" என்று பெரியாழ்வார் தம்மைப் பற்றிச் சொல்லிக் கொள்ளுமிடத்தில் அவருடைய திருவம்சத்திற்கு 'வேயர்குலம்' என்ற பெயர் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதையிட்டே 'வேயர்' என்று பாசுரத்தைத் தொடங்குகிறார். "வேயர்(குலம்)

மேன்மேலும் மிக விளங்க' 'ஆடிப்பூரம் மேன் மேலும் மிக விளங்க' என்று அந்வயித்து அநுஸந்திக்கலாம்படி பதங்களின் சேர்த்தி அமைந்திருக்கிறது.

வடபத்ரசாயி திருக்கோயில் கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் திவ்ய தேசம் என்று ஒரு பெருமை ஸ்ரீவில்லிபுத்தூருக்கு. விஷ்ணு சித்தர் அவதரித்து பெரியாழ்வாரான பெருமை சேர்ந்தது அத்தலத்துக்கு. மறுபடி ஆண்டாள் அவதரித்து அழகான பாடல்களை அருளிச் செய்த பெருமை முன்னிரு பெருமையுடன் கூடிற்று.

"ஸம்ஸாரத்துக்கு ஆபரணமான ஊர். அகாரவாக்யனான எம்பெருமான், உகார வாச்யனான பிராட்டி, மகார வாச்யனான பெரியாழ்வார் ஆகிய மூவரும் ப்ரவணம் போலே பெருமை விளங்குகின்றனர். முப்புரி கூட்டிய திவ்ய தேசம்.

பொன்னும் முத்தும் மாணிக்கமும் இட்டுச் செய்த ஆபரணம் போலே நாச்சியாரும், பெரியாழ்வாரும் வடபெருங்கோயிலுடையானுமான அலங்க்ருதமாயுள்ள தேசம்" என்பது உரை. இவற்றை திருவுள்ளம் பற்றி ஸ்ரீதேசிகன் 'மிக விளங்க' 'மேலும் மிக விளங்க' 'மேன் மேலும் மிக விளங்க' என்று அருளிச் செய்துள்ளார்.

ஆக 'மிக விளங்க' என்பதனால் வடபத்ரசயனர் எழுந்தருளியிருத்தலையும், 'மேலும் மிக விளங்க' என்பதனால் பெரியாழ்வாரின் அவதாரத்தால் வந்த பெருமையும், 'மேன்மேலும் மிக விளங்க' என்பதனால் ஸ்ரீஆண்டாள் அவதாரத்தால் வந்த பெருமையும் பேசப்பட்டுள்ளது.

ஸ்ரீஆண்டாள் திரு ஆடிப்பூர நன்னாளில் திருவவதாரம் செய்தாள்.

திருவாடிப்பூரத்து ஜகத்துதித்தாள் என்றும், விமலமாம் திருவாடிப்பூரத்தாள் என்றும் பேசப் பட்டவள் ஸ்ரீஆண்டாள்.

ஆஷாடே பூர்வபல் குந்யாம் துளஸீகாந தோத்பவாம்|

பாண்ட்யே விஸ்வம் பராம் கோதாம் வந்தே ஸ்ரீரங்கநாயிகாம் ||

என்கிற ப்ரஹ்மதந்த்ர ஜீயர் அருளிய திவ்யஸூரி ஸ்தோத்ரமும் ச்லோகமும் இங்கு நினைவு கூறத்தக்கது.

தேசிக பக்தி சாம்ராஜ்யம்

ஏபிஎன் சுவாமி

<https://apnswami.wordpress.com/>

1. ஆசார்ய ஸம்பந்தமே அனைவருக்கும் மோகூடம் அளிக்கும். ஆசார்ய ஸம்பந்தம் இல்லாதவன் எப்படியும் மோகூடம் பெற முடியாது.
2. மஹாபாபியான கூத்திரபந்து என்பவனும் மோகூடம் அடைந்தான், மிகவும் புண்யசீலனான புண்டரீகனும் மோகூடம் அடைந்தான். இதற்கு ஒரே காரணம் அவர்களின் ஆசார்ய ஸம்பந்தம் தான்.
3. ஆசார்ய ஸம்பந்தம் தேஹ ஆரோகியத்தையும் அளிக்கும், ஆத்ம ஆரோகியத்தையும் அளிக்கும். ஆகையால் ஆசார்ய ஸம்பந்தம் முக்கியமானது.
4. மனிதனாக பிறந்தவன் மட்டும் இன்றி, பசு, பக்டி, மிருகங்கள், தாவரங்கள் என எந்த நிலையில் ஒரு ஜீவன் இருந்தாலும் மோகூடம் அடையலாம். அதற்கு ஒரே தேவை ஆசார்ய ஸம்பந்தம்.
5. கிருஷ்ணன் பரமாத்மாவாக இருந்தால் கூட சாந்தீபினி மஹரிஷியிடம் குரு குலத்தில் பயின்றான். அந்த அனுபவத்தினால் அன்றோ உலகம் போற்றும் பகவத் கிதையை உபதேசித்தான். எனவே நல் அறிவை அடைய ஆசார்யன் அவசியம்.
6. ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்பிரதாய அர்த்தங்களை குருவிடமிருந்து நன்கு தெரிந்து கொள்ளுங்கள்.
7. தர்மம் அர்த்தம் காமம் என்னும் நிலையற்ற பலனுக்கு ஆசை கொள்ளாமல் நிலையான மோகூடத்திற்கு ஆசை படுங்கள்.
- “8. ஐந்து கட்டளைகள்:
 1. ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் அருளிய க்ரந்தங்களை குருவினிடம் கற்றல்.
 2. ஆழ்வார் அருளிச்செயல்களை அர்த்தத்துடன் கற்றல்.
 3. திவ்ய தேசங்களில் கைங்கர்யம் செய்தல்
 4. த்வய மந்திரத்தை அர்த்தத்துடன் ஜபம் செய்தல்
 5. ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவனுக்கு கைங்கர்யம் செய்தல்.

– *ஸ்வாமி தேசிகன்* (சாஸ்த்ரீய நியமனாதிகாரம் – ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரய சாரம்)

9. மனசு வாக்கு தேஹம் மூன்றிலும் ஒரே மாதிரி நன் நடத்தையுடன் இருங்கள். சிறந்த ரஸாயினமான இதனை பயன்படுத்துவோர் இம்மையிலும் மறுமையிலும் பரம செளக்கியமாக வாழ்வர்.
10. ஒரு காகம், ஒரு அரக்கன் விபீஷணன், ஒரு பெண் பாஞ்சாலி, பெரும் பாவியான கூத்திரபந்து, தேவர்கள், மனிதர்கள், யானை, வேடுவன் குகன் என ஜாதி, மதம், மொழி, இனம் பாகுபாடின்றி பகவான் மோகூடம் அளித்ததை குருவிடம் கற்று உணர்ந்தால், பகவானின் கருணை நமக்கு புரியும்.

11. பகவானை வழிபடுவதற்கு வயது குலம் கல்வி எதுவும் ஒரு தடை இல்லை. துருவன், ப்ரஹ்லாதன், கஜேந்திரன், குசேலன் இவர்களின் கதையினை படித்தால் அந்த பெருமை தெரியும்.
12. சரணாகதி என்னும் பரன்யாசம் மட்டுமே மோகூத்தை அளிக்கும். மீண்டும் மீண்டும் இந்த ஸம்ஸாரத்தில் பிறவாமை வேண்டுமோர், ஆசார்யன் மூலமாக ஆத்மாவை அடைக்கலமாக பகவானிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும்.
13. எக்காரணம் கொண்டும் ஆசார்யன் உபதேசித்த மந்திரங்களை வெளிப்படையாக கூறக்கூடாது. எக்காரணம் கொண்டும் ஆசார்யன் பெருமையை வெளியிடாமல் இருக்கக் கூடாது. இந்த முறையை மாற்றி, ஆசார்யன் உபதேசித்த மந்திரங்களை வெளியிடுபவனும், ஆசார்யன் பெருமையை வெளியிடாமல் இருப்பவனும் கட்டாயம் நரகம் புகுவான்.
14. நற்பண்புகள் உண்டாக அவரவர் வளரும் சூழ்நிலையே காரணம். ஆசிரமத்தில் கிளி வளர்ந்தது என்றால் நல்ல விஷயத்தை அறியும். மது, மாமிச, சூதாட்ட விடுதியில் கிளி வளர்ந்தது என்றால் அது எப்படி வளரும்? நாம் ஆசிரமத்து கிளியாக நற்பண்புகளுடன் வளர்ந்து, நம் குழந்தைகளையும் அப்படியே வளர்க்க வேண்டும்.
15. ஸம்ஸாரம் என்னும் பெரும் ஸமுத்திரத்தில், நம் முயற்சியினால் எளிதில் கடக்க முடியாது. விஷ்ணு(ஸ்ரீமன் நாராயணன்) என்னும் படகின் துணை கொண்டே நம்மால் கடக்க இயலும். இதன் மாலுமி ஆசார்யன்.
16. ஒரு அழகிய பள்ளியறையில் சுகமாக உறங்க நினைக்கும் பொழுது, மேல் விதானத்தில் ஒரு பாம்பு இருந்தது என்றால் உறக்கம் வருமா? அதே போன்று தான். நாமும் ஸம்ஸாரம் என்னும் இந்த கொடிய பாம்புடன் ஒரே அறையில் வசித்து வருகிறோம். இது என்ன விந்தை?
17. மீண்டும் மீண்டும் துயரத்தையும், துன்பத்தையும் கொடுக்கும் அல்பமான சுகமளிக்கும் இப்பிறவியில் இருந்து விடு பட பகவான் திருவடியில் சரணாகதி ஒன்று மட்டுமே வழி, வேறு எதுவும் இல்லை.
18. மஹாலக்ஷ்மியுடன் திருபாற்கடலில் அவதரித்த கௌத்துபம் என்னும் உயர்ந்த ரத்தினத்திற்கு சமமானவர்கள் ஜீவாத்மாக்களாகிய நாம். மஹாலக்ஷ்மியை போன்று எம்பெருமான் திருமார்பில் அமரும் தகுதியிருந்தும் அதை இழந்து, மறந்து எங்கோ திரிகிறோமே! இதனை உணரவேண்டும்.
19. அழகிய பாற்கடலால் சூழப்பட்ட வைகுந்தத்தில் வசிக்கவேண்டிய நாம், கர்ப்பக் குழியில் சாக்கடை நீரால் சூழப்பட்டு இந்த சம்ஸாரத்தில் வசிக்கிறோமே, இன்னுமா நமக்கு வைராக்கியம் வரவில்லை!!
20. மோகூடம் அடைய இரண்டே வழிகள் தான். 1. பக்தியோகம் எனப்படும் கடினமான வழி. இதைச் செய்ய பல நியமங்கள் உண்டு. 2. மற்றொன்று ப்ரபத்தி என்னும் சரணாகதி. சரணாகதி செய்ய முழு நம்பிக்கை என்னும் “மஹா விஸ்வாசமே” போதுமானது. இதற்கு எல்லோருமே தகுதி பெற்றவர்கள். எனவே, எளிதான சரணாகதியை செய்து இக்கலியுகத்தில் சுலபமாக மோகூடம் அடையலாம்.
21. கெட்ட நடத்தை உடையவன், கண்டதை தின்பவன், செய் நன்றி மறந்தவன் நாஸ்திகன். இப்படி பல துர்குணங்கள் இருந்தும் ஒருவன் முழு

நம்பிக்கையுடன் ஆசாரியன் மூலமாக பகவானை சரணடைந்து விட்டால் அவனைவிட பரிசுத்தமானவன் வேறு யாரும் இல்லை.

22. நீ செய்த பாவங்களுக்கு பலனாக கடுமையான நரகங்கள் வருமே என்று அஞ்சினால் உடனடியாக ஆசாரியன் மூலமாக எம்பெருமான் திருவடிகளில் சரணாகதி செய்து விடு. உன் பாவங்களை கண்டு பயப்படத் தேவையில்லை.

23 குரு என்பதின் விளக்கம். “”கு”” என்றால் அறியாமை என்னும் இருள். “”ரு”” என்றால் நீக்குபவன். “”குரு”” என்பவர் நம் அறியாமை என்னும் இருட்டை நீக்குபவர்.

எனவே வாழ்க்கையில் உயர குருநாதர்(ஆசார்யர்) அவசியம்.

24 ஆசார்யன் உபதேசத்தினால் வரும் அறிவே உண்மையான அறிவாகும்.

25 நம் மீது பரிவு கொண்டு, நமக்கு தெளிவு உண்டாகும் வகையில், பகவானை குறித்த தெளிந்த அறிவையும், மோகும் குறித்த விளக்கங்களையும் ஆசார்யர்கள் நமக்கு உபதேசம் செய்கின்றனர்.

26 அன்று பிறந்த கன்றின் மீது பாசம் கொண்ட பசு, தானே பாலை பொழிவது போலே, நம் மீது கருணை கொண்ட ஆசார்யர்கள் அம்ருதமயமான இந்த உபதேசங்களை, எந்த பலனையும் எதிர்பார்க்காமல் செய்கின்றார்கள்.

27 லக்ஷ்மணன் சீதையை முன்னிட்டு, ராமபிரானிடம் சரணாகதி செய்து, தானும் காட்டிற்கு உடன் வந்து கைங்கர்யம் செய்யப் பார்த்தித்தது போன்று, நாமும் மஹாலக்ஷ்மியை முன்னிட்டு பெருமாளிடத்தில் சரணாகதி செய்ய வேண்டும்.

28 ராமனின் கைங்கர்யத்தில் தன்னையே தியாகம் செய்தவர் ஜடாயு. இதனால் அவருக்கு மோகும் கிடைத்தது. அது போன்று ஆத்மசமர்ப்பணம் செய்வதால் மோகும் அடையலாம்.

29 பகவானே நமக்கு எல்லா உறவுகளாகின்றன.

30. சாஸ்த்ரம் கடினமானது, அதை அறிந்துகொள்ளும் மனநிலையில் நாம் இல்லை என்று வீண் சாக்கு போக்கு சொல்லி காலத்தைக் கழிக்க கூடாது. தகுந்த ஆசார்யர்களை அணுகி, சுலபமாக, நம் அறிவுக்கு எட்டினவரையில் உபதேசங்களை பெற்று, முடிந்த வரை பகவத் பக்தியில் ஈடு பட வேண்டும்.

31. ஆசார்யன் என்பவர் நம் தாய் தந்தையரைவிட உயர்ந்தவர் ஆவார். பெற்றோர்கள் நம்மை பெற்று எடுக்கிறார்கள், அனால் நம் பிறப்பிற்கு நல்ல உபதேசங்கள் மூலம் அர்த்தம் அளிப்பவர் ஆசார்யனே.

32. ஸ்ரீமன்னாராயணன் ஜீவர்களாகிய நமக்கு 3 பெரும் உதவியை புரிந்துள்ளான்.

1. பகவான் அவனே ஆசார்யனாக நமக்கு உபதேசம் செய்கிறான்.

2. இந்த பூமியில் ராம கிருஷ்ண அவதாரங்களை எடுத்து உபதேசம் செய்கிறான்.

3. ரிஷிகள், ஆசார்யர்கள் மூலம் தர்மங்களை நிலை நிறுத்தி உபதேசம் செய்கிறான்.

33. ஆசார்யரின் உபதேசப்படி நாம் கூறும் மந்திரங்களை, நமக்கு அர்த்தம் முழுதாக தெரியவில்லை என்றாலும் பெருமாள் ஏற்று நமக்கு அருள் புரிகிறான். எப்படி ஒரு பாலகன் “பவதி பிக்ஷாம் தேஹி” என்று அர்த்தம்

புரியாமல் கேட்டாலும் செல்வந்தர் ஆஹாரம் அளிப்பது போல் பெருமானும் நாம் அர்த்தம் புரியாமல் கூறும் மந்திரங்களை ஏற்கிறான். 34. பசியில் இருக்கும் ஒருவன் “எவ்விதம் அரிசி விளைகின்றது?” என்பதை பற்றி கவலை கொள்ளாமல், சாப்பிடுவதில் கவனம் செலுத்துகிறானோ, அது போல பண்டிதர்கள் அறியும் சாஸ்திர நுணுக்கங்களை அறிய முற்படாமல், நாம் அறிய வேண்டிய முக்கியமான தத்துவங்களை மட்டும் ஆசார்யர் மூலம் அறிந்தால் போதும். 35. பகவத் பக்தி செய்யும் ஸமயம், கவனம் இழந்து அற்பமான விஷயங்களில் ரசித்திருந்தால் ஸம்ஸாரத்திலிருந்து எளிதாக விமோசனம் பெற முடியாது. ஸம்ஸாரத்தின் கவர்ச்சி மிகவும் கொடியது எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும். “எச்சரிக்கை எச்சரிக்கை”.

36. “மிகுந்த துயரத்தில் அழுந்தி, எவர்கள் வருத்தம் உருகின்றனரோ, அவர்களின் துயரம் துடைப்பவனாக நானே இருக்கிறேன்” என்பது கண்ணன் கீதையில் உரைத்த சரம ஸ்லோகத்தின் சுருக்கமான பொருள்.

37. ஆற்றங்கரையில் உள்ள மரம் எப்பொழுது வெள்ளத்தில் அடித்து செல்லப்படுவோம் என்று, பயத்துடன் இருப்பதை போன்று, நாம் இந்த ஸம்சார ஸாகரத்தில் பயத்துடன் வாழ்கிறோம். ஏன் எனில் எப்பொழுது மரணம் நேரிடும் என்பது தெரியாது.

38. பகவானின் திருமார்பில் விளங்கும் கௌஸ்துப ரத்தினத்தை போன்று, ஒளி வீச வேண்டிய நாம் இந்த ஸம்ஸார சேற்றில் அழுந்தி ஒளி இழந்து தவிக்கிறோம்.

39. ஸம்ஸார சக்கரத்தில் ஏறியும் இறங்கியும் சுழலும் நமக்கு, ஏதோ ஒரு ஸமயம் ஆசார்யரின் கடைச்சம் கிடைப்பதினால் விடுதலை அடைகிறோம்.

40. மிகப் பெரியவர்களாக நாம் நினைக்கும் பிரம்மா, பரமேஸ்வரன் இவர்கள் அனைவரையும் விட ஸ்ரீமந் நாராயணனே மேலானவன். அவனையே நாம் ஈஸ்வரன் என்கிறோம். அவனே நம்முடைய தகப்பன்.

41. ஒரு ஜீவன் பிறக்கும்போது அவன் கருவினில் ஸ்ரீமந் நாராயணனின் கடைச்சம் பெற்றால், பிறந்த பின்னர் மோக்ஷத்திற்கான முயற்சிகளை செய்வான். அதே சமயம் கருவினில் ஸ்ரீமந் நாராயணனை தவிர்த்து, வேறு தெய்வங்களால் பார்க்கப்பட்டால், அவனுக்கு மோக்ஷம் கிடையாது.

42. ஹரியான ஸ்ரீமந் நாராயணன் ஒருவனே எப்பொழுதும், எங்கும் எல்லோராலும் வணங்கத்தக்கவன். அவன் மட்டுமே மோக்ஷத்தை அளிப்பவன்.

43. ‘க’ என்றால் பிரம்மதேவனின் பெயர். ‘ஈசன்’ என்றால் பரமேஸ்வரனுக்கு பெயர். ‘க, ஈச: பிரம்மனையும், பரமசிவனையும்’ படைத்ததினால், மஹாவிஷ்ணு ‘கேசவன்’ என்று அழைக்கப்படுகிறான். ஆகவே, அவனே மேலான பரம்பொருள். இது பரமேஸ்வரன் சொன்ன வாக்கியம்.

44. சாஸ்த்திரங்கள் என்னும் புஷ்பத்திலிருந்து மிகவும் சுவையான தேன் போன்ற விஷயங்களை நாம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அவைகளே நம்மை நல் வழிப்படுத்தும்.

45. பெருங்காற்றின் வேகத்திற்கேற்ப புற்கள் அசைவது போன்று

மஹாவிஷ்ணுவின் வசத்தில் எல்லா பிராணிகளும் உள்ளன. எல்லாவற்றையும் அறிந்தவனாயும், கருணை உள்ளம் கொண்டவனாயும் இருக்கும் சர்வேஸ்வரனான ஸ்ரீமந் நாராயணன், நாம் மோக்ஷம் அடைய விரும்பினால், நம்மிடம் 'என்னை காப்பாற்று பெருமானே' என்னும் ஒரே ஒரு வார்த்தையை மட்டும் எதிர் பார்க்கிறான்.

46. தன்னிடம் மிகுந்த காதல் கொண்ட கணவனை பதிவிரதையான மனைவி அனுபவிப்பதை போன்றும், நெடுநாள் தவமிருந்து பிறந்த குழந்தையின் இடத்தில் தாயார் மிகுந்த பாசம் வைப்பது போன்றும், நாம் (அர்ச்சாவதாரத்தில்) ஆலய விக்ரகங்களில் பெருமானை மகிழ்ந்து கொண்டாடி அனுபவிக்க வேண்டும்.

47. தத்வம், இதம், புருஷார்த்தம் என மூன்றையும் ஆசார்யர் மூலமாக நாம் தெளிவாக அறிய வேண்டும். இதில் தத்வம் என்றால், 'எது உண்மையான பரம் பொருள்?' எனும் அறிவு. இதம் என்றால், 'நமக்கு நன்மையளிக்கும் நல்லது'. புருஷார்த்தம் என்றால், 'தத்வத்தினால் அறிந்த மோக்ஷம்'. அதாவது என்றுமே ஆனந்தத்திற்குக் குறைவில்லாத மோக்ஷமடைவதாகும்.

48. இந்த புவியில் கள்ள வாழ்க்கை வாழும் நம்மை கை தூக்கி கரை ஏற்றிவிட, நம்முடைய சரணாகதியை எதிர்பார்க்கிறான் பகவான். நாம் அவனிடம் சரணடைந்தவுடன், கை தூக்கி விட்டு காப்பாற்றுகிறான் பகவான்.

49. ஒரு ஜீவன் ஏதோ ஒரு பிறவியில், தெரிந்தோ தெரியாமலோ செய்த நல்ல காரியம், இப்பொழுது பலன் அளிக்க தொடங்கியுள்ளதால், அந்த ஜீவனுக்கு ஆசார்ய சம்பந்தமும், சரணாகதி செய்யும் வாய்ப்பும் இந்த பிறவியில் கிடைக்கிறது.

50. சரணாகதி செய்த பின்னரும் துன்பங்கள் உண்டாகின்றன என்றால், நாம் அது குறித்து வருந்தத்தக் கூடாது. ஏனென்றால் நாம் செய்துள்ள தீவினைகளின் பலனை அனுபவித்துத்தான் ஆகவேண்டும். நம் குற்றங்களுக்கு ஏற்ப சிறிய தண்டனை அளித்து, நம்மை புனிதராக்கி நல் வழி காட்டுகிறான் எம்பெருமான்.

51. தயக்கம், அந்தஸ்து, கௌரவம் முதலியன பாராமல் பணிவுடன், குருவிடம் எல்லா சமயத்திலும் மரியாதையாக அவரைப் பணிய வேண்டும் எனும் வழிமுறை கீதையில் கண்ணனால் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இதை புரிந்துக் கொண்டு நாம் அர்ஜுனனை போல், கண்ணன் திருவடியை பற்றிக் கொள்ள வேண்டும்.

52. கருணை உள்ளம் கொண்ட கண்ணன் அறியாமை இருளகற்ற பகவத் கீதை எனும் தீபச்சுடரை கீதாசார்யன் என்னும் ஆசார்யனாக உலகில் ஒளி ஏற்றினான்.

53. உயர் பதவி என்றால் மோக்ஷம் தான். அதனை நம்மை போன்றவர்கள் சொந்த முயற்சியினால் அடைந்து விட முடியாது. அதற்கு ஒரு ஆசார்யனின் துணை வேண்டும். ஆசார்யரின் துணை கொண்டு, ப்ரபத்தி என்னும் சரணாகதி செய்வதினால் மட்டும் தான் மோக்ஷம் கிடைக்கும்.

54. ஆசார்யனை அணுகுவது, ஸம்பிரதாய விஷயங்களை தெரிந்து கொள்வது, அதில் முழுமனதுடன் ஈடுபடுவது, ஆசார்யனுக்கு கைங்கர்யம்

செய்வது என்பன நாம் அனைவரும் கடை பிடிக்க வேண்டியவை ஆகும்.
55. உடல் வேறு, ஆத்மா வேறு. உடல் அழியும், ஆத்மா அழியாது.
பகவானிடம் நாம் சரணடைந்தால், அழியாத ஆத்மா ஸம்சாரத்திலிருந்து
விடுபட்டு, ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் நல் வாழ்க்கையை நிரந்தரமாக
அனுபவிக்கும்.

56. தர்மம் செய்பவன் ; வாங்குபவன் எதிர்பாராத அளவு தானம் செய்வது
போல; குழந்தை, திருமணம், செல்வம் என்று நிலையற்ற சிறிய
பலன்களுக்கு நாராயணனை நாம் அணுகும் போது, கொடை வள்ளலான
நாராயணன் நிலையான மோக்ஷத்தையே தருகிறான்.

57. மோக்ஷமாகிய நித்ய ஆனந்தம் பெற அதாவது பகவானை
அடைவதற்கு, ஆசார்யன் மூலம் பகவானின் திருவடிகளில் வீழ்ந்து
பணிந்து இந்த ஆத்மாவை ஏற்றுக்கொள்ளும் படி வேண்டி, ஆத்மாவை
சமர்ப்பித்தலே (சரணாகதி/பரந்யாசம் செய்தலே) ஒரே வழியாகும்.

58. சாஸ்திரங்களே நாம் செய்யும் நல்ல காரியங்களுக்கு அச்சாரங்கள்.
நல்ல வழியும், தீய வழியும் சாஸ்திரம் எனும் விளக்கின் ஒளி கொண்டு
நாம் அறிதல் வேண்டும்.

59. சாஸ்திரங்களில் பொதிந்துள்ள நல்ல கருத்துக்களை உலகில்
எல்லோரும் அறிய வேண்டும். அதன் மூலம் அவர்கள் நற்கதி அடைய
வேண்டும் எனும் உயர்ந்த நோக்கத்தில் தான் பெருமாள்,
ஆழ்வார்களையும், ஆசார்யர்களையும் அவதரிக்கச் (பிறக்க) செய்தான்.
60. பல பிறவிகள் கடந்து, சிந்திக்கும் திறன் பெற்ற மனித பிறவியானது
கிடைத்துள்ளது. இந்த மனித பிறவியை வீணடிக்கக் கூடாது. அரிதான
இந்த பிறவியில் பகவத் விஷயங்களில் ஈடுபட்டு, ஆசார்யன் மூலம்
மோக்ஷம் பெற்று பயனுடையதாக்கிக் கொள்ள முயற்சி எடுக்க வேண்டும்.

61. நல்ல உணவு வகைகள் தொடர்ச்சியாக உண்டு வந்தாலும், அதில்
கலக்கும் ஒரு துளி விஷம் உடனடியாக வீர்யத்தை காண்பித்து நம்மை
செயலிழக்கச் செய்கின்றது. அது போன்று நல்ல விஷயங்களில்
ஈடுபாட்டுடன் இருந்து வந்தாலும் சில சமயம் துர்போதனைகளால் மனம்
கலங்கி விடுகின்றது. அத்தகைய கலக்கம் வராமல் ஆசார்யன் மூலம்
பகவான் நம்மை காப்பாற்றுகின்றான்.

62. தாயின் கருவிலிருந்து பிறந்தால் மட்டும் பிறவி பயனடையாது. தாய்
போன்று பரிவு காட்டும் ஒரு குருவினிடம் நம்மை அணுக வைத்து அதன்
மூலம் தத்துவங்களையும், நல்ல விஷயங்களை அறியும் படி செய்கிறான்
பகவான்.

63. எவர்களின் உபதேசம் நமக்கும் நன்மையளிக்கின்றதோ, எந்த ஒருவர்
தன்னலம் கருதாது பிறர் நலம் கருதுவாரோ, சம்பந்தாய விஷயத்தில்
தெளிந்த ஞானத்துடன் எவர் விளங்குகிறாரோ, அவரே நமக்கு
ஆசார்யராகத் திகழ்கிறார்.

64. உலகின் சிற்றின்ப இம்மைப்பயனுக்காக ஆசை கொண்டிருந்த நாம்
அது நிலையற்றது எனத் தெரிந்து, பேரின்பப் பயனுக்காக (
மோக்ஷத்திற்காக) முயற்சிக்க வேண்டும்.

65. நாம் நமது குற்றங்களை [பாபங்களை] நினைத்து வருந்தி இனி,

அதுபோன்று செய்ய மாட்டோம் என்பதாக ஒரு ஆசார்யரின் மூலமாக எம்பெருமான் இடத்தில் உறுதியளித்து, சரணடைய வேண்டும்.

66. ஆசார்யனிடம் நாம் பயிலுவதை கடை பிடிக்க வேண்டும். ஆனால் எப்படி கடைபிடிப்பது ? என்றால் முதலில் மனதை அமைதிப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். காமக்ரோதங்களை க்ரமமாக (GRADUAL) குறைக்க வேண்டும். உபதேசங்களை அவ்வப்பொழுது நினைத்துக் கொண்டு பழக வேண்டும். இந்த எண்ணம் வருவதற்கு பெருமாள் நல்லதொரு சூழ்நிலையை(environmental Situation) தன் பக்தர்களுக்கு உருவாக்கித் தருகிறான்.

67. ஒரு நோயாளியை மருத்துவர் கருணையுடன் நோயை கண்டறிந்து அதற்கான மருத்துவம் செய்து சரிசெய்கின்றாரே, அது போன்றுதான் ஆசார்யனும். எம்பெருமான் நம்முடைய குற்றங்களை பார்த்து நம்மை ஒதுக்காமல் ஆசாரியன் மூலமாக நம்மை சரணாகதி/மோகூத்திற்கு வழி காட்டுகிறார். இதற்கு நாம் நன்றி பாராட்டாவிட்டால் நம் பிறவி வீணாகிவிடும்.

68. ஆரோக்யமான தேகம், நல்ல சூழ்நிலை, சிறந்த ஆசார்யன், அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை, வேண்டிய தினத்தில் மோகூமாகிய பலன் இதையெல்லாம் அருளுபவன் பகவான். குறைப்பட்டுள்ளாமல், கிடைத்த வாய்ப்பை நன்கு பயன்படுத்திக்கொண்டு சந்தோஷமான மனநிலையுடன் வாழ வேண்டும்.

69. சரணாகதியில் நம்பிக்கை கொள்வது கடினம். நம்பிக்கை கொண்டு அதைச் செயல்படுத்துவது அதை விட கடினம்.

70. எம்பெருமானே எல்லாம். நம்மைக் காப்பாற்ற அவனை விட வேறு எவரும் இல்லை. நாம் இனி பிறவாமல் இருக்க, நம் ஆத்ம அமைதியை தருபவன் அவன் ஒருவனே.

71. ஆசார்யன் கூறிய படி மனம், மெய், வாக்கு இம்மூன்றையும் ஒருமுகப்படுத்தி இறைவன் திருவடியில் அடிபணிந்து தன்னைக் காப்பாற்றும் பொறுப்பை இறைவனிடம் ஒப்படைப்பதே சரணாகதி ஆகும்.

72. எப்படியோ வாழ்ந்த நாம் ஒருவழியாக மனம் திருந்தி, பகவானின் கருணையாலும், குருவின் அருளினாலும் சரணாகதி எனும் ஆத்ம சமர்ப்பணம் செய்து மோகூம் அடைகிறோம்.

73. “எம்பெருமானே இதுவரையிலும் உன் பெருமை, சாஸ்திரங்களின் பெருமைகளை அறியாமல் இருந்தேன். உன் கருணையால் அவற்றை அறிந்த நான், இனி இந்த உடலில் உயிர் உள்ளவரை (அதாவது என்னை நீ மோட்சம் அழைத்துச் செல்லும் வரை) தவறான பாதையில் செல்ல மாட்டேன். இதுவரை நான் செய்த தீவினைகளை நீ மன்னித்து விட வேண்டும்.” என்று பெருமானிடம் ஆசார்யன் துணை கொண்டு நாம் செய்யும் ஒப்பந்தமே (agreement) சரணாகதி ஆகும்.

74. பஞ்ச ஸம்ஸ்காரம் என்பது நம் தேகத்திற்கு நன்மை அளிக்கிறது. சரணாகதி/ப்ரபத்தி என்பது நம் ஆத்மாவிற்கு நன்மை அளிக்கிறது.

75. ஆசார்யன் துணை கொண்டு ஜீவன் தன் ஆத்மாவை பரமாத்மாவிடம் திரும்பக் கொடுத்தல்/சமர்ப்பணம் செய்தல் சரணாகதி என்பதாகும்.

76. ஒரு ஜீவன் ஆத்ம ஸமர்ப்பணம் செய்வதால், அந்த பிறவியின் இறுதியில் ஸம்ஸாரத்திலிருந்து விடுபட்டு மறு பிறவியின்றி ஸ்வைகுண்டத்தை அடைகிறான்.

77. ஆசார்யன் என்பவர் பெருமானைப் பற்றியும், நம்மைப் பற்றியும் நன்கு புரிய வைத்து, பெருமானிடம் நாம் சரணாகதி செய்ய நம்மை தயாராக்குகிறார்.

78. பக்தி யோகம் செய்ய முடியாதவனுக்கு ப்ரபத்தி மிக எளியது. மூச்சு விட துன்பப்படும் ஒருவனுக்கு, 10,000 எழுத்துக்கள் கொண்ட மந்திர ஜபம் எப்படி செய்ய முடியாதோ, அது போல, ஸம்சாரத்தில் இருப்பவனுக்கு பக்தி யோகம் செய்வது கடினம். சரணாகதி மிக எளியது.

79. சரணாகதி செய்த பின், நாம் பழக்க தோஷத்தினால் தெரிந்தே சில சமயம் தவறு செய்ய நேரிடுகிறது. சரணாகதன், பெரிய தவறாக செய்தாலும், சிறிய தண்டனை அளித்து, மோக்ஷத்தைத் தடையில்லாமல் பெறுவதற்கு பகவான் உதவி செய்கிறான்.

80. நீதிவழி நடக்கும் அரசன் தன் பிள்ளையே குற்றவாளியாக இருந்தாலும் தண்டனை அளிக்கிறான். ஆனால் பொது ஜனங்களைப் போன்று கடுமையான தண்டனையாக இல்லாமல் ராஜகுமாரனுக்குக் குறைவான தண்டனை அளிப்பது ராஜநீதி. அது போன்று சரணாகதி செய்த பின்பு, நாம் தெரிந்து செய்யும் அபராதங்களுக்கு, பகவான் எளிய தண்டனை அளித்து, மோக்ஷத்தைத் தடையில்லாமல் பெறுவதற்கு உதவி செய்து, நம்மை ஏற்றுக் கொள்கிறான்.

81. சரணாகதி செய்த பின் தெரிந்தே பாபங்கள் செய்ய நேரிட்டால் அனுதாபப்பட்டு, ப்ராயச்சித்தம் செய்தல் வேண்டும். இல்லையேல் பகவான் அளிக்கும் தண்டனையை (துன்பத்தை) அனுபவிக்க வேண்டும்.

82. துன்பம் விளைவிக்கக் கூடிய கொடிய விஷமானது சிறிதளவு போதுமானது. ஆனால் அந்த விஷத்தை முறிக்க, சாப்பிடும் மருந்து பல மணி நேரம் கழித்தே அவனைக் காப்பாற்றுகிறது. அது போல, சதுபதேசம் பலிக்க சில காலம் ஆகும். மாசுபடுத்த ஒரு நிமிடம் போதும். ஆனால் அந்த மாசினை அகற்ற பல மணி நேரம் தேவை. இது போலத் தான் சதுபதேசம் பலிக்க பல நாட்கள் ஆகின்றன.

83. “சரணாகதிக்குப் பின் மோக்ஷம் வரை இருக்கும் காலத்தை சந்தோக்ஷமாக வாழ வேண்டும்”. நமக்கு நடப்பனவற்றை நாம் செய்த புண்ய/பாபத்தின் பலன் என்று புரிந்துகொண்டு, சந்தோக்ஷமாக ஏற்றுக்கொண்டு பொறுமையுடன் வாழ வேண்டும்.

84. ஒரு தாய், தன் குழந்தைக்கு வேண்டியதை பார்த்துப் பார்த்து கவனமாக அனைத்தையும் செய்வது போல, சரணாகதன் (ப்ரபன்னன்) என்பவன், ப்ரீதியோடு பெருமானுக்கும், பாகவதர்களுக்கும் கைங்கர்யம் செய்தல் வேண்டும்.

85. சரணாகதன் (ப்ரபன்னன்), பலன் எதிர்பார்க்காமல் பகவத் கைங்கர்யத்தில் ஈடுபடுதல் வேண்டும்.

86. சரணாகதன் (ப்ரபன்னன்), பாகவத அபசாரம் செய்யாமல் ஆசார்யன் கூறிய படி வாழ்தல் வேண்டும்.

87. சரணாகதன் (க்ருத க்ருத்யன், ப்ரபன்னன்) பகவானின் மேல்

மஹாவிசுவாசம் அபிவிருத்தி ஆக ரஹஸ்ய மந்திர ஜபம் மற்றும் அர்தானுஸந்தானம் செய்தல் வேண்டும். இவ்வாறு செய்வதினால் மந்த விசுவாசம் உள்ளவன் மகா விசுவாசம் உள்ளவனாக ஆகின்றான்.

88. மரணமடையும் போது காலம், நேரம், இடம், நல் வழி என்று எந்த விதமான நியமமும் இல்லாமல் சரணாகதி அடைந்தவன் எப்படி இறந்தாலும் அவனுக்கு கட்டாயம் வைகுந்தப்பதவியை அளிக்கிறான் ஸர்வேஸ்வரனான ஸ்ரீமன் நாராயணன்.

89. நல்ல நிலையில் இருக்கும் பொழுது நல்ல விஷயங்களை நினைப்பது கடினம், நினைப்பதுமில்லை. சரணாகதனுக்கு , மரிக்கும் தருவாயில், கல்லைப்போல கட்டையைப்போல கிடக்கும் அந்த நிலையிலும், பகவானின் நினைவு வர அனுக்கிரஹம் செய்கிறான் கருணாமூர்த்தியான பகவான்.

90. நம்முடைய உடலில் முக்கியமான 101 நாடிகள் உள்ளன என்கின்றன வைத்திய சாஸ்திரங்கள். அவற்றினுள் 100 நாடிகள் கீழ்நோக்கியும், ஒரே ஒரு நாடி மேல் நோக்கி தலை வரை செல்கின்றது. உயிர் பிரியும் போது ஒருவனின் உயிர் கீழ்நோக்கிய 100 நாடிகளில் ஒன்றின் வழியாகச் சென்றால் அவனுக்கு கட்டாயம் மறுபிறவி உண்டு. ஆதலால் சரணாகதி செய்தனுக்கு மேல் நோக்கிய நாடி வழியாக உயிரை விடுத்து மோக்ஷம் அடைய பெருமாள் உதவி செய்கிறான்.

91. ஒரு ஜீவன் மோக்ஷத்திற்கு செல்லும் வழி அர்ச்சிராதி மார்க்கம் எனப்படும். அர்ச்சிஸ் அதாவது ஒளியை முதலாக கொண்ட மார்க்கம் என்பதால் அர்ச்சிராதி மார்க்கம் எனப்படும்.

92. சரணாகதி அடைந்த ஜீவன் மரணமடைந்தவுடன், அர்ச்சிராதி மார்க்கம் வழியாக இந்த மூல ப்ரக்ருதியின் எல்லையை கடந்து விரைவு என்னும் புண்ணிய நதியில் நீராடி, எஞ்சியிருக்கும் பாவங்களையும் கழித்து, தெய்வீக நிலை பெறுகிறான்.

93. ஒளி வீசும் ரத்தினத்தில் மாசு படிந்தது என்றால், அதன் ஒளி தெரியாதன்றோ. ரத்தினத்தில் மறைத்துள்ளவற்றை ஒருவன் அதை துடைத்தால் தானாக அதுச் சுடர் விடும். அது போன்றே, ஜீவனாகிய ரத்தினம் ஸம்சாரச் சேற்றில் மாசடைந்துள்ளது. அதை துடைத்து பரமாத்மா அவனை ஒளி வீசச் செய்கின்றான்.

94. சரணாகதி செய்துக் கொண்ட ஜீவன் மட்டுமே, இறந்த பின்பு அர்ச்சிராதி வழியாக சென்று வைகுண்டதின் எல்லையில் உள்ள விரைவு நதியைக் கடந்து வைகுண்ட லோகத்திற்குள் நுழைந்து எல்லையில்லா பேரின்பம் அடைகிறான்.

95. பரமபதத்திற்குச் சென்ற ஜீவனை நெடுநாள் தோழனைப் போன்று, மிகவும் பிரியத்துடன் அனந்தன், கருடன், விஷ்வக்சேனர் முதலானவர்கள் வரவேற்கின்றனர்.

96. பாசமுள்ள தாய், தந்தையர் குழந்தையை மடியில் வைத்து கொஞ்சி மகிழ்வதுப் போல, பரமபதத்தில் ஜீவனை பரமாத்மா மடியில் வைத்து கொஞ்சுகிறான்.

97. குழந்தையின் மகிழ்ச்சிக் கண்டு தாய், தந்தையர் உகப்பதுப்போல, பரமபதத்தில் ஜீவனைக் கண்டு பெருமானும், பிராட்டியும் சந்தோஷம்

அடைகிறார்கள்.

98. பின்னால் விளையும் தீமை அறியாமல் குழந்தைகள் விபரீத விளையாட்டு விளையாடுவதைக் கண்டு தாய், தந்தையர் வருந்துவதுப் போன்று ஸம்ஸாரத்தில் மகிழும் நம்மைக் கண்டு பெருமாள், பிராட்டி வருத்தமுருகின்றனர்.

99. மஹாலக்ஷ்மியை விட்டு ஒரு பொழுதும் பிரியாத ஸ்ரீமன் நாராயணனே இந்த ஜகத்திற்கு ஆதி காரணம்.

100. பகவான் ஸ்ரீமன் நாராயணனே எல்லா ஜீவன்களையும், வஸ்துக்களையும் தன் ஸங்கல்பத்தாலேயே ஆள்கின்றான்.

101. பகவான் ஸ்ரீமன் நாராயணனை புருஷோத்தமன் என்று ஒருவன் அறிந்து கொண்டான் என்றால், உலகில் அவசியம் அறிய வேண்டிய அனைத்தையும் அறிந்தவன் ஆகின்றான்.

102. லட்சுமிநாதன் உலகின் அனைத்து பொருட்களிலும், ஜீவ ராசிகளிலும் அந்தர்யாமியாக உள்ளான்.

103. சாஸ்திரம் சொன்ன வழியில் பகவானை ஆராதிப்பது தான், நாராயணன் அருளைப் பெறும் வழியாகும்.

104. லக்ஷ்மிநாதன் எல்லா பொருட்களிலும் உள்ளும், புறமும் நிறைந்திருப்பதினாலே, அந்தப் பொருளைக் குறிப்பிடும் சொற்களின் பொருள் அவனையாகிறான்.

105. பகவானுக்கு எல்லையற்ற குணங்கள் இருப்பினும் ஞானம், சக்தி, பலம், ஐஸ்வர்யம், வீர்யம், தேஜஸ் ஆகிய ஆறு குணங்கள் மிக முக்கியமாக விளங்குகின்றன.

106. முதலில் பிரமனை படைத்த பகவான், கருணையுடன் அவனுக்கு வேதங்களை உபதேசித்தான். பின்னர் அவன் மூலமாக பிரபஞ்சத்தை படைத்தான்.

107. மோக்ஷானந்தத்தை விரும்பும் ஜீவன், ஆசார்யனை சரணடைய வேண்டியது. முதல் ஆசார்யன் ஸ்ரீமன் நாராயணன்

108. உண்மை அறிவு பெற்ற ஸாதுக்கள், எம்பெருமானையே தந்தையாகவும், தாயாகவும், சகோதரனாகவும், ஆதாரமாகவும், தோழனாகவும், அடையப்படும் பலனாகவும் கொண்டு பெருமானையே சரணடைகின்றனர்.

109. பிறக்கும் போது பகவானின் அருள் (ஜாயமானகடாக்ஷம்) பெற்றவர்கள், ஸத்வ குணம் கொண்டவர்களாக வளர்ந்து, மோக்ஷத்திற்கான வழி முறையை செய்து, மோக்ஷம் அடைகின்றனர்.

110. பக்ஷபாதம் இல்லாத பகவான், நாம் மோக்ஷம் அடைய, அவனிடம் நாம் சரணடைய வேண்டும் என்னும் எளிய சாதனத்தை எதிர்பார்க்கிறான். நம்மை அவனிடம் சரணடைய வைத்து, நமக்கு மோக்ஷம் அளிப்பதும் அவனே.

111. கருணையே வடிவான பெருமாள், ஸம்ஸாரத்தில் தூங்கி கொண்டு இருக்கும் நம்மை தட்டி எழுப்பி, ப்ரபத்தி என்னும் நல்வழி காட்டுகிறான்.

112. பெருமாள், சரணாகதன் விரும்பிய காலத்தில் ஸம்ஸாரக்

கடலிலிருந்து கரையேற்றி மோகூடம் பெறுமாறு செய்து காப்பாற்றுகின்றான்.

113. உலகில் அதர்மம் தலை எடுக்கும் போது, பகவான் பல்வேறு திருமேனிகளுடன் பற்பல அவதாரங்களைச் செய்து உலகில் அதர்மத்தை அழித்து தர்மத்தை நிலைநாட்டுகிறான்.

114. மிக மேன்மை உடைய பகவான், அவதாரங்கள் எடுக்கும் பொழுது வேடன் வானரம் போன்றோர் துணை கொண்டு, தாழ்ந்தவர்களுடன் வேற்றுமையின்றி கூடிக் கலந்து பழகுகிறான். இதுவே சௌசீல்ய குணம் என்பதாகும்.

115. பயத்தால் பெருமாளிடம் செல்லாமல் விலகி நிற்கும் நம்மை காக்க, பகவானே சிறந்த ஆசார்யனாக வடிவு கொண்டு, உண்மை பொருளை உபதேசம் செய்து மோகூடம் பெற வழிவகுக்கிறான்.

116. பெருமானின் திருமேனியை சேவித்தால் பாபங்கள் ஒழிந்து போகின்றது.

117. குள்ளமான ஒருவன் தானே பழங்களை பறிக்க முடியாத காரணத்தால் உயரமான ஒருவனை பறித்துத் தரச் சொல்லி பழங்களை சாப்பிடுகிறான். அது போல நாம் பகவானின் துணை கொண்டு அவனிடம் சரணடைந்து மோகூடம் பெற முயல வேண்டும்.

118. சரணாகதி செய்பவன் பெருமாள் திருவுள்ளத்திற்கு எதிரான செயலைச் செய்வதில்லை என்று உறுதி கொள்கிறான். இதுவே சரணாகதியின் ஒரு அங்கமான ப்ராதிசூல்ய வர்ஜனம் எனப்படும்.

119. சரணாகதி செய்பவன் பெருமாள் திருவுள்ளத்திற்கு மகிழும் செயலை மட்டும் செய்வது என்று உறுதி கொள்கிறான். இதுவே சரணாகதியின் ஒரு அங்கமான ஆனுகூல்ய ஸங்கல்பம் எனப்படும்.

120. சரணாகதி செய்பவன் பெருமானின் உதவியை நாடி, வேறு வழி மேற்கொள்ள சக்தி இல்லாமையை தெரிவித்து பெருமானின் கருணையை வேண்டுகிறான். இதுவே சரணாகதியின் ஒரு அங்கமான கார்ப்பண்யம் எனப்படும்.

121. சரணாகதி செய்பவன் பலன் பெறுவதில் (மோகூடம் அடைவதில்) ஐயம் இன்றி, சரணாகதி நிச்சயமாக பலனைத் தரும் என்று நம்பிக்கை கொள்கிறான். இதுவே சரணாகதியின் ஒரு அங்கமான மஹா விச்வாசம் எனப்படும்.

122. சரணாகதி செய்பவன் பெருமானையே மோகூடம் பெற வழியாக இருந்து காக்க வேண்டும் என்று ப்ரார்த்திக்கின்றான். இதுவே சரணாகதியின் ஒரு அங்கமான கோபத்ருத்வ வரணம் எனப்படும்.

123. சரணாகதி செய்பவன் எல்லையற்ற சக்தி உடைய பெருமாளிடம் தன்னை காக்கும் பொறுப்பை சமர்ப்பிக்கின்றான். இதுவே பரஸமர்ப்பணம் / சரணாகதி / பரந்யாஸம் எனப்படும்.

124.பதிவிரதையான ஸ்திரி ஏனைய மனிதனை மனதாலும் நினையாது தன் கணவனையே தெய்வமாகக் கொண்டிருத்தல் போலே, சரணாகதி செய்தவர்கள் ஸ்ரீமந்நாராயனனையே வழி பட வேண்டும்.

125.சரணாகதி செய்தவர்கள் பகவானுக்கும், பகவானின் பக்தர்களுக்கும் கைங்கர்யம் செய்து அடிமையாக இருக்க வேண்டும்.

126.சரணாகதி செய்தவர்கள் பகவானின் பாகவதர்களையே எப்பொழுதும் தங்கள் தலைவனாக கருத வேண்டும்.

127.சரணாகதி செய்தவர்கள் பெருமானை அபசாரம் செய்யும் மனிதர்களைக் கண்டால் பாம்பைக் கண்டாற்போல் தூரத்தில் விலகி நிற்க வேண்டும்.

128.சரணாகதி செய்தவர்கள் தங்கள் இந்திரியங்களை வீணாக்காமல், பகவத் பாகவத கைங்கர்யங்களைச் செய்து கொண்டு தங்கள் வாழ்நாட்களைக் கழிக்க வேண்டும்.

129.பெருமாள் திருவடியில் சரணாகதி செய்தவர்களுக்கு, மரணத்தில் உத்தராயணம், சுக்லபக்ஷம், பகலில் மரணம் போன்ற எந்த காலவரையறையும் கிடையாது. எப்படி பட்ட மரணம் ஏற்பட்டாலும் அவர்கள் மோக்ஷம் அடைவதில் ஐயம் இல்லை.

130.சரணாகதி செய்தவன் மரணம் அடைந்த பின், அர்ச்சிராதி மார்க்கம் வழியாக பகவானாலேயே ஸ்ரீவைகுண்டத்திற்கு அழைத்துச் செல்லப்படுகின்றான்.

131.எம்பெருமான் தன் அடியார்கள் மேல் கருணை கொள்வதையே தனக்குச் சிறந்த தருமமாக கருதுகின்றான். இந்த உண்மையை பகவான், தன் வாயினாலேயே வராஹ அவதாரத்திலும், ராமாவதாரத்திலும், கிருஷ்ணாவதாரத்தில் கீதையிலும் வெளியிட்டுள்ளான்.

132.அறிவுள்ள சேதனர்கள் மற்றும் அறிவற்ற அசேதனங்கள் அனைத்தையும் தனது உடைமையாகக் கொண்டவன் பகவான்.

133.பகவான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் ஒருவனைக் காப்பாற்ற நினைத்து விட்டால், மற்ற தெய்வங்களை நாட வேண்டிய அவசியமில்லை .

பகவானே ஒருவனைக் தண்டிக்க நினைத்து விட்டால் மற்ற தெய்வங்களை நாடுவதில் பயனில்லை.

134.தாபங்கள் மூன்று வகை,

1) ஆத்யாதமிகம் – தலைவலி, ஜலதோஷம், காமம், கோபம், பயம் போன்ற துன்பம்.

2) ஆதிபௌதிகம் – மிருகம், பக்ஷி, மனிதர் முதலிய பூதங்களால் வரும் துன்பம்.

3) ஆதிதைவிகம் – குளிர், சூடு, மழை, காற்று முதலியவற்றால் வரும் துன்பம்.

அனைத்து தாபங்களையும் எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் ஒருவனே போக்கி அருள் புரிகிறான்.

135.ரஸாயனம் (tonic-Syrup) முதலில் நோயை நீக்கி, பின் வலிமையையும் உண்டாக்கும். அது போல, பக்தியானது சரணாகதி செய்ய விரும்புவோருக்கு முதலில் சரணாகதியை செய்விக்கும் மருந்தாகவும், சரணாகதி செய்த பின் அந்த பக்தியே சிறந்த பொழுது போக்காகவும் விளங்குகிறது.

136. கருணையுடைய ஆசார்யர்கள், நம்மைக் காப்பதை தங்கள் பொறுப்பு என்று ஸம்ஸாரத்திலிருந்து நம்மை காப்பாற்றுகின்றனர்.

137. ஆசார்யர்கள் தத்துவங்களையும், அர்த்தங்களையும் நமக்கு விளக்கி, நம் மனம் எதிலும் கலங்காதவாறு நல்லறிவு பெற உதவி புரிகின்றனர்.

138. ஆசார்யர்கள் எம்பெருமான் விரும்பி எதிர்பார்க்கும் சரணாகதியை நாம் பின்பற்ற உதவி புரிகின்றனர்.

139. நம்மை மறுபிறவியிலிருந்து காப்பாற்றி, நமக்கு மோகூடம் பெற்றுத்தரும் ஆசார்யர்களுடைய ஸம்ப்ரதாயத்தில் ஈடுபட்டு, அவர்களை பின்பற்றுவது நாம் செய்த பாக்கியமே.

140. அம்ருதத்தை விட சிறப்பான, மோகூடம் அளிக்கும் பெருமானின் திருவடிகளை நம் ஆசார்யர்கள் நமக்கு காட்டிக்கொடுக்கின்றனர்.

141. ஒரு ஜீவன் (சேதனன்) மோகூடம் பெறுவதற்கான காரணம், எம்பெருமானது அருள் மட்டுமே ஆகும்.

142. ஜீவர்களாகிய நாம் எம்பெருமானின் அருளைப் பெறுவதற்கு சேதனம், அசேதனம், ஈசுவரன் என்ற மூன்று தத்துவங்களை அறிந்து, அதன் மூலம் உபாயத்தை கடைபிடிக்க வேண்டும்.

143. திருமந்திரம், த்வயம், சரமஸ்லோகம் ஆகிய மூன்று ரஹஸ்யங்களையும் அர்த்தத்துடன் அறிந்து, மோகூட பெரும் வழியை கடைபிடித்தால் ஸம்ஸாரதிலிருந்து விடுபடலாம்.

144. பரிசுத்தமானதும், ஒருவராலும் இயற்றப்படாததுமான வேதத்தால், எம்பெருமான் போற்றப்படுகின்றான்.

145. பாகவதர்களை எம்பெருமானைவிட சிறந்தவராக நம் ஆசார்யர்கள் போற்றுகின்றனர்.

146. எம்பெருமானின் திருவடிகளே அவனை அடையும் வழி. அவ்வாறு மோகூடம் அடைந்த பின் அனுபவிக்கும் பலனாகவும் இருப்பது அவன் திருவடிகளே ஆகும்.

147. சரணாகதி செய்த பின், பகவத் அனுபவத்துடன் வாழ்தல் ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் வாழும் நித்யஸூரிகளுடைய வாழ்வை போன்றதேயாகும்.

148. சரணாகதன் கடைப்பிடிக்கவேண்டிய எட்டு ஆத்ம குணங்கள் கருணை, பொறுமை, பொறாமையின்மை, பரிசுத்தம், வருந்தாமை, நன்மையை நினைத்தல், லோபமின்மை, ஆசையின்மை ஆகும்.

149. ஜீவனை ஸம்ஸாரத்தில் சுழலவைப்பவை: 1. இம்மை பயன் விரும்பி செய்யும் செயல்கள் மற்றும் 2. சாஸ்திரங்களில் விலக்கப்பட்ட செய்யக்கூடாத காரியங்களை செய்வதும் ஆகும்.

150. மோகூடம் விரும்புவன் அறிய வேண்டியவை:-

1. ஸம்ஸ்க்ருத வேதம்,
2. திராவிட வேதம் (ஆழ்வார்கள், ஆசார்யர்களின் ஸ்ரீஸூக்திகள்)
3. இதிகாசங்கள் (ராமாயணம் & மஹாபாரதம்)
4. ஸாத்விக புராணங்கள் (விஷ்ணு புராணம், நாரத புராணம், ஸ்ரீமத் பாகவத புராணம், கருட புராணம், பத்ம புராணம், வராஹ புராணம்).

151. பெருமானின் பஞ்ச ப்ரகாரம்:-

1. பர 2. வ்யூஹ 3. விபவ 4. அந்தர்யாமி 5. அர்சை.

152. பெருமானின் நான்கு வ்யூஹ மூர்த்திகளும், பன்னிரெண்டு வ்யூஹ அவதாரங்களும்:-

1. வ்யூஹ வாசுதேவன் – கேசவ, நாராயண, மாதவ.
2. ஸங்கர்ஷணன் – கோவிந்தன், விஷ்ணு, மதுஸூதனன்.
3. ப்ரத்யும்நன் – த்ரிவிக்ரமன், வாமனன், ஸ்ரீதரன்.
4. அநிருத்தன் – ரிஷிகேஷன், பத்மநாபன், தாமோதரன்.

153. பகவானின் ஆறு குணங்கள் :-

ஞானம், பலம், ஐஸ்வர்யம், வீர்யம், சக்தி, தேஜஸ்.

154. நான்கு யுகங்களில் பெருமாளின் நிறம்:-

கிருத யுகம் – வெள்ளை நிறம்

த்ரேதாயுகம் – பொன் நிறம்

துவாபர யுகம் – பச்சை நிறம்

கலி யுகம் – கருப்பு நிறம்.

155. ஸ்ரீமந்நாராயணனே

1. ஐஸ்வர்யம்(ஜீவன் அசேதன பொருட்களை அனுபவித்தல்) ,

2. கைவல்யம்(ஜீவன் தன்னை தானே அனுபவித்தல்),

3. மோக்ஷம் (ஜீவன் பகவானை அனுபவித்தல்)

எனப்படும் மூன்று வித பலன்களையும் நமக்கு அருளுகிறான்.

156. நாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய முக்கியமான மூன்று விஷயம்:-

1. பரத்தத்துவம் (உயர்ந்த உண்மைப்பொருள்) – ஸ்ரீமந்நாராயணன்.

2. பரமஹிதம் (அடையப்படும் வழி) – பெருமாளிடம் சரணாகதி செய்தல்.

3. பரமபுருஷார்த்தம் (அடையப்படும் பொருள்) – மோக்ஷம் அடைந்து பெருமானை அனுபவித்தல்.

157. பகவான் தன் ஸங்கல்ப சக்தியினால் நித்ய விபூதி (ஸ்ரீவைகுண்டம்) மற்றும் லீலா விபூதி (ப்ரக்ருதி) இரண்டையும் நடத்துகிறான்.

158. நாம் பகவானுக்கு என்றும் சேஷன், கிங்கரன், அடிமை, தொண்டன், சேஷத்வம் உடையவன், தலைவனுக்கு ஸேவை செய்பவன், நித்ய நிருபாதிக சேஷபூதன் என்பதை உணர்ந்து செயல் பட வேண்டும்.

159. ஜீவன் பரதந்தரன் அதாவது பாரதந்த்ரியம் உடையவன். ஆகையால்,

1. பகவானுக்கு கைங்கர்யம் பண்ணுவதை தன் விருப்பமாக கொண்டு, பகவானின் ப்ரீதிக்காக மட்டுமே கைங்கர்யம் செய்வதில் கவனம் செலுத்துவது,

2. இட்ட வழக்காக இருப்பது,

3. தான் கிங்கரன் என்று உணர்ந்து செயல்படுவது

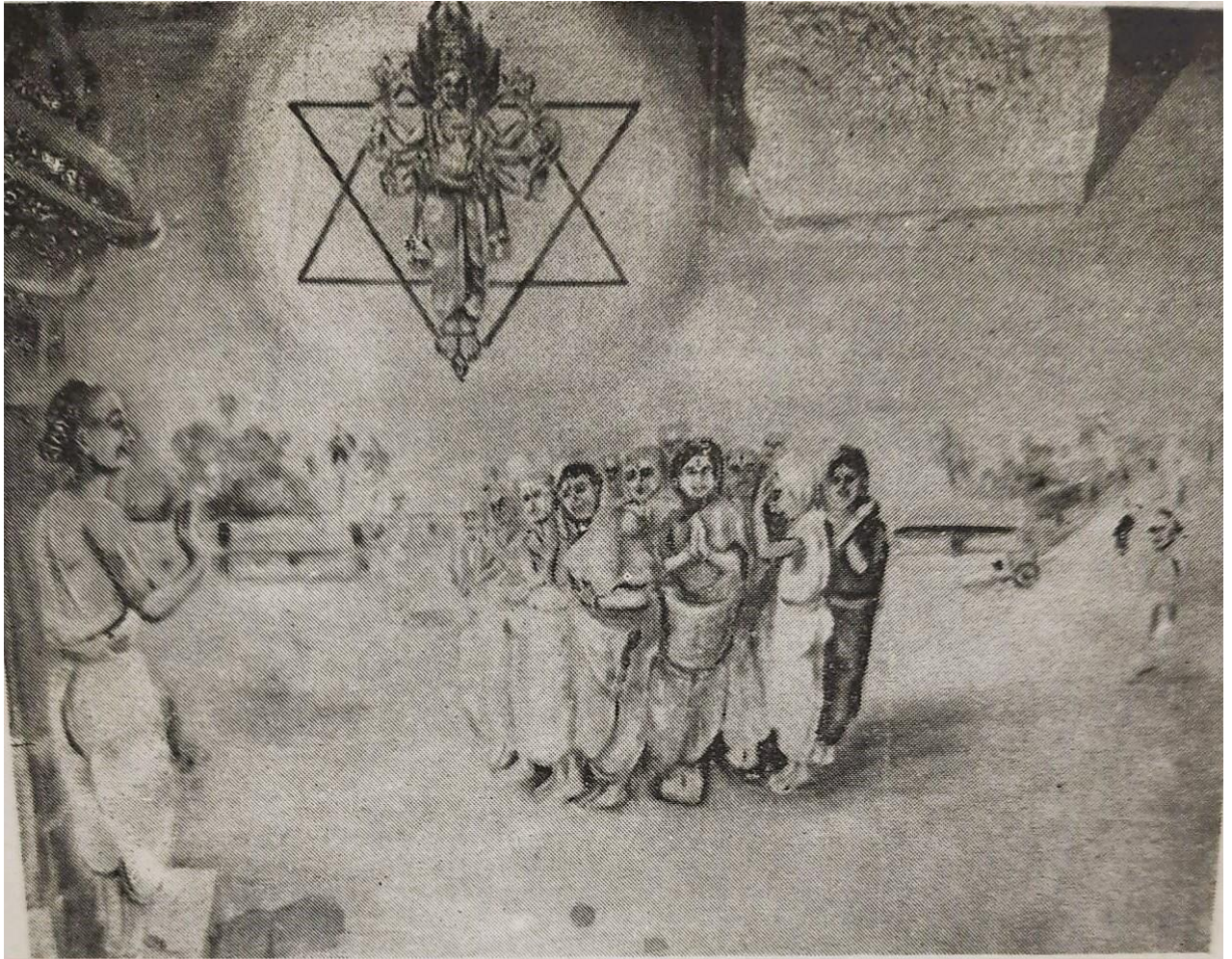
ஆகியவற்றை ஜீவர்களாகிய நாம் உணர்ந்து செயல் படவேண்டியவை ஆகும்.

160. தேசிக அடியார்களாகிய நாம் ஆசார்யன் துணை கொண்டு,

பிராட்டியை முன்னிட்டு பெருமாளிடம் சரணாகதி செய்து மோக்ஷம் அடைய முயற்சிக்க வேண்டும்.

161. அனைவரும் மோக்ஷம் பெரும் வகையில், ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் காட்டிய சரணாகதியை நமக்கு விளக்கிய தேசிகன் அல்லால் தெய்வம் இல்லை.

ஷோடசாயுத ஸ்தோத்திரம் அவதாரம்

திருப்புட் குழியில் சீத ஜ்வரத்தால் எல்லோரும் நலிய—இது நீங்குவதற்கு
ஷோடசாயுத ஸ்தோத்ரம் அருளிச் செய்தது.

§ ஸ்வ ஸங்கல்ப கலா கல்பைராயுதை₄ராயுதே₄ஸ்வர:।
ஜுஷ்ட: ஷோட₃ஸபி₄ர்தி₃வ்யைர் ஜுஷதாம் வ: பர: புமாந்॥ 1

யதா₃யத்தம் ஜக₃ச்சக்ரம் காலசக்ரம் ச ஸாஸ்வதம்।
பாது வஸ்தத்பரம் சக்ரம் சக்ர ரூபஸ்ய சக்ரிண:॥ 2

ஸுலி த்₃ருஷ்ட மநோர்வாச்யோ யேந ஸுலயதி த்₃விஷ:।
ப₄வதாம் தேந ப₄வதாத் த்ரிஸுலேந விஸுலதா॥ 17
§ அஸ்த்ர க்₃ராமஸ்ய க்ருத்ஸ்நஸ்ய ப்ரஸுதிம் யம் ப்ரசக்ஷதே।
ஸோ₅வ்யாத் ஸுத₃ர்ஸநோ விஸ்வம்ஆயுதை₄: ஷோட₃ஸாயுத₄:॥ 18

§ ஸ்ரீமத்₃ வேங்கடநாதே₂ந ஸ்ரேயஸே பூ₄யஸே ஸதாம்।
க்ருதேயமாயுதே₄ந்த்₃ரஸ்ய ஷோட₃ஸாயுத₄ ஸம்ஸ்துதி:॥ 19

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீவராஹ மஹாதேசிகாய நம:

ஸ்வாமி
தேசிகன்

தேசிகன் திருவவதாரப் பெருமைகள்

கவிசிம்மன் சதகம் கவிதைகள் :: க்ருஷ்ண குமார தாத தாஸன், புண்ணிய புரி (பூனா)

1. தேசிகன் திருவடிகளில் வாழ்த்து

உச்சிமலை சுடர்மணியை ஒப்பற்ற உயர்மணியை,
கச்சித்திருப் புல்நகரில் அவதரித்தக் குலமணியை,
மெச்சியென் கவியிதனுள் அடிமுதல் செய்வகையில்
இச்சிறுவன் முயற்சிக்கு எழுத்தருளி எழுந்தருள்க!

பொழிப்புரை: கச்சியில் தூப்புல் தலத்தில் உதித்த தேசிகனே! எழுத முயற்சிக்கும் அந்தாதி கவிதைகளுக்கு எழுத்தையருளி எழுந்தருளவும் அடியேன் வேண்டி பிரார்த்திக்கின்றேன்.

2. ஸ்வாமி தேசிகனின் அவதாரமும், பெருமைகளும்

அருள்புகலும் அணிவரதன் அரும்வெங்கட மலையப்பன்
அரங்கநகர பள்ளிகொண்ட அரங்கனவன் திருநிறைவும்
இரங்கியகுரு எழுந்தருளி இத்தரணி பெறுகவென்று
இறங்கியதொரு வடிவமது நல்குருவென மனம்மகிழ்வே!

(1)

பொழிப்புரை: அருள் வரதன், திருவேங்கடவன், திருவரங்கன் என்னும்விதம் தெய்வ வடிவமாகவும், இப்பூவுலகு உய்வதற்கே மனமிரங்கி ஜகதாச்சார்யன் என அவதாரம் செய்தவன், அவதரிப்பில் ஒரு குரு வடிவாக நம்மிடை விளங்கி அருள்பவனே!

மனம்மகிழ மலர்ந்தமணி மலையப்பன் திருமணியும்,
மடிதவழ்ந்த மணிகச்சி மணிவிளக் கொளிமயத்து
குலம்விசுவ மித்ரமதில் அநந்தசுரிக்கும் அம்மையர்க்கும்
திலதமெனத் திருக்குமரத் திருமணிநல் அவதரிப்பே!

(2)

பொழிப்புரை: திருமலை வேங்கடவன் திருமணி அம்சமாக வந்துதித்து,
கச்சி நகர் விளக்கொளி பெருமாள் வாழிடம் தூப்புல் நகர் வசித்த
விசுவாமித்ர வம்சத்தில் அனந்தசுரி, தோத்தம்மையாருக்கும்
திருக்குமாரராக குலத் திலகமாக அவதரித்தவன்

அவதரித்த அரும்விபவம், அதுபொருட்டு அணிச்ரவணம்;
தவவிரதம், தரும்பெருமை, தரணிகண்ட தனிமழலை;
துதிமறைகள், விதிமுறைகள், யதிவழிகள் படிசெலவும்
நதிவிளக்கம், மதிவிளக்கம், பயிலறிவும் திறமுயர்வே!

(3)

பொழிப்புரை: இவருடைய அவதாரம் விபவ வருடம், புரட்டாசி மாத,
ச்ரவண நக்ஷத்திரத்தில் அமைந்தது பூமி செய்த தவமும், பெருமையும்
ஆகும். பிறப்பு தொட்டே, இம்மழலைச் செல்வம், வேதங்கள்,
நியமனுஷ்டானங்கள், பக்தி, அறிவு மிகுதியும், நதிகள் போல மேலும்
மேலும் வளர்ந்து உயர்ந்த வண்ணம் திகழ்ந்தன.

உயர்வற உயர்ந்தவனை உளமதில் உடையவர்,
உயர்ந்தவர் உடையவரை உளமதிலும் உணர்ந்தவர்,
மயர்வறுத்து மதிகொள்ளும் மறைவழி அறிந்தவர்
துய்ப்புல் குலமணியை தொடர்வதில் வழியறிவே!

(4)

பொழிப்புரை: உள்ளத்தில் உயர்வற உயர்ந்தவனை எப்போதும் தம்
நெஞ்சினில் கொண்ட உடையவரான இராமானுசன் வழி
நடந்தவர்களையும், யதிராஜனையும் உள்ளத்தால் உணர்ந்து,
அவர்களின் வழியில் சென்றவன். மயர்வறுத்து, வேதப் பொருள்களை
மதியால் விளக்கிட அடியார்கள் பலரும் தேசிகன் வழித் தொடர்ந்து
செல்ல தம் குருவென்று கருதினர்

அறிவறிவகை அறிலதொடு அயவதன்தன் அருள்கொண்டு
பரிவுமிகப் படிந்திடவும் படைத்திட்டப் பதிகங்கள்,
திருவொலித்துத் திக்கெட்டும் தினந்தினமும் திகழவைத்து
அரியபலத் தத்துவங்கள் அவணிக்கும் கண்தந்தனவே!

(5)

பொழிப்புரை: ஸ்ரீஹயக்ரீ வன் திருவருள் பரிவு தேசிகன் மேல் படிந்ததால்
அறிய வேண்டிய அறிவின் வகைகள் அறிந்து கொண்டு, அரிய பலத்

தத்துவங்கள் மற்றும் க்ரந்தங்கள், ஸூக்திகளை புவியில் வாழும் அனைத்து உயிர்களுக்காக திருமகளின் செல்வங்களாக கவிதைகளை படைத்தருளினார்

*தந்தவற்றை படித்திடவும் பயனுறவும் பக்திவெள்ளம்
சிந்தும்படி செய்திடவும் சிந்தனைகள் சிறந்திடவும்
வந்துநின்று வரங்கள்தரும் வரதவனவன் சன்னிதியில்
மந்திரங்கள் மழைபொழிய மகிழ்வித்த மணிகுருவே!* (6)

பொழிப்புரை: இப்படைப்புகளை படித்து பயனுற்று, பக்தி பெருக்கி மக்கள் தமது சிந்தனைகள் சிறந்திட, கச்சியில் வரங்களை மழைபோல் பொழியும் பேரருளாளன் ஸன்னதியில் ஸ்தோத்திரங்களைப் பாடி அவனையும் மகிழ்வித்த குருமணியாவார்.

*குருமந்திரம் கருடன்தர குணம்வளர்ந்த கவிவன்மை,
அரும்பிரம்ம அத்திறங்கள் மறையெழுத்து அற்புதங்கள்,
தருகின்ற முனிதரிசனம் வழிப்படுத்தும் கவிதனிலும்,
நெறிகளிலும் முகுந்தனருள் நிலைபெற்ற நிரந்தரமே!* (7)

பொழிப்புரை: ஸாக்ஷாத் ஸ்ரீகருடனே முன் தோன்றி குரு மந்திர ரூபமாக வழங்கிய திருவருள் கொண்டு, அவ்வல்லமையால், பிரம்ம, வேத, உபநிஷத விஷயத்துப் பொருள்களையும் மதிவிளக்கமுற தெளிவுறத் தேறினார். தேசிகன் யதிராசனின் வழியை பின்னும் தொடர தமது கவிதைகளின் கருத்துக்கள், நெறிகள் மூலம் பரப்பி நிரந்தர மோக்ஷம் அடையவும் உபாயங்கள், உபதேசங்களை தந்தருளினார்.

*பெற்றரிய பலதிறங்கள் பன்கலைகள் எட்டெட்டும்
கற்றறிந்த கவிசிம்மன் கலையறிவைக் கண்டறிந்து
பற்றிவரும் பக்தியுடன் பரமனருள் நிலைப்பதுடன்
உற்றபெரும் உயர்பிருதம் உகந்தளித்தத் திருமகளே!* (8)

பொழிப்புரை: தேசிகன் கற்றறிந்த சாத்திரங்கள், அறுபத்தி நான்கு கலையறிவு, விற்பன்னத் திறங்களுக்கு எல்லாம் பெற்ற பட்டங்கள், உயர்ந்த சன்மானங்களுக்கும் உயர்வாக ஓர் பிருது திருமகளாம் பிராட்டியே அருளியதாம்.

*திருமகளும், திருவடிவும், திருவருளும், தெள்ளறிவும்,
பொருளறியப் புகன்றுரைத்த புண்ணியனின் புகல்சரணம்;
கருமுகிலும் கண்ணவனும் கண்ணெனக் கைகொண்டு
திருக்கழலைப் பணிந்துதினம் கடத்தநின்ற வழியதுவே!* (9)

பொழிப்புரை: கண்ணன் திருவடிகளில் பணிந்து வாழ்நாளை கடத்த நினைப்போருக்கு வழியென்ன என்றால், திருமகளையும், திருவடிவத், திருவருள் பெருமைகளை எல்லாம் பாடிய தேசிகனையே புகலாகாகி பணிதல் ஒன்றே ஆகும்

*வழியறியும் வகையறிந்து வரதனவன் அடிபணியும்,
பழிமறையும் பத்திநிலை பதமிரண்டில் மனம்நிறையும்;
அழிவினைகள் அதில்கரைய அவனடிகள் தினம்உதவும்;
மொழியுனது முகுந்தனவன் விழிபடிந்து வழிதருமே!* (10)

பொழிப்புரை: தேசிகன் வழி செல்வதால் பக்திக்கு மட்டும் அல்ல முக்திக்கும் உதவி வழிகிடைக்கச் செய்யும். காரணம் அவற்றின் வழிகளையும், வகைகளையும் அறிந்து வரதனைப் பணிந்து முகுந்தன் மொழியாகத் தந்தருளியதே!

*தருமவரும் பயனென்று கருமவினை கடிவதற்கும்,
பெருமையுடைப் பரமனடி பரிந்துரைக்கும் படியதற்கும்,
விரும்பவரும் கவிதைகளில் விளக்கியதை வைப்பதற்கும்
அருமைகவி குருசரணம் சரணம்நின் குரைகழலே!* (11)

பொழிப்புரை: தருமத்தால் வரும் பயன்களை தெரிவித்து, கரும வினைகள் விலக பரமன் திருவடிகளில் விரும்பி பணிவதே சாலச்சிறந்தது எனப் பாடலில் விளக்கும் கவி மற்றும் குருவான தேசிகன் பாதங்கள் பணிவோம்!

*குரைகடலை அடலம்பு அணைகட்டி அசுரப்படை
நிரையெதிர்த்து நிழலளித்த நிமலனடி நிறைவளிக்கத்
திருமகளின் துணைகொண்டு திருவடிகள் பணியும்கவி
அரசென்றஅவ் வரசல்லது அரசெதற்கு என்தனக்கே!* (12)

பொழிப்புரை: கடலை அடைத்து, அணைகட்டி இலங்கை படை எதிர்த்த இராமனை மனதில் தொழுவதற்கு பிராட்டியுடன் சேர் பெருமானை துணையாக்கி அடிபணிந்து கவிதை ஆளுமை கொண்ட தேசிகன் அன்றி அடியேனுக்கு வேறு தலைமை எதற்காக?

*தனக்கடிமை தனக்கல்ல, தன்னிகரில் தலைவனுக்கு
எனக்கினிமை என்றபடி, எழுத்தொன்றுள் இயம்புகின்ற
மனத்திருந்து மகிழ்கின்ற மங்கலங்கள் தரவந்த
குணத்திருக்கும் குருவடிகள் குன்றமெந்தன் மன்றமன்றோ?* (13)

பொழிப்புரை: அடிமையேற்பு தன்னிகரில் தலைவன் தனக்கே என்று, அதுவே இனிமை, மனத்தில் பதித்து மகிழ் மங்கலங்கள், குணநலங்கள் தம்முடைய கவிதைகளின் எழுத்தால் இயம்பும் கவி தேசிகனே அடியேனுக்கு காவல் குன்றாகவும், தங்கும் மன்றமாகவும் திகழ்கின்றார்

*மன்றில்வந்த மலர்ச்சரம் மலையப்பனவன் மணியொலி,
கன்றின்பின் கண்ணன்பதம் கவிதைவரக், கண்டவின்பம்
தென்றலெனும் தெய்வமணி திகழுமொளித் துய்யமணி,
குன்றுமணிக் குருமணியென் குவித்தகைநின் தலைப்பணியே!*

(14)

பொழிப்புரை: ஸ்வாமி தேசிகன் நமக்கு திருமலையப்பன் கோவில் திருமணி ஒலி போன்றும், மன்றத்தில் ஆடும் மலர்மாலை, தென்றல், தெய்வத்தின் மணித்தீப ஒளி போன்றும், விளங்கும் தூய்மையான இந்த தேசிகன் என்னும் கவிமணி, கன்றுகள் பின் கண்ணன் பதம் வருதல் போல் தாம் எழுதும் கவிதையில் இன்பம் வரக் கண்டார். அத்தகு குருமணியைத் தொழுதல் அடியேன் செய்ய வேண்டிய முக்கிய பணியாகும்.

*பணிவகைகள் பலப்பலவும் பைந்தமிழில் பழச்சுவையும்
மணிக்கவியின் அவதரிப்பும் பக்தியுடன் வளர்நிலையும்
அணிக்கணியத் தருஞ்சிறப்பும் அவையெதிலும் புகழ்விளக்கம்
மணிக்குருவென மலர்ந்ததும் மதிநிறைந்ததும் கவிமனமே!*

(15)

பொழிப்புரை: கைங்கர்ய பணிகளாக பல இருந்தும் பைந்தமிழில் கவிதை எழுதப் புகும் இந்தச் சிறு கவிஞனின் மனத்தினுள்ளும், மதியுள்ளும், தேசிகன் என்னும் கவி மணியின் பக்தி, கவி வன்மை, அவரது புகழ் குருவென்றும், அணிவகைகள் போன்ற பெருமைகளால் அவரே நிறைந்துள்ளார்.

*மனமதற்குள் மறையறிவு மலருவகை மலர்ந்துநிற்கும்;
நினைவெதிலும் நிமலனவன் நினைவொன்று நிமிர்ந்திருக்கும்;
அனைவருக்கும் அருள்வழங்கும், அமலன்மலர்த் திருவடிகள்
தனம்வளரத்த தினம்வளர்த்தத் தெய்வமணித் திருமகனே!*

(16)

பொழிப்புரை: தேசிகன் மனதெல்லாம் உவகையோடு வேதங்களும், எப்போதும் ஒரே நினைவு என்று நிமலன் மற்றும் அவனது திருவடிகள் விஷயங்களே தினம் வேண்டும் தனங்களாக வைத்திருப்பவர்.

*சொல்லுமொரு சொல்லுமது சொற்கவியின் சொல்லில்,
வெல்லுமொரு சொல்பிறவும் இல்லையது கொள்ளில்,
நல்லதொரு நலங்கள்கொண்டு குதர்க்கங்கள் தள்ளல்,
வல்லரிவர் வல்லரென சொல்லவொரு கவிசிம்மனே!*

(17)

பொழிப்புரை: கவி சிம்மன் தேசிகன் சொல்லும் ஒவ்வொரு சொல்லிலும் உயர்ந்த சொற்களே பிரயோகித்து அருளுகின்றார். இதனால், நல்லவற்றை போதித்து, அல்லாத குதர்க்க வாதங்களை எதிர்க்கவல்ல ஒருவர் இவரே என்றும், இவரை வெல்ல ஒருவரும் இல்லை எனும்படிக்கு நிற்கும் அவரது சொற்களே.

*சிம்மமென முழக்கமிட்டு சிறுமதிகள் துறையகற்றி,
தம்மதியை தளிர்க்கவிட்டு தருமநெறி தரவிளைத்தி,
நன்மறையின் விளக்கமதை குருவழியில் நடைபுகுத்தி
அம்மதியை அறமென்று அமலன்வழி அடைவித்தாரே!* (18)

பொழிப்புரை: சிம்மம் ஒன்று கர்ஜிப்பதால் பயத்தில் பல சிறு மிருகங்கள் ஓடி ஒளிவது போல, தேசிகன் தமது கூர் மதியால் தரும நெறிகளை தருவதற்காக வேத விளக்கம் தெளிவக்க குருவுரைகளாக தந்தருளி அதுவே அமலனான எம்பெருமானை அடையும் வழிகள் அறமென்று தமது படைப்புகளில் உரைத்துள்ளார்

*அமலனடி பணிந்தருமை அருள்மிகுந்த செயல்களிலும்,
விமலனவன் விழிவிழுந்து வினையழுத்தும் தடைகளிலும்,
நிமலன்வழி நியதிகளில் நிலைகொண்டு விலக்கவல்ல
கமலமலர் மங்கையருள் கவிசிம்மனிடம் கலந்ததுவே!* (19)

பொழிப்புரை: தேசிகன், எதிலும் குற்றமற்றவனாம் எம்பெருமான் திருவடிகளில் பணிந்து அருமையான செயல்கள் மூலம் அவனது விழிகள் கருணை பொழிய வினையால் ஏற்படும் தடைகளெல்லாம் எக்காலத்தும் தோஷமின்றி இருப்பவன் தனது நியதிகளால் விலக்கிட, திருமகளின் பரிபூரண அருள் நம் கவி சிம்மனின் வழிகளில் கலந்து திகழ்ந்தனவே!

*பொய்கைமுனி யுதித்ததினம் பொன்கவியும் அவதரிப்பு
பெய்முகில் திருமங்கை உதித்ததினம் புவிநிறைவு
தெய்வமெனப் பன்னிருவர் வடிவமும் ஒன்றென
துய்யமணி தமிழ்மறைக்கு தொண்டளித்த தயைமணியே!* (20)

பொழிப்புரை: மேற்சொன்ன விதமாக, தேசிகன் வைபவம் நமக்கு காட்டுவது, ஒரு சிறப்பான விஷயம். முதலாழ்வார் (பொய்கையார்) திருநகூத்திரத்தில் தேசிகன் அவதாரமும், கடைசியாழ்வார்(திருமங்கை ஆழ்வார்) திருநகூத்திரத்தில் அவருடைய ஸமாப்தி திருநாளாக அமைந்துள்ள வைபவம் எப்பேர்ப்பட்ட ஒன்றல்லவா? இதை உற்று நோக்கினால் நமக்கு புரியும் ஒன்று ஆறிருவர்க்கு ஓரொருவர் என்றபடிக்கு தமிழ்மறைக்கு

தொண்டாற்றிய தெய்வ அம்சங்களாக உதித்த பன்னிரு
ஆழ்வார்களும் தயை கொண்டு சேர்ந்தே எடுத்த இந்த தேசிகள்
அவதாரம் என்பதுதான்.

தமிழ்மொழி சுருதிகளின் வழிமொழியும் வடமொழியும்,
கமழ்கின்ற கமலைநிறை கருணையிறை இருவிழியும்,
அமுதமென இறையடிகள் ததும்புகவை கவிமொழியும்
குமுதமுடன் நிலவென்று வெங்கடக்கவி நிலைத்தனரே! (21)

பொழிப்புரை: ஸ்வாமி தமிழ் மற்றும் வேத மொழி ஸமஸ்க்ருத
மொழியையும் கொண்டு இறைவன் திருவடிகளில் சமர்ப்பித்து
மகிழ்ந்தார். மணக்கும் தாமரையில் மலர்ந்தருளும் பிராட்டியாரின்
கனிவும், கருணையும் இருவிழிகள் நிறைய அமுதமாய் பொழிந்தார்.
ஆதலால் ஒரு குமுதம் நிலவோடு இருப்பது போல், கவிசிம்மனும்,
அவரது கவி மொழிகளும், சுவைகளும் நிலைக்கின்றன.

நிறைவடிகள்

குறையிருப்பின் குறைமதியன் என்பதை அறிவிக்கும்
நிறையிருப்பின் நிச்சயமதில் குருவருளின் அளியிருக்கும்
கறைதவிர்த்து கனியெடுக்க கைதரவும் கரைகண்டு
இறைஞ்சவிறை திருவடிகள் துணைநிற்கும் குருநிழலே!

பொழிப்புரை: அடியேன் மேலே சமர்ப்பித்த பாடல்களில் குறை
காணப்பட்டால் அடியேன் அஞ்ஞானத்தை அவை அறிவிக்கும்.
நிறைகள் காணப்பட்டால், நிச்சயமாக அவற்றில் குருவருள்
அளித்ததால் இருக்கும். ஆகவே, அத்தனை கறைகளாக
இருப்பவற்றை கூடித்து, கனியெனும் நிறைகளை எடுத்துக் கொண்டு
அடியேனை இக்கடலிலிருந்து கரைக்கு சேர்த்து விட, திருவோடு
இறையும், திருவடிகளும், குருநிழலும் துணைநிற்க வேண்டுகிறேன்.

சீரார் தூப்புல் திருவேங்கடவன் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீ வேதாந்த தேசிகரின் தமிழ்ப் புலமை

திருவளர் ரா. தேசிகப்பிள்ளை, புதுவை.

நமது சமய வளர்ச்சிக்கு உறு துணையாயிருப்பவை இருமொழிகள். ஒன்று வடமொழி; மற்றொன்று தென்மொழி. வடமொழி எனப்படுவது ஸம்ஸ்கிருதம். தென்மொழி என்று சொல்லப்படுவது தமிழ். தென்னிந்தியாவில் சமயக் கருத்துகளை மக்களிடையே பரவச் செய்து அதன் வழி அவர்கள் உய்வு பெற உறுதுணையாயிருந்தவை ஸம்ஸ்கிருதம் தமிழ் ஆகிய இவ்விரண்டு மொழிகளேயாம்.

சுவாமி தேசிகன் வடமொழியின் கரைகண்டவர். இம்மொழியில் அவர் படைத்திருந்த ஞானம் அளவிடற்கரியது. உலகுக்குத்தாம் இயற்றியருளிய பனுவல்கள் பல இம்மொழியிலேயே அமைந்துள்ளன. சமயத்துறையில் காணக்கிடக்கின்ற பல்வகைப்பட்ட கருத்து நுணுக்கங்களை யெல்லாம் அவர் எளிதில் விளக்கியருளியிருப்பது பெரிதும் போற்றத்தக்கது.

வடமொழியில் எந்த அளவுக்கு அவர் ஞானமும் பற்றும் கொண்டிருந்தாரோ அந்த அளவுக்குத் தென்மொழியாகிற தமிழிலும் அவர் தெளிந்த அறிவும் அடங்கா அன்பும் கொண்டிருந்தார் என்று சொல்லவேண்டும்.

சடகோபர் அருளிய தமிழ்ப் பிரபந்தங்களை ஓதியுணர்ந்ததன் காரணமாகத் திருமாவின் திருவடிகளிலே தலை தாழ்த்தும் நிலைபெற்றோம் என்று அவர் பெருமிதங்கொண்டு பாடுகிறார்.

தந்தையென நின்ற
தனித் திருமால் தாளில்
தலை வைத்தோம்
சடகோப னருளினாலே
என்பது அவர் திருவாக்கு.

ஆழ்வார்கள் இயற்றியருளிய தமிழ்ப் பனுவல்களாகிற நாலாயிரப் பிரபந்தம் ஸ்ரீ தேசிகரின் மனத்தைப் பெரிதும் ஃவர்ந்து கொண்டது. தமிழ் மறையாகிற அப்பிரபந்தம் அவருடைய சமய அறிவினை வளம்படுத்தி வளர்ந்தோங்கச் செய்தது. ஆழ்வார்களை அவர் மனமாரப் போற்றுகிறார். அவர்களைப் புகழ்ந்து பாடுகிறார். அவர்கள் இயற்றியருளிய தமிழ் மாலைகளை ஓதினதன் காரணமாகத் தாம் முன்னர்த் தெரிந்து கொள்ளாத சில நுண் பொருள்களை யெல்லாம் தெரிந்து கொண்டதாகக் கூறி மகிழ்கிறார்.

பொய்கைமுனி பூதத்தார்
பேயாழ்வார் தண்
பொருநல்வரும் குருகேசன்
விட்டு சித்தன்
துய்யகுல சேகரன் நம்
பாணநாதன்
தொண்டரடிப் பொடி மழிசை
வந்தசோதி
வையமெலாம் மறை விளங்க
வாள் வேலேந்தும்
மங்கையர்கோன் என்றிவர்கள்
மகிழ்ந்துபாடும்
செய்ய தமிழ் மாலைகள்
நாம் தெளியவோதித்
தெளியாத மறை நிலங்கள்
தெளிகின்றோமே.

என்பது அவர் திருவாக்கு.

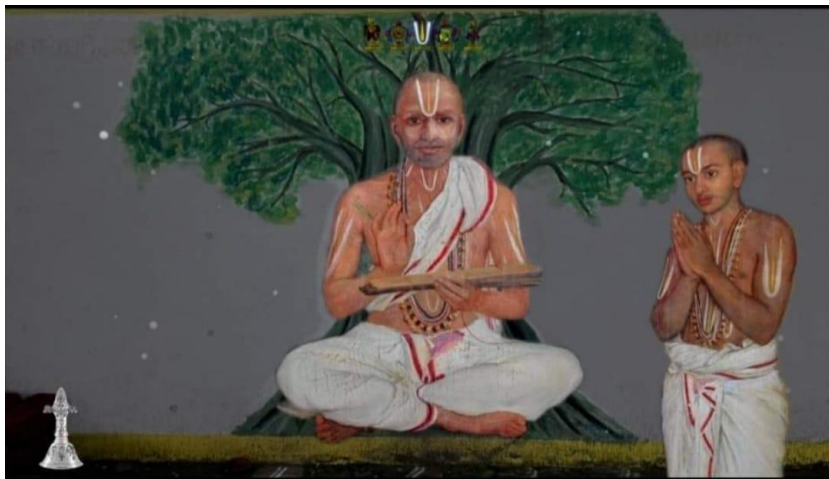
தமிழ்ப் பிரபந்தங்களை ஓதியுணர்ந்ததனால் தமக்கு ஏற்பட்ட ஆர்வத்தின் காரணமாகத் தமிழிலே பல நூல்கள் அவர் இயற்றியருளினார். அவர் அருளிய தமிழ் நூல்கள் எல்லாம் பெரும்பாலும் அளவிற சிறியனவா

யிருப்பினும் கருத்திலும் தத்துவத்திலும் மிக மேன்மையுற்று விளங்குகின்றன. வடமொழி வழி அவர் கண்ட சில நுண்ணிய கருத்துக் களைத் தம் தமிழ்ப் பிரபந்தங்களில் இடையிடையே அமைத்துத் தமிழ் மரபுச்சேற்ற வகையில் அவர் பாடியருளியுள்ளது கண்டு மகிழ்த்தக்கது, போற்றி வணங்கத்தக்கது. மெய்ஞ்ஞானச் செல்வர்களாகிய பெரியோர்கள் தங்கள் அனுபவங்களையும் அவற்றினாலாய பயனையும் மக்கள் அறிந்து கொண்டு, அவற்றைப் பின்பற்றி அவர்களும் இன்பநிலை எய்தவேண்டு மென்னும் பெருங்கருணையால் பெரும்பாலும் மன்பதைக்கு அறிவுறுத்தும் வகையில் தங்கள் பனுவல்களை அருளியுள்ளார்கள். சுவாமி தேசிகனும் இந்த முறையினின்று மாறுபட்டவர் அல்லர். தாம் அருளிய சில பாக்கள் தம்மைக் குறித்தனவாகவே தோற்றந்தரினும் அவை அனைத்தும் மக்கள் கூட்டத்திற்குப் பொருந்துவனவே. இறைவனிடத்தில் அடைக்கலம் புகுவதாகக் கூறித் தம் நிலையை அவ் இறைவனுக்கு அறிவிக்கு முகத்தான் அவர் அருளிச் செய்துள்ள அடைக்கலப்பத்து என்னும் தமிழ்ப் பிரபந்தம் இதனைத் தெற்றெனத் தெரிவிக்கும்.

இப்பிரபந்தம் பற்றி இங்குக் குறித்தது ஓர் எடுத்துக் காட்டுக்காகவே யன்றி வேறன்று. சுவாமி தேசிகனின் தமிழ்ப் பிரபந்தங்கள் அனைத்துமே உயர்ந்தவை, புகழ்ந்து போற்றத்தக்கவை.

வடமொழிப் பனுவல்களை ஒதிப் பொருள் நன்கு தெரிந்து கொள்ள இயலாத நிலையிலிருக்கும் தமிழ்ச் சான்றோர், தமிழ் மொழியில் அழகுற அமைந்துள்ள சுவாமி தேசிகனின் நூல்களைப் படித்து அவற்றின் சுவையை மாந்தி இன்ப வாரியில் தோய்ந்து இறைவன் அருளுக்குப் பாத்திரமாகச் செய்து கொள்ளத் தடையுமுண்டோ? இல்லவே இல்லை என்க.

நம் வேதாந்த குரு வடமொழியில் கொண்டிருந்த பரந்த ஞானத்தைப் போலவே தமிழ் மொழியிலும் பெருஞ் சிறப்புற்றவராய் அம் மொழியில் அரிய நூல்களை யாத்து மக்கள் உய்வுபெற வழி செய்த பெருங்கருணைக்கு நாம் மனம் மொழி மெய்களால் அவரை வழி படுவதன்றி வேறு என்ன கைம்மாறு செய்ய வல்லோம்?

பகவதம்சம் ஸ்ரீ தேசிகன்

ப்ரம்ஹஸ்ரீ, அனந்தபிருதாலங்குத அனந்தராம தீக்ஷிதர் அவர்கள்
சேங்காழிபுரம் சேலம் - 7.

வைதிக தர்மத்தைப் பாதுகாத்த மஹாபுருஷரான ஸ்ரீ தேசிகனின் எழுநூறுவது ஆண்டு விழா நடத்துவது நமது பாக்யமே யாகும். 105 வயது ஸதாசாரத்துடனும், திடகாத்திரத்துடனும் ஜீவித்திருந்த மஹான். காரூட மந்திரம் ஹயக்ரீவ மந்திரம் இவைகளை சித்தி செய்து அந்த தெய்வங்களின் அருளைப் பெற்றவர். சாஸ்திரங்களின் கருத்தை மிக எளிய நடையில் காவியத்தில் கூறுவது போல் கூறும் திறமை வாய்ந்தவர். அவர்கள் ஸ்ரீ கிருஷ்ண சரிதத்தை கூறும் யாதவாப்யுதயம் என்னும் ஓர் சிறந்த அநுக்ரஹக்ரந்தத்தை இயற்றியுள்ளார். 'அதற்கு ஸ்ரீபரமேச்வராம்சமான ஸ்ரீ அப்பய்ய தீக்ஷிதர் வியாக்யானம் எழுதி இருக்கிறார். அந்த காவியத்தைப் படிப்பவர்களுக்கெல்லாம் ஸகல ஷேமங்களும் உடன் கைகூடுவதை இக்கவியிலும் கண்கூடாகக் காணலாம். ஸ்ரீ தேசிகன் யாதவாப்யுதயத்தில், ஸ்ரீ கோபாலனை, யசோதை உரலில் கட்டியதை இடச்சேரியிலுள்ள பக்தர்கள் வந்து கண்டுகளித்ததைக் கூறுகிறார். அதாவது :

பத்தம் ததா பாவயதாம் முகுந்தம்
அயத்நவிச்சேதிநி கர்மபந்தே |
தபஸ்விநீ தத்க்ரது நீதிராத்யா,
ஸவ்ரீடமாரண்ய கதாஸு தஸ்தௌ ||

உரலில் கட்டப்பட்ட முகுந்தனைக் கண்டு களித்து தியானம் செய்கின்றவர்களுடைய கர்மபந்தமானது, ஸன்யாஸம் முதலிய ஒரு வித முயற்சியுமில்லாமல் நீங்குவதைக் கண்டதும் (ஸ்ரீ பகவானை எவ்வாறு உபாஸிக்கிறோனோ, அவ்வாறே ஆகிறான் என்கிற

தத்க்ரது நியாயமானது) தவம் செய்வதற்காக காடுகளுக்குச் சென்று விட்டது. அதாவது பிரஹதாரண்யகம் என்ற உபநிஷத்தில் இந்த தத்க்ரது நியாயமிருப்பதால் அவ்வாறு கூறப்பட்டது. ஸ்ரீ கோபாலனை தியானம் செய்த அவர்கள் ஸ்ரீ கோபாலனாகவே (தன்மயர்களாக) ஆகி விட்டார்கள், என்பதை வெகு அழகாய் கூறியுள்ளார். ஸ்ரீ தேசிகன் போன்ற மஹான்களெல்லாம் ஸ்ரீபகவானுடைய ஸ்வரூபமே ஆவார்கள். அதனால் தான் இன்றும் அவர்களைப் பற்றி பேசுகிறோம். அவர்களுக்காக விழாக் கொண்டாடுகிறோம். மேலும் ஸ்ரீ தேசிகன் பாதுகாஸஹஸ்ரமென்னும் ஸ்ரீராம பாதுகைகளைப்பற்றி ஆயிரம் சுலோங்கள் எழுதியுள்ளார். இந்த ஸ்தோத்திரத்தை ஒரே இரவில் அவர் எழுதியதாக பெரியோர்கள் கூறுவது வழக்கம். ஒரு ச்லோகத்தில் சொன்ன விஷயத்தை மற்றொரு ச்லோகத்தில் கூறாமல் வர்ணித்திருப்பது மிக ஆச்சரியமாகும். அதில் ஒரு சுலோகத்தில் "ராமனுக்கு பட்டாபிஷேகம் செய்ய வேண்டுமென பிதா நினைத்தார். அவ்வாறே பிரஜைகளும் நினைத்தனர். அந்த ராஜ்யத்தைத் தாயான கைகேயி பரதனுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென முன்பு தசரதர் தனக்கு அளித்த வரன் மூலம் வேண்டினான். அவ்வாறே ஸத்யவாதீ கொடுத்தார். (இங்கு தசரதர் கொடுத்தார் என்று சொல்லாமல் ஸத்யவாதீ கொடுத்தார் எனக் கூறியுள்ளார் ஸ்ரீ தேசிகன். இதிலிருந்து தசரதன் ஹரிச் சந்திரன் பிறந்த வம்சத்தில் பிறந்தவர் என்பதை உணர்த்துவதற்காகவே கூறியுள்ளார்

என்பது வெளிப்படுகிறது. மேலும் தசரதர் வரன் கொடுத்தது எனக்கு நினைவில்லையென பொய்யாகக் கூறியிருக்கலாம். அல்லது ஸ்த்ரீகளிடத்தில் கொடுத்த வரன் செல்லாதென ஒரு சட்டம் செய்திருக்கலாம். அப்படியெல்லாம் செய்யாமல் பரதனுக்கு ராஜ்யத்தைக் கொடுத்தார். இதனால் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக ஸத்யமே பெரிது என உலகத்திற்குக் காட்டியுள்ளார். இங்கு ராஜ்யம் பரதனுக்குமில்லாமல் ராமனுக்குமில்லாமல் ஒருவராலும் ஊஹிக்க முடியாத நிலையில் பாதுகைக்குப் பட்டாபிஷேகம் நடந்தது. இதற்குக் காரணம் ஒருவராலும் அறிய முடியாத எண்ணமுடைய தெய்வமே காரணம்.

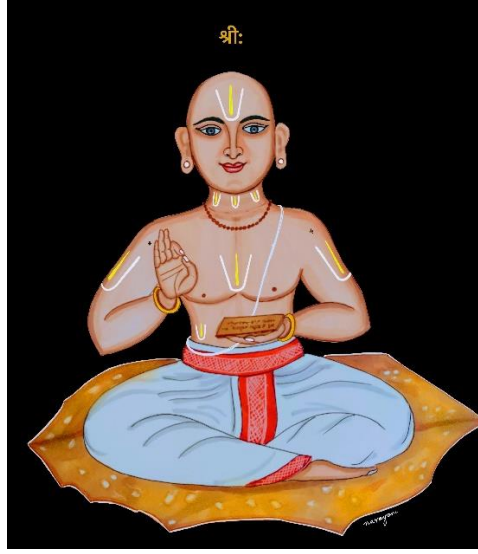
ராமே ராஜ்யம் பிதுரபிமதம்
ஸம்மதஞ் ச ப்ரஜாநாம்
மாதா வவ்ரே ததபி பரதே
ஸத்யவாதீ ததௌ ச |
சிந்தாதீதஸ் ஸமஜநி ததா
பாதுகாக்ரீயாபிஷேக :
துர்விக்ரோயஸ்வஹ்ருதய மஹோ
தைவமத்ர ப்ரமாணம் ||

இப்படி பல சிறந்த நூல்களையும் ஸ்தோத்ரங்களையும், சாஸ்திரங்களையும் அவர்கள் வெளியிட்டுள்ளார்கள். இப்படிப்பட்ட மஹான்களுடைய விழாவை நடத்தியாவரும் அவர்களுடைய அனுக்ரகத்துக்குப் பாத்திரர்களாகும்படி கோருகிறேன்.

அத்திகிரியின் திகிரி

மாலதி பாலாஜி

அத்திகிரி அருளாள பெருமான் வந்தார் !

(அத்திகிரியில் வந்துதித்த ஆசார்யன்)

அத்தி-கிரி புகழ் சொன்ன பெருமான் வந்தார் !

(அத்தி மலையின் மாஹாத்ம்யம் சொன்னவர்)

அத்-திகிரி புயங்களின் திறன் கூறும் பெருமான் வந்தார் !

(சுதரிசனரின் 16 புஜங்கள் ஏந்தும் ஆயுதங்களை காட்டியவர்)

அத்-திகிரி அப்பன் தயை கூறும் பெருமான் வந்தார் !

(திருமலையப்பனின் தயையை சொன்னவர்)

அத்-திகிரி அவன் மறைமுன்றின், பெருமான் வந்தார் !

(ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயசாரத்தின் சர்வாதிகாரி)

அத்-திகிரி அவன், இருள்நீக்கும் பெருமான் வந்தார் !

(அஞ்ஞானம் என்ற மா இருளுக்கு, தூர்யன்)

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:

ஸ்வாமி தேசிகன் நவமணிமாலை குறுக்கெழுத்துப் புதிர்

ஆக்க முயற்சி: க்ருஷ்ணகுமார தாத தாஸன், புனையபுரி(பூனா)

ஸ்வாமி தேசிகன் திருவஹீந்திரபுரத்து பெருமானை பாடும் தமிழ்ப்பிரபந்தம் பலவற்றில், நவமணிமாலை பாசுரங்கள் தொகுப்பும் ஒன்று ஆகும். இதைப் படித்து இன்புறும்போதே அதில் வரும் பதங்கள் அடங்கிய கீழே உள்ள குறுக்கெழுத்துப் புதிரையும் விடுவித்து மகிழலாம். தெய்வ பக்தி பெருக்கலாம்...வாருங்கள்.....

1							2
					3		4
	5		6				7
	8						9
					10		
11					12		
				13			
14			15			16	17

குறிப்புகள்:

இடமிருந்து வலம்: 1.தெய்வ நாயகன் க்ஷேத்திரம் 8. மீன் ~ இப்படியும் சொல்லலாம். 11. வான் கொடை பெரியது 12 இராம பிராணை சிலை -----த்த கையினான் என்கிறார் தேசிகன் 14. பெருமானை -----மெய்யன் என்பதுவும் சரியே

வலமிருந்து இடம்: 2. பின்னுக்கு முரண் 4. பத்துத்தலை வடிவ என்பதை இப்படி கூறுவர் 7. தேசிகனின் லுப்தமான கவிதை தொகுப்பு, ---து கழல் 9. தா, தருவது என்பதை குறிக்கும் 10. பெருமாள் பெயர், வாசு----- 13. மாலவன் வலக்கை ஆயுதம், கடல்

மேலிருந்து கீழ்: 1. பாதம், அளப்பது 3. மௌலி தமிழில் 5. மேகத்திற்கு இது பெயர் ----உலாவு சோலை சூழ், இங்கே எழுத்து வரிசை தலைகீழாக 6. பெருமானையும், தேவரையும் எப்போதும் எதிர்த்து இருப்போர் 7. புரவி, குதிரை இன்னோர் பெயர் 10. பெருமானை போற்றுவோர் இடம், ---லோகம் 13. எவர்?

கீழிருந்து மேல்: 9. முடிவில்லாதவன் 14. பெண்குழந்தை மூவர் காய்வீசி விளையாடும் தமிழர் விளையாட்டு, கழல் ----- ஊசல் ஏசல் என்கிறார் தேசிகன் 15.பாதை, மற்றவரும் செல்வதற்கு --- விட வேண்டும் 16.குளத்தில் மலரும் மலர், பொதுவாக கண்களோடு ஒப்பு கூறுவர் 17.கைவிடாதவன், ---அமரேறே ஆழ்வார் பதம்.

சுபம்

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:

ஸ்வாமி தேசிகன் நவமணிமாலை குறுக்கெழுத்துப் புதிர்

ஆக்க முயற்சி: க்ருஷ்ணகுமார தாத தாஸன், புண்டிபுரி(பூனா)

விடைகள்:

1 அ	யி	ந்	தை			ன்	மு2
டி				க	மு3	ச	த4
	சு5		அ6		டி		ந்
	ஞ்		சு			ன	ரி
	8ம	க	ர	ம்		ளி	அ9
னை			ன்	வ	தே10		தா
11மா	ம	ழை			12 வ	ளை	சு
ம்			ழி	ஆ13		வ	ச்
அ14	டி	ய	வ15	ர்	க்	கு16	அ17

ஸ்வாமியின் க்ரந்தங்கள் - இன்று கிடைக்காதவை

1. அதிகரண தர்பணம்.

அதிகரண ஸ்சராவளியின் வ்யாக்யானம், இது ஸ்வாமியினாலும் ஸாதிக்கப்பட்டது திருக்குடந்தை தேசிகள் ஸஹஸ்ரநாமத்தில் இதை ஸாதிக்கின்றார்.

2. நிகமபரிமளம்.

திருவாராயிரப்படி வ்யாக்யானமாக 74 ஆயிரப் படியாய் அமைந்த மணிப்ரவாள பகவத் விஷயமாகும். வையவப்ரகாசிகையில் இதற்கு உல்லேகம் உள்ளது. நிகமபரிமள சப்தத்தில் ஸ்வாமிற்கு விசேஷமான ஊற்றம் இருப்பதை பாதுகா ஸஹஸ்ர ப்ரயோகத்தால் காணலாம். இது கிடைக்கவில்லை.

3. தத்வ சிகாமணி.

ரஹலய சிகாமணிக்கு முன் இப்படியொரு க்ரந்தம் இருக்கவேண்டும் என்று ஊகிக்கப் படுகிறது. ஸ்ரீ தேசிக கதியத்தில் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

4. மதுர கவிஹ்ருதயம்

கண்ணினுண் சிறுத்தாம் பின் வ்யாக்யானம் "மதுரசுவி ஹ்ருதயத்தில் நம் தேசி கனும் அருளிச் செய்தார்" என்று கண்ணினுண் சிறுத்தாம்பு தளியன் வ்யாக்யானத்தில் வாத்ஸ்யாஹோபிலாசார்யர் குறிப்பிட்டுள்ளது இதற்குச் சான்று.

5. சகார ஸமர்த்தநம்.

இது சத தூஷணியில் ஒரு சகாரம் அதிகம் என்று சொன்ன வித்யாரண்யருக்கு இதன் ஆவச்யகத்வத்தை சொல்வதாக அமைந்தது. இதில் 500 சிலோகங்கள் இருந்தன என்று வேதாந்த தேசிக சரித்திரம், கூறும்.

6. சில்பார்த்த ஸாரம்

இவ்வாறு ஸ்வாமி ஸாதித்திருப்பதாக குரு பரம்பரையில் உள்ளது. சில்பி ராஜனை ஸ்வாமி ஜெயித்ததும் இதை வலியுறுத்தும்.

7. ஸமஸ்யா ஸஹஸ்ரீ.

ஸ்தோத்ர பாஷ்யத்தின் கடைசியில் ஸ்வாமி ஸாதித்ததை தினைத்தால் ஒரு தீர்த்தம் ஸ்வாமி ஸாதித்ததாகத் தோன்றுகிறது.

8. ஸாரதீபம்: இதுவும் இப்பொழுது கிடைக்கவில்லை.

9. வேதார்ந்த ஸங்க்ரஹ வ்யாக்யானம்,

ஸ்ரீ பாஷ்யகாரருடைய ஸ்ரீ ஸூக்திகள் அனைத்துக்கும் வ்யாக்யானம் பண்ணியிருப்பது போல் இதற்கும் பண்ணியிருக்கவேண்டும். பெரிய திருமுடியடைவில் ஆதாரம் உள்ளது. "ஸ்ரீமத் வேங்கட நாதார்யை: வேதார்த்த ஸங்க்ரஹவ்யாக்யானே" என்றுள்ளது.

10. ஸ்தேயா விரோதம்.

பரமதபங்க ஸ்ரீ ஸூக்தியாலும், திருக்குடந்தை தேசிகன் அருளிச் செய்த ஸஹஸ்ரநாமத்தில் இப்படியும் ஒரு நாமம் இருப்பதால் இது உறுதி செய்யப்படுகிறது.

11. பந்துப்பா. 12. கழற்பா, 13. அம்மானைப்பா, 14. ஊசல்பா, 15. ஏசற்பா, முதலியன லுப்தங்கள்.

ஸ்ரீ தேசிகன்

மிகவும் உகக்கக் கூடியதான

ஒரு அஷ்டோத்தரசத நாமாவளி

1	ஓம் அநகமஹிம்நே	நம:	35	ஓம் அப்ரதிஹத நிஜஸ்திதயே நம:
2	இச்சாமீநாய		36	அநந்யசாஸநீயாய
3	விகாரகச்சபாய		37	திவ்ய பௌமாயோத்யாதி
4	மகாபோத்ரிணே			தைவதாய
5	யத்ருச்சாஹரயே		38	ஸர்வஜநஸம்மாநிதாய
6	ரக்ஷாவாமநாய		39	ஸர்வகர்மஸமாராத்யாய
7	ரோஷராமாய		40	ஸநாதநதர்மாய
8	கருணாகாகுத்ஸ்த்தாய		41	பவதபந தாபித பக்தஜந
9	ஹேலாஹவிநே			பத்ராராமாய
10	க்ரீடாவல்லவாய		42	பக்த ஜீவாதவே
11	கல்கவாகநதசாகல்கிநே		43	அஞ்ஜலிம் யாசமாநாய
12	அகிலதைவதாநாம் தைவதாய		44	பக்தோபமர்த ரஸிகாய
13	அகிலப்ராத்நா பாரிஜாதாய		45	தேவீபூஷணஹேத்யாதி ஜுஷ்டாய
14	பயாபயவிதாயிநே		46	முக்த்யுபாயாய
15	ஸக்ருத் ப்ரபதநஸ்ப்ருசாம்		47	நிரவதிகதயாய
	அபயதாந நித்ய வ்ரதிநே		48	அபயமுத்ரிதகராய
16	கந க்ருண நிதயே		49	ப்ரதமாஞ்ஜலி கிங்கராய
17	அநந்யாதீந: ஸந் ப்ரணமதாம்		50	நிர்வ்யாஜஸர்வம்ஸஹாய
	பரதந்த்ராய		51	பஜதவித்யா நிவர்த்தநாய
18	விச்வாதிசாயி ஸுகருபாய		52	கருடத்வஜாய
19	விச்வபரிபாலத ஜாகருகாய		53	ஆத்யாய குரவே
20	அநவதிக விபூதயே		54	ச்சந்தஸாம் ப்ரவக்த்ரே
21	அஸ்மத்பைதாமஹதநாய		55	யதிபதிதத்த விசுத்த பய:
22	நிர்வ்யாஜ நிர்பரதயா பரிதாய			பாநரஸிகாய
23	சரணோக்திவச்யாய		56	காங்க்ஷாதிகவர்ஷிணே
24	அநபாயோபாயாய		57	ரங்கபூரஸிகாய
25	நிஸ்ஸீமநித்ய நிரவத்ய		58	வ்ருஷ்சிகரிச்ருங்காரிணே
	ஸுகப்ரகாசாய		59	ஹஸ்திசைலேச்வராய
26	த்ரிஸிமரஹிதஸ்வரூபாய		60	தேவநாயகாய
27	ஸம்ஸாரநாட்யரஸிகாய		61	தேஹஸ்யதிச்வராய
28	ஜகதேகஸேதவே		62	தீபப்ரகாசாய
29	விச்வரக்ஷைகஹேதவே		63	அஷ்டபுஜாய
30	பத்மாநிஷேவ்ய பாதபத்மாய		64	காமாஸிகாநரஹரயே
31	தபநேந்த்வக்தி நயநாய		65	பக்திமதாம் யதோக்த காரிணே
32	அஜ்ஞாதஸீமகாய		66	ரணபுங்கவாய
33	விநதவிஷய ஸத்யாய		67	அகில புவந ரக்ஷா கோப வேஷாய
34	சரத்தித ஹ்ருதய ஸுலபாய		68	சீரிய: பதயே

69	ஓம் ஸர்வம்ஸஹா ப்ரியாய நம:	91	ஓம் வைஜயந்தீவநமாலா விராஜிதாய
70	கோதாப்ரேயஸே	92	சங்கசக்ரகதாஸிசார்ங்காதி நம:
71	ஸேவாயோக்யாய		திவ்யாபுத ஸேவ்யமானாய
72	அதிபோக்யாய	93	சேஷபர்யங்காய
73	கபஸுபகதநவே	94	விஷ்வக்ஸேந ந்யஸ்த
74	ஸர்வபோக்யாதிசாஸிதே		ஸம்ஸ்தாத் மைச்வர்யாய
75	ச்ரேயஸ்தத்தேதுதாத்ரே	95	கசிஸ்மிதாய
76	ப்ரபதநஸுலபாய	96	ஸப்தலோகீக்ருகஸ்தாய
77	அதிஷ்டனித்வம்ஸதரீலாய	97	ஸமாதிகதசித்ராய
78	பக்தச்சந்தாநுவர்த்திதே	98	நிரஸ்தாஜ்ஞாநகந்தாய
79	நிருபதிஸுஹ்ருதே	99	ஸர்வாந்தராத்மதே
80	ஸத்பதவ்யாம் ஸஹாயாய	100	பந்தமோகைகஹேதவே
81	ஸர்வசேதநாசேதநாத்மகாய	101	அநந்த மங்களகுணாய
82	ஸர்வவித்யைக வேத்யாய	102	ஸங்கல்பவசம்வதாய
83	கர்மாத்யக்ஷாய	103	லக்ஷ்மீ கௌஸ்துப லக்ஷ்மணே
84	கலுஷசமநாய	104	ஜகந்முலகந்தாய முகுந்தாய
85	ச்ரிய: ச்ரியை	105	அநாலோசித விசேஷாசேஷ
86	வாங்மநஸாதிபூமயே		லோக சரண்யாய
87	வாங்மநஸைகபூமயே	106	நிகில ஜகதுதயவிபவலய லீலாய
88	லோகவிக்ரந்த சரணாய	107	ச்ருதிகிரஸி விதிப்தாய
89	ஸத்ய காமாய	108	ஜ்ஞாநாதந்தமயாய பகவதே
90	ஸத்யஸங்கல்பாய		ஸ்ரீ மந்தாராயணய

தேசிகன் பெருமைகளை ஒருவாறு உணரச்செய்யவல்ல

பா ம ணி மா லை

1. எக்காலத்திலும் எல்லோருக்கும் சேஷம்

நானிலம் வாய்க்கொண்டு நன்னீரறமென்று கோது கொண்ட
வேனிலஞ்செல்வன் சுவைத்துமிழ்பாலை, கடந்தபொன்னே!
கால்நிலந்தோய்ந்து விண்ணோர் தொழுங்கண்ணன் வெஃகாவுது; அம்பூந்
தேனிலஞ்சோலையப்பாலது, எப்பாலைக்கும் சேமத்ததே.
—நம்மாழ்வார், திருவிருத்தம் 26

பொன் போன்ற தலையியே! நீரும் நிழலுமற்ற பாலைநிலம் கடந்துவந்து விட்டோம்,
கண்ணன் எழுந்தருளியுள்ள வெஃகா ஸமீபித்து விட்டது. அதற்கு அப்பால், பூக்களும்
தேனும் மிகுந்த குளிர்ந்தசோலை உள்ளது. எப்போதும் சேஷமகரமானது, அதுதான் திருத்தண்கா
ன்னப்படுவது. அங்குதான் ஸ்ரீ தேசிகன் அவதரிக்கப் போகிறார்!)

2. வேதாந்த ஸித்தாந்த ஸ்தாபனம்

ப்ரதிஷ்டாபித வேதாந்த : ப்ரதிக்ஷிப்தபஹிர்மத : |
பூயாஸ்தரைவித்ய மாந்யஸ்தவம் பூரிகல்யாண பாஜநம் ||

—எம்பெருமானார் தன்னை அநுக்ரஹித்துச்
சொன்னதாக தேசிகன் அநுபவம்

வேதாந்தஸித்தாந்தத்தை ஸ்தாபித்து, புறம்பான மதங்களைத் திறம்படக் கண்டித்து நிர்மூல
மாக்கி, வைதிகர்களால் போற்றப்படுவனாகவும், மேன்மேலும் மங்கலங்களைப் பெற்றவனாகவும்
நீ வாழ்வாயாக!

3. கற்றது எப்படி, பொழுது போக்கியது எவ்வாறு?

விம்சத்யப்தே விச்ருதநாநாவித வித்ய :

தீர்ம்சத்வாரம் ச்ராவித சாரீரக பாஷ்ய : | —தேசிகன்

(இருபது வயதிற்குள் எல்லாவித வித்யைகளையும் கற்றுமுடித்தவர். அதே போல் தற்போது
வரை 30 தடவைகள் ஸ்ரீ பாஷ்யம் என்னும் ராமாநுஜ ஸ்ரீ சூக்தியை சிஷ்யர்களுக்கு உபதேசித்து
முடித்தவர்)

யதிப்ரவர பாரதீரஸபரேண நீதம் வய :

ப்ரபுல்லபவிதம் சிர : பரமிஹ ஷ்மம் ப்ரார்த்தயே |

நிரஸ்தரிபுஸம்பவே க்வசந ரங்கமுக்யே விபோ

பரஸ்பரஹிதைஷினும் பரிஸரேஷு மாம் வர்த்தய || —தேசிகன்

(ஸ்ரீராமாநுஜரின் அருளிச்செயல்களின் சுவையை அநுபவித்தே இளமையைக் கழித்தேன்.
தலை முழுதும் நரைத்து விட்டது. இனி ஒன்று தான் வேண்டுகிறேன் :- திருவரங்கம் போன்ற
சுஷீதரங்களில் நமது தர்மத்திற்குப் பகைவர் தோன்றுவரோ என்ற பயம் தோன்றாதபடிச்
செய்து, ஒருவர்க்கொருவர் நன்மையே விரும்பும் மக்களிடையில் நான் வாழவேண்டும்!)

நிர்விஷ்டம் யதிஸார்வபௌம வசஸாமாவ் ருத்திபிர்யௌவநம்
 நிர் தூதேதரபாரதந்தர்ய நிரயா நீதா : ஸுகம் வாஸரா : |
 அங்கீருத்ய ஸதாம் ப்ரஸத்தி மஸதாம் கர்வோபி நிர்வாபித :
 சேஷாயுஷ்யபி சேஷிதம்பதி தயாதீக்ஷா முதீக்ஷாமஹே || — தேசிகன்

4. ஆழ்வாரும் இராமாநுசனுமே அவருக்கு எல்லாம்

மாமலர் மன்னிய மங்கை மகிழ்ந்துறை மார்பினன் தாள்
 தாமலர் சூடிய தொல்லருள் மாறன் துணையடிக்கீழ்
 வாழ்வையுக்கு மிராமானுசமுனி வண்மை போற்றும்
 சீர்மையன் எங்கள் தூப்புற்பிள்ளை பாதாமண் சென்னியதே.

— நயினராச்சார்யர்.

5. வைராக்யமும் அடக்கமும்

ய : க்யாதிலாப பூஜாஸு விமுகோ வைஷ்ணவஜரே |
 க்ரயணீயதசாம் ப்ராப்த : தஸ்மை பவ்யாய மங்களம் ||

— நயினராச்சாரியார்

புகழிலோ, பொன்னும் பொருளும் சேர்ப்பதிலோ, குழாங்கன் கூடித்தன்னைப் போற்றிக்
 கொண்டாடுவதிலோ வெறுப்புக் கொண்டவர் அப்படியென்றால் கர்வமோ என்னில், திருமால
 டியார்கள் 'எந்தம்மை விற்கவும் பெறுவார்களே' என்று பெரியாழ்வார் கூற்றுப்படி, அவர்கள்
 கையில் ஒரு விலைபேசத்தக்க வியாபாரப் பொருளைப் போலத் தன்னை எண்ணினார் தேசிகன்.

6. அவருடைய அவதார ரஹஸ்யம்?

வேங்கடேசாவதாரோ Sயம் தக்கண்டாம் சோSதவா பவேத் |
 யதீந்த்ராம் சோSத வேத்யேவம் வித்ரக்யாயாஸ்து மங்களம் ||

— நயினராச்சார்யர்

தேசிகன் செய்த அமாநுஷ்யமான சாதனைகளைக் கண்டு விஷயம் அறிந்தவர்கள், இவர் திருமலை
 எம்பெருமானின் அவதாரமாகவோ, அவர் தண்டையின் அவதாரமாகவோ தான் இருக்க
 வேண்டும். இல்லையேல் ஸ்ரீராமாநுஜரின் மறு பிறப்பாக இருக்க வேண்டும் என்று நிர்ணயம்
 செய்யும்படியுள்ளது.

7. நாம் உய்ய அவர் ஸ்ரீஸீக்திகளில் ஒன்று மட்டுமே போதுமானது

சீரொன்று தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான்
 பாரொன்றச் சொன்ன பழமொழியுள்—ஒரொன்று
 தானே அமையாதோ தாரணியில் வாழ்வார்க்கு
 வானேறப் போமளவும் வாழ்வு !

— பிள்ளைலோகசார்யர்

8. அவர் வாக்கின் தனிப்பட்ட பெருமை

கர்மவிசிகித்ஸா வருத்த விசிகித்ஸா
தர்மவிசிகித்ஸா ஸர்வவிசிகித்ஸா !
சர்மயதிஹநூநம் ஸர்வபுருஷாணம்
வேங்கடவிபச்சித் வாங்விலஸிதேந ||

— ப்ரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணன்

வேத-ஸ்ம்ருதி நூல்களில் சொல்லப்பட்டுள்ள அக்நி ஹோத்ரம் முதலியவைபற்றி ஸந்தேஹமா, அல்லது ஆசார-அநுஷ்டானம் நடத்தை போன்றவற்றில் ஸம்சயமா, அல்லது தர்மாதர்ம விஷயங்களில் ஸங்கடமா, அல்லது வேறு எவ்விதக் குழப்பமும் ஏற்படுகிறதா? எல்லொருக்கும் எதிலும் தெளிவு தரக்கூடியவை தேசிகள் அருளிச்செயல்கள்; நிச்சயம்

9. அவர் நூல்களைப் பயின்றாலே அவர் பெருமை தெரியும்!

ந த்ரஷ்டாரோ வைபவஸ்யாஸ்ய ஸாக்ஷாத்
நைவாப்யாஸ : தத்க்ருதிஷ்வஸ்தி யேஷாம் !
யேஷாம் நித்யம் மானஸம் ஸாப்யஸூயம்
தேஷாம் பக்தி : ஸ்யாத் கதம் வேங்கடேசே ! ||

— ப்ரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணன்

எவர்களுக்குத் தேசிகனுடைய பெருமையை நேரில் அநுபவிக்கக் கிடைக்கவில்லையோ, அவர் நூல்களில் பயிற்சியும் கிடையாதோ, மனதில் மட்டும் எப்பொழுதும் பொருமை குடி கொண்டுள்ளதோ, அவர்களுக்குத் தேசிகனிடத்தில் பக்தி எவ்வாறு உண்டாக முடியும்?

10. இருளகற்றுவதினால், நாரணனும் இவர்க்கு ஈடாகான்!

மாலாயடியவர் பால் மாநிலத்தில் வந்துதித்த
நால்வேத மெய்ப்பொருளாய் நாரணனும் — சால
அருள்செய்த வேதாந்தவாரியரோடு ஒவ்வான்
இருளனைத்தும் ஈங்ககற்றியே —

சுமார் 1370-ல் இருந்த மன்னப்பங்காரின் தேசிகர் நூற்றந்தாதி

11. தன்மை, நலம்செய்தன்மை, தூய்மை இவற்றிற்குத் தன்னேரில்லா இருப்பிடம்

வானில் திகழும் மதியேர கதிரவனே
ஊனமிலா ஒமத்தொளியழலோ — மாநிலத்தில்
சோதியவை மூன்றும் ஒன்றாய்த் தோன்றினவோ தூப்புனகர்
வாதிசிங்கத் தேசிகராய் வந்து?

12. வேறு எவர்க்குமில்லா அடையாளம்

ய ; ப்ரீத்யா ரங்கநாதஸ்ய ஜ்ஞாநமுத்ராம்ச புஸ்தகம் !
அவாப சிந்ஹபூதம் தம் வந்தே வேதாந்ததேசிகம் ||

திருவரங்கனின் பரிவால் எவர்க்கு ஜ்ஞாநமுத்தரை (வலக்கை) மற்றும் புஸ்தகம் (இடக்கையில் கொண்டுள்ளது) திவ்யமங்கள வித்ரஹத்திற் குஅடையாளமாயிற்றே, அவரை வணங்குகிறேன்

13. அவர் ஸ்ரீபாஷ்யத்திற்குச் செய்த தொண்டு

ஸ்ரீ ராமாநுஜ பாஷ்யாத்வா யேந நிஷ்கண்டகீகருத : I

ஜயந்து க்ருதயஸ்தஸ்ய நிகமாந்தகுரோ : சுபா : II

— ரங்கராமாநுஜமுநி

ஸ்ரீ பாஷ்ய சாஸ்த்ரமாகிற நடைபாதை வேறுயாரும் நடந்துசெல்ல முடியாதபடிச் கல்லும் முள்ளும் நிரம்பிப் போயிருந்திருக்கும், தேசிகன் தன்னுடைய நூல்களால் அந்தப் பாதையைப் பரிஷ்காரம் செய்யாது போயிருந்தால்

14. திருநாமமே நலன்தரத்திறம் பெற்றது

அவிவேக மஹாஸர்ப்பஸந்தஷ்ட குலசேதஸாம் I

நிகமாந்த குரோர்நாம காருடமந்தர உச்சயதே II

நச்சுப்பாம்புகளுக்குப் பரிஹாரமாகக் கருட மந்திரப்ரயோகம் செய்யலாம். அதுபோல அவிவேகம் என்கிற கொடியபாம்பு நம்முடைய நெஞ்சில் விஷச் செய்கை செய்யாதிருக்க ஒரே (கருட) மந்த்ரம் "நிகமாந்தகுரு" என்பதேயாம்.

15. புனித கங்கையில் நீராடுவோம்

விகாஹே நிகமாந்தார்ய விஷ்ணுபாத ஸமுத்பவாம் I

ரஹஸ்யத்ரயஸாராக்யாம் த்ரிஸ்ரோதஸமகல்மஷாம் II

ஸ்வாமி தேசிகனாகிற விஷ்ணு பாதத்திலிருந்து ஒரு கங்கையாறு பிரவஹிக்கிறது. அது எம்பெருமான் திருவடியிலிருந்து வெளிவந்த புனித கங்கையை ஒத்தது. தெளிவானது, கலங்கல்கள், குழப்பங்கள் எவையும் அற்ற இந்தப் புனித ஆறும் முப்பெருக்குடையது என்பது விசேஷம். ஏனெனில் மூன்று மந்திரகங்ளையும் அவற்றின் விலக்கத்தையும் தன்னிடம் கொண்டது. இதன் பெயர் 'ரஹஸ்யத்ரயஸாரம்'. இதில் குடைந்து நீராடுவேனாக ! அகத் தூய்மையடைவேனாக !

16. என் பிரார்த்தனை!

அகிலபுவநரசுபா ஸாதநாயாதீவரணே

குமதிகலிவிலாஸத்வாந்த திக்மாங்கஜாலே

நிரவதிகருணாப்தௌ வேதகுடாகுரௌ மே

பவது பரமபக்தி ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரே II

— திருக்குடந்தை தேசிகன்

அகில உலகினரையும் காத்து உய்விப்பதற்கென்றே பூமியில் அவதரித்தவர் ஸ்வாமி தேசிகன். தியசமயக்கலகர் கலியின் கொடுமை என்னும் படி (அஜ்ஞாநமாம்) காரிருளைப்பரப்பி வைத்துள்ளானரே, அதை ஒரு நொடியில் போக்கக்கூடிய சூர்யக்கூட்டம் போன்றவர். எல்லையில்லாக் கருணைக்கடல். அத்தகைய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரரான தேசிகனிடத்தில் எனக்குப் பரமபக்தி உண்டாகக்கூடவது !

17. வாழ்க

ஜயதி யதிஸார்வபௌம : ஜயதிச வேதாந்ததேசிக : ஸ்ரீமான் !

தாப்யாம் க்ருதப்ரதிஷ்ட : ஜயதித்ரய்யந்தளித்தாந்த : ||

—கபிஸ்தலம் தேசிகாசார்யர்.

எம்பெருமானார் வாழி ! ஸ்ரீவேதாந்ததேசிகனும் வாழி ! அவர்களிருவரால் நன்கு ஸ்தாபிக்கப்பட்டு நிற்கிற வேதாந்தஸித் தாந்தமும் வாழி !

18. நாடொறும் பொழுதைப் போக்கிய முறை

மதுரமதுரம் சடரிபோர்காதாஸாராம்புராசிமவகாஹ்ய !

பகவத்குணகணமௌக்திகமணி ஸங்க்ரஹணப்ரவண ஆஸீத் ||

—கோபாலாசார்யர் (1881-1907)- ஆர்யாஸப்தசதீஃ

இனியதிலும் இனியதான் ஆழ்வார் அருளிச்செயற்கடலில் ஆழ்ந்து அமிழ்ந்து அனுபவித்துப் பகவத்குணங்களாகிற முத்துக்களை எடுத்துக்கோப்பதில் ஈடுபாடுடையவர்.

19. ரஹஸ்யத்ரயஸாரம் எத்தனை ச்ரேஷ்டமான நூல் !

நித்யாரிக்யக்காரீ தைத்யாரிக்ருபாம்புராசி. ராகேச : |

க்ராந்தோ ஹ்ருதி யஸ்யாஸ்தே தஸ்யாஸ்தே கரகதா முக்தி : ||

—ஷ்டி

ஒருவனுடைய நிரந்தர (நித்யப்படி) எதிரிகள் புலன்கள் ; அவற்றை அழிக்க வல்லது ; எம்பெருமானுடைய கிருபை பொங்கும்படிச் செய்யக்கூடியது. அதிகம் ஏன்? இந்த ரஹஸ்யத்ரயஸார நூல் எவனுடைய ஹ்ருதயத்தில் உள்ளதோ, அவன் கையில் மோக்ஷமே உள்ளதென்னலாம்!

20. கவிதைத் திறன்

ய : ஸம்ஸ்க்ருத கவிதாயாம் ப்ரௌடிக்நாந்வேதி கூரநாதஸுதம் |

த்ரவிடகவிதாமார்க்கே பரகாலம் வா அத பக்திஸாரம் வா ||

—ப்ரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணன்

வடமொழிக்கவிதையை இயற்றுவதில் அவர் கூரத்தாழ்வான் திருக்குமாரரான பராசரப்பட்டரை ஒத்தும், தமிழ்க்கவிப் பாதையிலே திருமங்கைமன்னனையும் திருமழிசையாழ்வாரையும் ஒத்தும் விளங்குகிறார்.

21. அவரும் மற்றவரும்

பரச்சதம் வாபி பரஸ்ஸஹஸ்ரம் ஸ்ரீவேங்கடாசார்யக்ருதா: ப்ரபந்தா: |

தத்ராலமேக: கலு புக்திமுக்த்யோ: கார்த்ஸந்யேந கஸ்தான் கணயேத்
ஸமஸ்தான் ||

— ஷே.

ஸ்வாமி தேசிகன் இயற்றிய நூல்கள் எத்தனை இருக்கும்? நூற்றுக்கணக்காகவோ ஆயிரக் கணக்காகவோ இருக்கலாம். அவை அத்தனையிருப்பதால் அவற்றை எண்ணித் தொகை சொல்லக்கூடத் திண்டாடும் படி நம்மை வைக்கிறது! ஆனால் என்ன? அவற்றில் ஒன்றே ஒன்றுகூடப் போதுமே, நம்முடைய இம்மை - மறுமைகளுக்கு ஒரேஸமயத்தில் கேட்கும் செய்ய!

22. எவரோடு ஒப்பிடலாம்?

நிசமயதி ய: கில த்ருசா நிசாமயத்யங்க்ரிணாச யோ விச்வம் |

கஜதுரகௌ வதநே யௌ தை: ஸஹ வேதாந்ததேசிகோ கண்ய: ||

— வேங்கடாத்வரி, சுமார் 1640-ல்

ஆதிசேஷன், அக்ஷபாதர் என்னும் கௌதமர், கஜமுகனான விநாயகர், பரிமுகனான ஹயக்ரீவர் இவர்களோடு சேர்த்து எண்ணப்படுபவர் வேதாந்த தேசிகன்

23. பெயரின் ஒரு அபூர்வப்பொருள்

வேதாந்தாசார்யசப் தோஸ்மின் வேதாந்தஸ்தாபநே சுஷ்ம: |

இமம் விவேகம் குர்வந்தோ தாந்தாசார்யம் ச தம் விது: ||

— ஷே.

வேதாந்தஸித்தாந்தத்தை ஸ்தாபித்ததனால் அவருக்கு வேதாந்தாசார்யர் என்ற பெயர் பொருத்தமாகிறது. ஆனால் 'வே' என்பதை நீக்கி, விவேகத்துடன் பெயரை ஆராயக் கூடியவர்கள், 'தாந்தாசார்யர்' என்பதையும் பொருத்தமாகக் காண்கிறார்கள். அதாவது புலனடக்கத்தில் தேர்ந்தவர்களின் தலைவர் என்பதாக.

24. மெய்யறிவுச் செல்வம் அளிக்க வேண்டும் என்று ப்ரார்த்தனை.

ப்ரஹ்மத்வேஷி குத்ருஷ்டிகல்பிதப்ருதக் ஸித்தாந்த ஹஸ்தப்ரதை:

துஸ்தர்க்கைச்சததா விபிந்நசிரஸ: சூலாபநோதாய ய: |

பூமௌ ஆவிரபூத் அக்ருத்ரிமகிர : ஸந்தாநகௌதூஹலீ
ஸ்ரீமாந் வேங்கடதேசிகோ திசது நஸ்த்ரய்யந்ததீஸம்பதம் ||

— மஹாசார்யர் (தொட்டையாசார்யர்)

ப்ரஹ்மத்வேஷிகள், குத்ருஷ்டிகள் இவர்கள் கற்பிக்கும் மாற்று மதங்களுக்கான தப்பான வாதங்களால் நூருகப் பிளக்கப்படும் தலையின் நிலையையுடைய நமக்கு இந்தத் தலைவலி போவதற்காக, ப்ரமாண சரணரானவரும், ஆத்மீக ஜ்ஞாநச் செல்வத்தைக்குவிப்பதில் குதூஹலமுடையவருமான ஸ்ரீ தேசிகன் பூமியில் அவதரித்தார், அவர் நமக்கு வேதாந்த ஜ்ஞாநமாகிற செல்வத்தை அளித்துதவவேண்டுமென ப்ரார்த்திப்போம் !

25. அவர் ஹயக்ரீவனே!

பத்யாநாம் தசபிர்யதஸ்துதசகை : த்வத்ப்ரேயஸ : பாதுகாம்

த்ரயந்தார்யகுரு : பரோ ஹயமுகஸ்தத்ராம்ப கோ விஸ்மய : |

ஸ்தோகப்ரஜ்ஞம் அதீவமுகமபிமாம் ச்லோகைஸ்ஸஹஸ்ரேணதே

ஸ்தோதாரம் ஸமவேக்ஷ்ய ஸுக்ஷ்மமதிபி : கஸ்மாந்நவிஸ்மீயதே ||

— வேங்கடாத்வரி, லக்ஷ்மீஸஹஸ்ரம்

மஹாலக்ஷ்மியே ! உன் நாதனின் பாதுகையைப்பற்றி ஆயிரம் ச்லோகமியற்றினார் ஸ்ரீதேசிகன் என்பது ஓராச்சர்யமன்று. அவர் ஹயக்ரீவனேயன்றோ ! அல்பமதியான நான் உன்னைப்பற்றி ஆயிரமியற்றப்படுகின்றது கூரறிவானரை எப்படி நகைக்கவைக்காமலிருக்கும் ?

26. பாண்டித்யமிருந்தாலும் வெறும் விதண்டாவாதம் செய்யும் இயல்பற்றவர்

த்ருணயிதுமத்ரிம் த்ருணமபி சைலயிதும் யுக்திபி : ஸமர்த்தோ஽பி |

ந ஸ்வைரம் வ்யாஹார்ஷீத் வேங்கடநாத : ப்ரமாணசரண : ஸந் ||

— கோபாலாசார்யரின் ஆர்யாஸப்தசதீ

வாதயுக்தித்திறமையால் மலையைப் புல்லென்றும் புல்லை மலையாகவும் நிரூபித்துக்காட்டத் திறமையுண்டு. ஆயின் என்ன ? தன்னிஷ்டம் போல் எதையும் சொல்லமாட்டார் ஸ்வாமி தேசிகன், ஏனெனில் (அவரே சொன்னது போல்) அவர் ப்ரமாணசரணர் (நமது பூர்வீக சாஸ்திரங்களின் அடிப்படையில் மட்டுமே எழுதுவதும் பேசுவதும் வாதிடுவதும் வழக்கமாகக் கொண்டவர்).

27. தேசிகனின் மூீபாததீர்த்தத்தின் மஹிமை

விஷ்ணுவங்கரி விநிர்கதஸரித்ப்ரவரா நுபாவ்யௌ

வித்யாவிநீத ஜநிதை : விமலை : ஸ்வதீர்த்தை : |

வ்யாநம்ர சிஷ்யஜந ரக்ஷண ஜாகருகௌ

வேதாந்தஸூரி சரணௌ சரணம் ப்ரபத்யே ||

—நயினராச்சார்யரின் தேசிகப்ரபத்தி.

எந்தத் திருவடிகள் தம் தீர்த்தத்தால் பக்தி மிகுந்த சிஷ்ய ஜநங்களை ரக்ஷிப்பதில் கண்ணும் கருத்தும் கொண்டு விளங்குகின்றனவோ, அந்த (ஸ்வாமி தேசிகன்) திருவடிகளையே சரணமாகப் பற்றுகிறேன்.

(ஸ்வாமியிடத்தில் கந்தாடை லக்ஷ்மணசார்யர் என்ற ஸ்வாமியின் சிஷ்யன் சிறு அபசார மிழைத்து விட்டான். அந்தப் பெரியவர் அதன் விளைவை அநுபவிக்க நேரிட்டது. கொடிய வயிற்று வலி பீடித்துத் தவித்தார். ஓராண்டு காலம் ஸ்வாமி தேசிகன் திருவடித் தீர்த்தம் உட்கொண்டு வாழ்ந்ததில் குணமடைந்தார். இந்த ஸம்பவம் ஸ்வாமியின் திருவடிமஹிமையை ப்ரபலப்படுத்தியது மட்டுமின்றி, லக்ஷ்மணசார்யருக்குப் பிறந்த ஸுபுத்ரன் 'தீர்த்தப்பிள்ளை' என்றே அழைக்கப்படலானார். அந்த வம்சத்தில் மஹாமேதாவிடம் பிறந்துள்ளனர், கடைசியாக யுவமேதை, 'கோபாலாசார்யர்' உள்பட).

28. திருவுருவை வாழ்த்தி வணங்குவோம்!

தொண்டருகக்கும் துணையடிவாழி! நின் தூமுறுவல்

கொண்டமுகம் வாழி! வாழி வியாக்கியா முத்திரைக்கை!

வண்டிருநாமமும் வாழி! மணிவடமுப்புரி நூல்

கொண்டசீர் தூப்புல் குலமணியே! வாழிநின் வடிவே!

—நயினூராச்சார்யர்.

ஸ்ரீதேசிகன் அருளிய நூல்களின் வகையும் தொகையும்

E. D. ஸ்ரீநிவாஸாச்சார்யார், திருவஹீந்திரபுரம்.

துப்புல் வரு குரு தூயவன் நமக்கே
கோப்புடை நூல்கள் குறைவிலன்புடன்
அருளிஞனவைதம் அளவொடு வகையும்
அடைவே சொல்ல அன்னவன்பதமும்
அவனருள் பெற்ற அளவிலாஞானன்
அமலன் சேட்டலூர் அமுதச் சொற்கடல்
அருளு நற்சிங்கம் அம்பொன்னடியினை
அன்புடனேத்தி அருளும் கொண்டு
அடியவர்க்கடியேன் ஆங்கவருக்க
அளியனடியேன் அகத்தொடு பொருந்த
உரைப்பன் கேளீர் உணர்வுடையீரே.

(1)

உபயவேதாந்தம் ஒன்பது நூலும் ¹
விசிட்டாத்வைதப் பிரகரண நூல்கள்
விளங்கவே யாறும் ² விளங்குதுதி நூல்
இருபத்தொன்பதும் ³ இதமாம் ரகசியம்
இருபதோடமைந்த ஈரேழுடனே ⁴
முத்தமிழ் விளங்கும் மூவா நூல்கள்
முனிவரும் போற்றிடு முதுமறையொப்பன
பதினெட்டுடனே ⁵ பகருகாவியம்
நிதியென வைந்தும் ⁶ நிலவு புகழுடை
நாடக மொன்றும் ⁷ நலமுடைவாத நூல்
நாடிய மூன்றும் ⁸ நாளுங்காப்பருள்
இரட்சையைந்தும் ⁹ இனியவைணவர்
இன்றும் நாளும் இசைந்து புரியும்
அனுட்டான நூல் அளவொடு மூன்றும் ¹⁰
நூலின் வகைகள் நுண்பதினொன்றில்
நூற்றொகை யேழொடு நூற்றிருபதே.

(2)

- 1 முநிவாஹனபோகம், த்ரமி டோபநிஷத்தா த்பர்யரத்நாவளி முதலான—9
- 2 மீமாம்ஸாபாதுகா, அதிகரணஸாராவளி முதலான —6
- 3 ஸம்ஸ்கிருத ஸ்தோத்ரங்கள் —29
- 4 ரஹஸ்யகிரந்தங்கள்-ஸ்ரீமத்-ரஹஸ்யத்ரயஸாரம் முதலான —34
- 5 ப்ரபந்த நூல்கள் —18
- 6 ஸுபாஷிதநீவி, யாதவாப்யுதயம் முதலான —5
- 7 ஸங்கல்பஸூர்யோதய நாடகம் —1
- 8 சததூஷணி, தத்துவமுக்தாகலாபம் முதலான —3
- 9 நிக்ஷேபரக்ஷை, ரஹஸ்யரக்ஷை முதலான —5
- 10 பகவதாராதநவிதி முதலான நித்ய கர்மாநுஷ்டான நூல்கள் —3

ஸ்ரீ தேசிகனின் முத்தான அமுதவாக்கு

(பெருமாள்) பராங்குச பரகாலாதி ரூபத்தாலே அபிதவமாக ஒரு தசாவதாரம் பண்ணி மேகங்கள் ஸமுத்ரா ஜலத்தை வாங்கி, ஸர்வோப ஜீவ்யமான தண்ணீராக, உமிழுமாப்போலே வேதார்த்தங்களில் வேண்டும் ஸாரத மா ம ச த் தை ஸர்வருக்கும் அதிகரிக்கலான பாஷையா (தமிழா) லே ஸங்க்ரஹித்துக் காட்டினார்).

2. தர்க்க பாண்டியத்தாலே நினைத்ததெல்லாம் ஸாதிக்கலாமாயிருக்கச் செய்தேயிறே நாம் ப்ரமாண சரணராய்ப் போருகிறது.

3. ஒருத்தனுக்கு மஹாவிச்வாஸம் பிறக்கையின் அருமையை நினைந்து 'கலவெள்ளுக் கட்டுப்போய்க் கல எண்ணையாயிற்று' என்று எம்பார் அருளிச் செய்தாரிதே

4. அபிமததேசத்துக்குப்போக ஓடம் பார்த்திருப்பார் நினைத்தபோது விடவொண்ணாத பண பந்தத்யூதத்தில் இழியாதே வேண்டினமட்டிலே தலைக்கட்டுகைக்கிடான விஹாரத்யூதத்திலே இழிந்தாலும் த்யூதசாஸ்திரத்தின் படியே அடிதப்பாதே கருவிவைக்குமாப்போலே (ஆஜ்ஞா-நுஜ்ஞா கைங்கர்யங்கள் செய்யவேண்டும்)

(ப்ரபன்னனுக்கு முக்தி நிச்சயம். ஆயினும் இவ்வுலகில் வாழும் வரையில் கர்மாநுஷ்டானம் அவச்யம். எதைப்போலே? ஓடத்திற்காகக் கரையில் காத்துக்கொண்டிருக்கையில் பொழுது போக்காகச் சூதாட்டம் ஆடுகிறான்; காகவைத்து இல்லை. ஆயினும் சூதாட்ட விதிகளின்படியே யன்றோ? அதைப்போல)

5. எட்டுக்கண்ணை கரும்பிலே வேர்ப்பற்றும் தலையாடையும் கழிந்தால் நடுவுள்ள அம்சம் ஸர்வோப ஜீவ்யம் (எல்லா நற்பயன்களையும் தரவல்ல திருவஷ்டாஷுரத்தில் ப்ரணவத்தையும் முடிவில் உள்ள 'ஆய' என்ற வேற்றுமையுருபையும் விலக்கி, 'நமோ நாராயண' என்று சொல்வதே கூடப்போதுமானது; இதற்கு எவ்வித நியமம், நிஷ்டை, தூய்மை, வரம்பு முதலியவை கிடையாது என்று பொருள்)

6. பகவத்ப்ரீதி ப்ரயோஜனமாக அனுஷ்டிக்கிறவிடத்திலே இப் ப்ரீதிக்கு மோக்ஷமும் பலமாகக் கோராது பூர்வப்ரபத்தியால் பிறந்த பரமகாருணிகள் ப்ரஸாதத்தாலே மோக்ஷம் ஸித்தமென்று நினைத்து முக்தனுடைய கைங்கர்யம் போலவும் அரோகனுடைய பால்வார்த்துண்கை போலவும் அனுஷ்டிக்கை ஸாத்விகத்யாகத்தின் எல்லை நிலமாகக்கடவது. இது பசித்து உண்பார் மாத்ரம், இங்ஙனல்லாதபோது ஓட்டத்துக்கு அப்பம் தின்பார் மாத்ரம்.

(எல்லாவற்றையும், பகவத் ப்ரீதியை உத்தேசித்தே செய்தல் வேண்டும். முக்தன் எப்படிச் செய்வான்? அதேபோல, அதுதான் ஸாத்விகத்யாக மனோபாவம். இப்படிச் செய்வது பசிக்காகச் சாப்பிடுவதுபோல, இப்படியின்றி, எதேதையோ வேண்டிப் பெருமாளின் ப்ரீதியை மட்டுமே வேண்டுவதில்லாமல், என்ன கார்யம் செய்தாலும் 'சாப்பாட்டுப் பந்தயத்'திற்காக அப்பம் அல்லது இட்டிலி என்று சாப்பிடுகிறோ, அவனுக்கு என்ன விளைவோ அதுதான்! பந்தயப்பரிசு உண்டு! உடலுக்கு?)

உகந்த பணிகள் பதினெட்டு

எம்பெருமானுக்கு நாம் செய்யவேண்டிய கைங்கர்யங்களை ஸ்வாமி தேசிகன் வரிசையாகப் பட்டியல் போட்டுத் தந்துள்ளார் (ரஹஸ்யசிகாமணி) :-

1. கோயில் முழுவதும் பெருக்கிச் சுத்தமாக வைப்பது.
2. தண்ணீர் தெளித்து மெழுகித் துடைத்தல்.
3. அழகிய கோலங்களை மனங்கவரும் முறையில் வரைதல்.
4. மலர்மாலைகளைத் தொடுத்து ஸமர்ப்பிப்பது.
5. நெய், அல்லது எண்ணெய் கொண்டு திருவிளக்கு ஏற்றுவது.
6. நல்ல தளிகைகள் செய்வித்து அவனும் பிறகு பக்தர்களும் சுவைக்கச் செய்தல்.
7. புஷ்பங்கள், துளசி இவை பெறுவதற்காக நந்தவனம் அமைத்து வைப்பது.
8. கோயில், கோபுரம், விமானம் - இவைகளைக் கட்டுவது.
9. அவனையே மனத்தில் இருத்தி, ஸ்தோத்ரங்கள் அல்லது திருநாமங்களைச் சொல்லிக்கொண்டு வலம் வருதல் (ப்ரதக்ஷிணம்)
10. ஸாஷ்டாங்கமாக ப்ரணாமங்கள் செய்தல்.
11. பெருமாளின் செவிக்கினியகீர்த்திகளைப் பேசும் புராணங்களைக் கேட்டின்புறுதல்.
12. ஸ்தோத்ரங்களைப் பாராயணம் செய்தல்.
13. அவன் திருநாமங்களைச் சொல்லித் துதிப்பது.
14. அவன் குணங்களையும் பெருமைகளையும் பேசுவது.
15. அவனைப்பற்றிய பாடல்களை இசைத்தல் - ஸங்கீதத் தொண்டு.
16. ஆனந்தத்தில் அவன் நினைவிலேயே கூத்தாடுதல்.
17. பகவானின் திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை மனத்தில் இருத்தி, நிலைத்து நிற்கும்படியாக, நினைவில் தங்க வைப்பது.
18. அவனை த்யானிப்பது.

“ஒழிவில்காலமெல்லாம் உடனாய்மன்னி
வழுவினா அடிமை செய்யவேண்டும் நாம்”

“உற்றேன் உகந்து பணிசெய்து உனபாதம்
பெற்றேன் ... ”

— நம்மாழ்வார்

ஓம் செளம்ய கார்த்திக ராகா
ஸ்ரீ பர்யங்காரோஹண ப்ரியாய நம: 1008

**Swamy Nigamaantha Mahadesikan
with HIS acharyas**
